

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 367 Subject Religion

Name of MSS Varan Bhai Gurdas: An account of the
battle of Guru Gobind Singh

Author Bhai Gurdas

Period — — Folios 19-158

Script Gurmukhi Source Nanak Singh
Pustak Mala

Missing Folios 24-26 & 32

६.५.३६७.

Panj. Ms.
8 P1

V.288

367-Ms.

ਵਾਹਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਆਦਿ ; ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਕ੍ਰਿਤ; ਅਖੁਰਨ
੨੬-੧੫੮ ਪਤਰੇ ॥ ਲੌ. ੩੦ ੭ ਪੰ. ੫੫

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਰੂਜਿਲਾਇਆ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਮਕਾਸ ਲਖ ਜੀਤੀ ਪਰਤੀ ਜਗ
 ਤੁਸਬਾਇਆ॥ ਜੀਤੋ ਨਵ ਖੰਡ ਮੇਦਨੀ ਸਤਿਨਾ ਮਕਾ ਚਕੂ ਫਿ
 ਰਾਇਆ॥ ਦੇਵਦਾਨੋ ਰਾਕਸਿ ਦੈਤ ਸਾਭਿ ਚਿਤਿਗੁ ਪਤੁ ਸਾਭਿ
 ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਾਇ ਅਪਛਰਾਂ ਗਰਾਗਨੀ ਮੰ
 ਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਕੁਇਆ ਮਨੰਦੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਕਾ ਲਿਤਾਰਨ
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਇਆ॥ ਪਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਨਿਵਾਇਆ॥ ੩॥
 ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਕਰਤੁ ਬਿਪੁਰਿਭੇ ਖੁਓ ਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾ

੨੬ MS

No. 1

ਰਾਪਹਰਿਸੰਸਾਰੀਕਪੜੇਮੰਜੀਥੈਠਿਕੀਆਮਵਤਾਰਾ।ਉਲਟੀ
 ਗੰਗਾਵਹਾਈਉਨਿਗੁਰਅੰਗਦੁਸਿਰਿਉਪਰਿਧਾਰਾ।ਪੁੜੀਕਉ
 ਲੁਨਪਾਲਿਆਮਨਿਥੋਟੇਆਕੀਨਸਿਆਰਾ।ਬਾਣੀਮੁਖਹੁਉਚਰਾ
 ਗਿਐਹੋਇਰੁਸਨਾਈਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾ।ਗਿਆਨੁਰੋਸਿਟਿਚਰਚਾਸ
 ਦਾਅਨਹਾਦਿਸਬਾਦਿਉਠੇਧੁਨਕਾਰਾ।ਸੇਦਰੁਆਰਤੀਗਾਵੀਐ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਪੁਉਚਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਰਿਅਥਰਬਾਣਿਤਾਰਾ
 ॥੩੮॥ਮੇਲਾਸੁਦਿਸਿਵਗਤਿਦਾਬਾਬਾਮਚਲਵਟਾਲੇਆਈ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਿ ਕਾਰਣੇ ਸਗਲੀ ਉਲਟਿ ਪਈ ਲੋਕਾਈ ॥ ਲ ੨॥
ਗੀਬਰਸਾਣਿ ਲਛਮੀ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਵਾਈ ॥ ਜੋਗੀ
ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਤੋਨ ਮਨ ਵਿਚਿ ਹਿਸਕਿ ਪਨੇਰੀ ਖਾਈ ॥ ਭੁਗਤੀ ਅੰ
ਪਾਈ ਭੁਗਤਿ ਅਗਲੇ ਟਾਜੇ ਗੀਲਾਇਆ ਛਪਾਈ ॥ ਭੁਗਤੀ
ਆਭੁਗਤਿ ਭੁਲਿ ਲੋਟੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ
ਜਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਕਾਢਿ ਆਲੇ ਟਾਜੁ ਪਾ ਲੁਕਾਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਤੋਨ ਜੋਗੀ
ਖੁਦਿ ਜਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਖਾਧੀ ਖੁਨ ਸਿ ਜੋਗੀ ਸਰਗੋਸਟਿ ਕਰਨਿ

ਸਭੇਉਠਿਆਈਯਪੁਛੇਜੋਗੀਭਰਬਨਾਬੁਤੁਹਿਦੂਪਾਵਿਚਿਕਿਉ
 ਕਾਂਜੀਪਾਈਯਫਿਟਿਆਚਾਟਾਦੁਪਦਾਰਿੜਕੀਆਮਖਣੁ
 ਹਥਿਨਆਈਯਭੇਖਉਤਾਰਿਉਦਾਸਦਾਵਤਿਕਿਉਸੰਸਾਰੀ
 ਗੀਤਿਚਲਾਈਯਨਨਕੁਆਖੇਭੰਗਾਰਿਨਾਬਤੇਗੀਮਾਉਕੁਚਸੰ
 ਆਹੀਯਭਾਭਾਧੋਇਨਜਾਤਿਭੰਨਿਭਾਇਕੁਚਜੇਫੁਲੁਸਵਾਈਯ
 ਹੋਇਅਤੀਤਾਰੀਹਸਤਿਤਜਿਫਿਰਿਉਨਹੂਕੇਘਰਿਮੰਗਣਿਸਾ
 ਈਯਬਿਨੁਦਿਤੇਕਛੁਹਥਿਨਆਈਯ੪੦ਯਇਹਿਸੁਣਿਬਚ

ਨਿਜੋਗੀਸਰਾਮਾਗਿਕਿਲਾਕਿਬਹੁਗੁਇਉਠਾਈ॥ਖਟਿਦਰਸਨਿ
ਕਉਖੇਦਿਆਕਾਲਿਜੁਗੁਨਾਨਕਬੇਦੀਆਈ॥ਸਿਧਿਬੋਲਨਿ
ਐਵਖਦੀਆਤੰਤਮੰਤਕੀਧੋਨੋਚੜਾਈ॥ਰੂਪਵਟਾਈਜੋਗੀ
ਆਸਿੰਘਬਾਘਬਹੁਚਲਿਤਿਦਿਖਾਈ॥ਇਕਿਪਰਿਕ
ਰਿਕੈਉਤੁਨਿਪੰਖੀਜਿਵੈਰਹੇਲੀਲਾਈ॥ਇਕਨਾਗੀਹੋਇਪਉ
ਲੁਛੇਰਿਅਇਕਨਾਵਰਖਾਅਗਨਿਵਸਾਈ॥ਤਾਰੇਤੋੜੇਭੰਗ
ਰਿਨਾਬਾਇਕਚੜ੍ਹੀਮਰਗਾਨੀਜਲੁਤਰਿਜਾਈ॥ਸਿਧਾਅ

ਗਨਿਨਬੁਝੇਬੁਝਾਈ॥੪੧॥ਸਿਧਬੋਲਨਿਸੁਣਿਨਾਨਕਾਤੁ
 ਪਿਜਗਿਨੋਕਿਆਕਰਮਾਤਿਦਿਖਾਈ॥ਕੁਝੁਵਿਖਾਲੇਅਸਨੇ
 ਤੁਹਿਕਿਉਢਲਅਵੇਹੀਲਾਈ॥ਬਾਬਾਬੋਲੇਨਾਬਿਜੀਅਸਿ
 ਵੇਖਇਜੋਗੀਵਸਤੁਨਕਾਈ॥ਗੁਰਸੰਗਤਿਬਾਣੀਬਿਨਾਦੁ
 ਜੀਓਟਨਪੀਧਰਿਗਈ॥ਸਿਵਰੂਪੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਚਲੇਨਪੀਧ
 ਰਤਿਚਲਾਈ॥ਸਿਪਿਤੰਤ੍ਰਿਮੰਤ੍ਰਿਕਰਿਸ਼ੁਤ੍ਰਿਪਏਸਬਦਿਗੁਰੁ
 ਕੇਕਲਾਛੁਪਾਈ॥ਦੇਦਾਤਾਗੁਰੁਪੈਕਕੇਕੀਮਾਤਿਕਿਨੇਨਪਾ

ਈ॥ ਸੋਦੀਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ੪੨॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ੨੨
ਨਾਥ ਜੀ ਸਿਬ ਦੁਸੁ ਨਹੁ ਸਚੁ ਮੁਖ ਹੁਅ ਲਾਈ॥ ਬਾਬੇ ਸਚੇ ਨਾਮ
ਹੋਰੁ ਕਰਮਾਤਿ ਅਸਾ ਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਬਸਤਰਿ ਪਹਿਰੇ ਅਗਨਿ ਕੈ ਬ
ਰਫੁ ਹਮਾਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਈ॥ ਕਰੋਰੁ ਜੋਈ ਸਾਰਿ ਦੀਸਗਲੀ ਪਰ
ਤੀਨ ਬਿਚਲਾਈ॥ ਏਵਰੁ ਕਰੀ ਬਿਥਾਰ ਕਉ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀਹ
ਕੀਜਾਈ॥ ਤੇਲੀ ਪਰਤੀਆ ਕਾਸ ਦੁਇ ਪਿਛੇ ਛਾ ਬੇਟੰ ਕੁਚਰਾਈ॥
ਇਹਿ ਬਲੁ ਰਖਾ ਮਾਪਿ ਪਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਆਖਾਤਿ ਸਪਾਸਿ ਕਰਾਈ॥

ਸਤਿਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਦੁ ਰਛਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਗੋਸਤਿ ਸ
 ਬਾਦਿ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧੀ ਦਿਚਿਆਈ ॥ ਜੀਤਿ ਮੇਲਾ ਸਿਵਗਤਿ ਦਾਖਟ
 ਦਰਸਨਿ ਆਦੇ ਸਿਕਰਾਈ ॥ ਸਿਧ ਬੋਲਨਿ ਸੁਭਿ ਬਚਨਿ ਧਨੁ ਨ
 ਨਕਤੇਗੀ ਵਡੀ ਕਮਾਈ ॥ ਵਡਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਕਲਿ ਜੁਗੀ ਅੰਦ
 ਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ॥ ਮੇਲਿ ਥਾਬਾਉ ਠਿਆਮੁ ਲਤਾਨੇ ਦੀ ਜਾਗਤਿ ਜਾਈ ॥
 ਅਗੋ ਪੀਰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਦੁਧਿ ਕਟੇਰਾ ਭਰਿ ਲੈ ਆਈ ॥ ਬਾਬੇ ਕਾ ਚ
 ਕਰਿ ਬਗਲਿ ਤੇ ਚੰਬੇਲੀ ਦੁਧਿ ਦਿਚਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜੀਉ ਸਾਗਰ ਵਿ

ਚਿਰੀਗਸਮਾਈ ॥੪॥ ਜਾਗਤਿਕਰਿਮੁਲਤਾਨਦੀਫਿਰਿਕਰਤਾਰਿਪੁ
 ਰੋਨੇਆਇਆ ॥ ਚੜ੍ਹੇਸਦਾਈਦੇਹਿਦਿਹੀਕਲਿਜੁਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਣੁਨਵੈਹੋਗੁਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਦੇਦੁਖਸਬਾਇ
 ਆ ॥ ਮਾਰਿਆਸਿਕਾਜਗਤਿਵਿਚਿਨਾਨਕਨਿਗਮਲਪੰਥੁਚਲਾ
 ਏਆ ॥ ਥਾਪਿਆਲਹਣਾਜੀਵਦੇਗੁਰਿਆਈਸਿਰਿਛਤੁਫਿਰਾ
 ਏਆ ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕੈਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਰੂਪੁਵਟਾਇਆ ॥
 ਲਖਿਨਕੋਈਸਕਈਅਚਰਜੇਅਚਰਜੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਇ
 ਆਪਲਾਇਸਰੂਪੁਬਣਾਇਆ ॥੪੫॥ ਜੋਦਿਕਸੋਫਰਸਿਰਿਸੋਈ

ਸਚਤਖਤੁਟਿਕਾਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਹੰਦੀ ਮੁਹਰਹਾਥਿਗੁਰਿਅੰਗ
 ਵਿਦੇਹੀਵਿਗਾਈ ॥ ਦਿਤਾਛੇਕਿਕਰਤਾਰਪੁਰੁਬੈਠਿਖਰੂਰੇਜੋਤਿਜ
 ਗਾਈ ॥ ਜੀਮੇਪੁਰਬਿਬੀਜਿਆਵਿਚਿਦਿਚਿਹੋਰੁਕੂਵੀਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ਲਾਹਣੇਪਾਣੀਨਾਨਕੇਦੇਣੀਅਮਰਦਾਸਪਾਰਿਆਈ ॥ ਗੁਰੁਬੈ
 ਠਾਅਮਰੁਸਰੂਪਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਦਾਤਾਇਲਾਹੀ ॥ ਫੇਰਿ
 ਵਸਾਇਆਗੋਇੰਦੁਵਾਲੁਅਚਰਜੁਖੇਲੁਨਲਖਿਆਜਾਈ ॥ ਵ
 ਤਿਜੋਤਿਖਸਮੇਵਡਿਆਈ ॥ ੪੬ ॥ ਦਿਚੇਪੁਰਬਿਦੇਵਲਾਜਿਸ
 ਦੀਵਸਤਤਿਜੋਪਾਰਿਆਏ ॥ ਬੈਠਾਸੇਹੀਪਾਰਸਾਹੁਰਮਦਾਸੁਸ

ਹੀਵਿਸੈ॥ ਸਾਵਾਸਾਵੇਰੀਗੀ॥ ਲਿਸਾਭਿਰੰਗਸਾਰਿਸੈ॥ ਤਤਾਠਢਾਹੋਇਕੈ ੨੭
ਹਿਤਾਜਿਸੈਤਿਸੈ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਜਿਸੈ॥ ੭
॥ ਦੀਵਾਬਲੈਬੈਸੰਤਰਹੁਚਾਨਣਾਮਾਨ੍ਹੇ॥ ਦੀਪਕਾਵਿਚਹੁਮਸੁਹੇ
ਇਕਾਮਿਆਇਲੇਖੇਰੇ॥ ਕਜਲੁਹੋਵੈਕਾਮਲੀਸੰਗਭਲੇਭਲੇਰੇ॥
ਮਸਵਾਣੀਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇਦਫਤਰਅਗਲੇਰੇ॥ ਆਪੇਆਪਿਵ
ਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਚਉਫੇਰੇ॥ ੮॥ ਬਿਰਭੁਹੋਵੈਬੀਉਬੀਜਿਐਕਰ
ਦਾਪਾਸਾਰਾ॥ ਜੜਅੰਦਰਿਪੇਡੁਬਾਹਰਾਬਹੁਟਾਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥

ਪਤਫਲੁ ਫਲੁ ਫਲੀਦਾਗਸਰੰਗ ਸਦਾਗਾ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਉਲਾਸੁ
 ਕਰਿ ਹੋਇ ਦਰੁ ਪਰਦਾਗਾ ਫਲਾਦਿ ਚੀਉ ਸੁਜੀਉ ਹੋਇ ਫਲੁ
 ਲੋਹਜਾਗਾ ਅਪੇਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥੯॥
 ਹੋਵੈ ਸੁਤਕ ਪਾਹਦਾ ਕਰਿ ਤਾਲਾਵਾਲਾ ਸੁਰਹੁ ਕਪੜੁ ਜਾਣੀ
 ਐਆਖਣ ਵਖਾਲਾ ਚਉ ਸੀਤੇ ਚਉ ਤਾਰਹੋਇ ਗੰਗਾ ਜਲੁ
 ਜਾਲਾ ਖਾਸਾ ਮਲ ਮਲ ਸਿਰੀਸਾ ਫਤਨੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਕੁਲਾ ਪ
 ਗਧੁ ਪਟਾ ਚੋਲ ਲਾਪਟ ਕਾਦਰ ਵਾਲਾ ਅਪੇਅਪਿ ਵਰਤਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਮਾਣਾ॥੧੦॥ ਸੁਨਿਆਰਾ ਸੁਇਨਾ ਪਵੈ ਗਹਣੇ ੨੮
ਸਾਵਾਰੇ॥ ਪਿਪਲਾਵਤ ਰੇਵਾਲੀਆ ਤਾਨੁ ਉੜੇਤਾਰੇ॥ ਵੇਸਰਿ
ਨਾਥਿ ਵਖਾਣੀ ਐਕੰਠ ਮਾਲਾਧਾਰੇ॥ ਟੀਕਤਿ ਮਣੀਆ ਮੋਤਸ
ਰਗਜਰੇ ਪਾਸਾਰੇ॥ ਦੁਰਬਹਟਾਰੇ ਲਛਾ ਪਾਕਰਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾ
ਰੇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ॥੧੧॥ ਰੀਨਾ ਕੇ
ਲੂਪੀਵੀ ਐਰ ਸੁਦੇ ਦਰਹਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਕਿਰੇ ਗੁੜਭੇਣੀ ਆਕੋਸ
ਕਰਵਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਖੰਰੂ ਸਵਾਰਦਾ ਮਖਣ ਮਸਾਲਾ॥ ਹਿਵੈ ਮਿ

ਸਰੀਕ ਲੀਕਿੰਦਮਿਠਿਆਈਚਾਲਾ। ਖਾਵੈਰਾਜਾਬੰਕੁਕਰਿਰ
 ਜਭੇਗਸੁਖਾਲਾ। ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
 ਲਾ॥ ੧੨॥ ਗਾਈਰੰਗਾਬਿਰੰਗਾਬਪੁਦੁਪੁਉਸਲੁਵਰਣਾ। ਦੁ
 ਪਦੁਦਹੀਜਮਾਈਮੇਕਰਿਨਿਪਚਲੁਧਰਣਾ। ਦਹੀਨਵੇਲੇ
 ਇਅਲੇਈਮੇਛਾਰਿਮਖਣੁਤਰਣਾ। ਮਖਣੁਤਾਇਅਉ
 ਟਾਇਕੈਪਿਉਨਿਰਮਲਕਰਣਾ। ਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕਰਿਸ
 ਭਕਾਰਜਸਰਣਾ। ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਜਗ

ਲਾ॥ ੧੩॥ ਪਲਪੜੀਆ ਮੂਰਤਿ ਪਹਿਰਿ ਬਿਤਵਾਰ ਗਣਾਏ॥ ੨੬
ਦੁਇ ਪਖ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ਬਣਾਏ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਵੁ
ਰਤਾਈਆ ਬਹੁ ਚਲਤ ਬਣਾਏ॥ ਸੂਰਜ ਇਕ ਵਰਤ ਦਾਲੇ
ਕੁਵੇਦ ਅਲਾਏ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨਾ ਛਿਅੰਦਰ ਸਨਾ ਬਹੁ ਪੀਥਿ
ਚਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਮਝਾਏ॥ ੧੦॥
॥ ਇਕੁ ਪਾਲੀ ਇਕ ਧਰਤਿ ਪੈ ਬਹੁ ਬਿਰਖ ਉਪਾਏ॥ ਅਫ
ਲ ਸਫਲ ਪਰਕਾਰ ਬਹੁ ਫਲ ਫੁਲ ਸੁਹਾਏ॥ ਬਹੁਰ ਸ

ਰੰਗ ਸੁਵਾਸਨਾ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਸੁਭਾਏ। ਬੈਸੰਤਰੁ ਇਕ ਵਰਨੁ ਹੋ
 ਇਸਭੁਤਰ ਵਰਛਾਏ। ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟਿ ਹੋਇ ਕੈਭਾਸਮੰ
 ਤਕਰਾਏ। ਅਪੇਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਏ।
 ੧੫॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਾਣਾ ਸਪਤਿਸਭ ਚੰਦਨ ਹੋਵੈ। ਅ
 ਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਹੋਇ ਸੰਗ ਪਾਗ ਸਿਢੇਵੈ। ਨਦੀਅੰ
 ਨਾ ਲੇਵਾਹੜੇ ਮਿਲਿ ਗੰਗਰੀ ਗਵੈ। ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਪੋਵੈ। ਨੁਕਨਿਵਾਰ ਅਸੀਖ ਹੋਇਲ

ਖਪਤਿਤਸੀਗੋਵੈ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅ ੩੦
ਲੇਵੈ॥੧੬॥ਦੀਪਕਹੇਤੁਪਤੰਗਦਾਜਲਮਿਨਤਰੰਦਾ
ਮਿਰਗੁਨਾਦਿਵਿਸਮਾਦੁਪੈਭਵਰਕਵਾਲਿਵਸੰਦਾ॥ਚੰ
ਦਚਕੋਰਪਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਧਿਆਨੁਧਰੰਦਾ॥ਚਕਵੀ
ਸੂਰਜਹੇਤੁਪੈਸੀਜੋਗੁਬਣੰਦਾ॥ਨਰਕੁਤਾਰਪਿਆਗੁ
ਹੈਮਾਪੁਤੁਮਿਲੰਦਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਚੰਦਾ॥੧੭॥ਅਖੀਅੰਦਰਿਦੇਖਦਾਸਭਚੰ

ਜਾਵੇਗਾ ਲਾ। ਕੰਨੀ ਸੁ ਲੁ ਦਾ ਸੁ ਗਤਿ ਕਰਿਆ ਖਾਣਿ ਵਾ
 ਖਾ ਲਾ। ਜੀਭੈ ਅੰਦਰਿ ਬੋਲ ਦਾ ਬਹੁ ਸਾ ਦਲੁ ਭਾ ਲਾ।
 ਹਥੀ ਕਿ ਗਤਿ ਕਮਾਵ ਦਾ ਪਾਗਿ ਚਲੈ ਸੁ ਜਾ ਲਾ। ਦੇਹੀ
 ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਮਨੁ ਈ ਦੀ ਪਰਵਾ ਲਾ। ਅਪੇਆ
 ਪਿਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਮਾ ਲਾ। ੧੮। ਪਵਲੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਹੈ ਰਾਗਨ ਦਵੀਚਾ ਗਾ। ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਜਲੁ ਪਰਤਿ ਪੈਉਤੁ ਪਤਿ ਸੀਸਾ ਗਾ। ਦਾਣੀ ਦਾਣੀਆ

ਗਾਤਿ ਦਿਹੁ ਵਰਤੇ ਵਰਤਾਗਾ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾ ਥੇਲੁ ਮੇ
 ਲੁ ਪਗ ਕਿਰਤਿ ਪਸਾਗਾ ॥ ਪਾਰਬਹਮਾ ਪੂਰਨ ਬਹਮੁ
 ਪਾਇ ਚੰਦ੍ਰਮਕਾਰਾਗਾ ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਿ ਰਧਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਹੋਇ
 ਭਵਰੁ ਲੁਭਾ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਬਾ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰਿ ਕੋਇ
 ਲਰਸੁ ਮਾਲਾਗਾ ॥ ਮੋਰਬਬੀਹਾ ਹੋਇ ਕੋਘ ਲਵਰ
 ਸਾਸਿ ਵਾਲਾਗਾ ॥ ਖੀਰਨੀਰ ਸੰਜੋਗ ਹੋਇ ਕਲੀਕੰਦੁ

ਵਖਾਣਾ। ਚਿਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿਹੋ। ਇਪਿੰਡੁ ਪਰਾ
 ਣਾ। ਅਪੋ ਅਪਿਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣਾ।
 ॥੨੦॥੨ ॥ਦੁਇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਵੇਸੁ

੩੩

ਅਗਦਿ ਵਖਾਣਿਆ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਵੇਸੁ ਸਬਾਦਿ ਸਿਵਾਇ
ਆ॥ ਸਬਾਦਿ ਸੁਰਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਣਿਆ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਸਚੁ ਦੇਸੁ ਪਰਪਰਵਾਣਿਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਵੇਸੁ
ਸਹਜੇ ਸੁਖਾਣਿਆ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਪਰਵੇਸੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾ
ਣਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ॥ ਸਿਮਰਿ ਸ
ਚਾ ਸਿਫੁ ਲੇਸੁ ਤਿਉ ਨ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਦੁ

ਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਰਹ ਰਾਸਿ ਅਲਖ
 ਅਭੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸਹਾਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਿਫਾਤਿ ਸਮੇਉ ਹੈ ॥ ਸਬਾਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪ
 ਰਗਾਸ ਅਛਲ ਅਛੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਸ ਨਿਰਾਸਮ
 ਤਿਅਰਖੇਉ ਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਨਾਸਿਫਾਤਿ ਸਮੇਉ ਹੈ ॥ ਸ
 ਤ ਸੰਤੋਖ ਉਲਾਸ ਸਕਤਿ ਨ ਸੇਉ ਹੈ ॥ ਪਰਹੀਵਾਚਿਉਦਾ
 ਸੁਸਚਿ ਸੁਚੇਉ ਹੈ ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਅਭਿਆਸ ਗੁਰਸਿਖ

ਦੇਉਰੈ॥੨॥ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰ ੩੪
ਮੁਖਿਚੇਜਾਵਿਰਾਣੁਅਕਥਕਹਾਣੀਐ॥ਕੁਦਰਤਨੇਕੁਰਬਾ
ਣੁਕਾਦਰੁਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿਮਿਹਮਾਣੁਜਗੁਮਿਹ
ਮਾਣੀਐ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਤਿਸੁਹਾਣੁਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥
ਦਰਿਢਾਢੀਦਰਵਾਣੁਚਵੈਗੁਰਬਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
ਜਾਣੁਹੇਤੁਪਛਾਣੀਐ॥ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁਸਬਦਿਸੁਰ
ਤਿਸਮਾਣੀਐ॥ਇਕੋਦਰੁਦੀਬਾਣੁਸਬਦਿਸਿਵਾਣੀ

ਐਐ॥੩॥ਸਬਦੁਗੁਰੁਗੁਰਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਚੇਲਾ
 ਸੁਗਤਿਸਾਮਾਹੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਗੁਰਚੇਲੇਵੀਵਾ
 ਪੁਤਰੀਚੜਾਇਆ॥ਗਹਰਰੀਕੁਰਿਅਥਾਹੁਅਸਰੁਜਗ
 ਇਆ॥ਸਚਾਬੇਪਰਵਾਹੁਸਾਚਿਸਾਮਾਇਆ॥ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹ
 ਭਾਲਾਭਾਇਆ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਮਾਪਿਉਪਾ
 ਇਆ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਅਸ੍ਰਗਾਹਮਾਪੜਪੜਾਇਆ॥

੪॥ ਮੁਲਿਨ ਮਿਲੈ ਅਮੋਲੁ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਇਤਰਾ ੩੫
ਜੂਤੋਲੁ ਨ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਖਤ ਅਰੋ
ਲੁ ਨ ਰੋਲਿ ਰੁਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਨਿਰੋਲੁ ਨ ਰਲੇ
ਰਲਾਈਐ ॥ ਕਥਾ ਅਕਥਾ ਅਬੋਲੁ ਨ ਬੋਲੁ ਬੁਲਾਈਐ ॥
ਸਦਾ ਅਕੁਲੁ ਅਰੋਲੁ ਨ ਕੋਲਿ ਰੁਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਥ ਅਮੋਲੁ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਅਮਿਥ ਸਰੋਵਰ ਝੋ
ਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਲਖ ਟੋਲੀ ਇਕੁ ਟੋਲੁ ਨ ਆਪੁ

ਗਣਾਈਐ॥੫॥ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਸਬਾਦਿਵਿਸਾਹੀ
 ਐ॥ਪੁਰਾਪੁਰੇਵਟਿਕਿਆਖਿਸਲਾਹੀਐ॥ਕਦੇਨਹੋਵੈ
 ਘਟਿਸਚੀਪਤਿਸਾਹੀਐ॥ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਖੁਟੁ
 ਸਮਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗਟਿਸਦਾਨਿਬਾਹੀ
 ਐ॥ਚਾਵਾਲਿਇਕਤੇਸਟਿਨਦੂਜੀਵਾਹੀਐ॥ਜਮਦੀਫਾ
 ਹੀਕਟਿਦਾਦਿਇਲਾਹੀਐ॥ਪੰਜੇਦੂਤਸੰਘਟਿਢੇਗੀਢਾ
 ਹੀਐ॥ਪਾਣੀਜਿਉਹਰਿਹਟਿਸੁਖੇਤੁਊਮਾਹੀਐ॥੬

ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਨਮਲਖੁਲਖਾਵਣੀ॥ਦੇਖੇਥਾਪਿ॥੩੬॥
ਉਥਾਪਿਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵਣੀ॥ਲੇਪੁਨਪੁਨਿਨਪਾਪਿਉਪਾ
ਇਸਮਾਵਣੀ॥ਲਾਗੁਵਰੁਨਸਰਾਪੁਨਆਪੁਜਣਾਵਣੀ॥
ਗਾਵੈਸਥਾਦੇਅਲਾਪਿਅਕਬੁਸੁਣਾਵਣੀ॥ਅਕਬਕਬ॥
ਜਪੁਜਾਪਨਜਗਤੁਕਮਾਵਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਪਰਤਾਪਿਆਪੁ
ਗਵਾਵਣੀ॥ਲਾਹੇਤਿਨੇਤਾਪਿਸੰਤਾਪਿਘਟਾਵਣੀ॥ਗੁਰਬਾ
ਣੀਮਨਪ੍ਰਾਪਿਨਿਜਘਰਿਆਵਣੀ॥੧॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁ

ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਣੀਐ॥ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸਬ
 ਦਿਸਮਾਣੀਐ॥ ਦਰਗਹ ਧੋਈਐ ਪਤਿਹ ਉਮੈ ਜਾਣੀਐ॥
 ਘਰਹੀ ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਬੈਸਣੁ ਧਰਮਸਾਣੀਐ॥ ਪਾਵਣ
 ਮੋਖਮੁਕਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀਐ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
 ਦਰਿਨਿਹਾਣੀਐ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ ਇਕਛਾਤਿ ਖਰੀਸੁਖਾ
 ਣੀਐ॥ ਪਾਣੀ ਪੀਹਣੁ ਪਤਿਸੇਵਾ ਪਾਣੀਐ॥ ਮਸ
 ਕੀਨੀ ਦਿਦਿ ਦਿਦਿ ਚਾਏ ਚਾਣੀਐ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ

ਖੇਲੁ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਆਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਮੇਲੁ ਸਬਦੁ
 ਅਵੇ ਸਿਆਮਾ ਫੁਲੀ ਤਿਲੀ ਫੁਲੇਲੁ ਸੰਗ ਸਣੇ ਸਿਆਮਾ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਨ ਕੇਲ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇ ਸਿਆਮਾ ਨ ਵਣੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤਵੇਲ ਵਸਣੁ ਸੁਦੇ ਸਿਆਮਾ ਗੁਰ ਜਪੁ ਰਿਦੈ ਸੁਹੇਲੁ ਗੁਰਪ
 ਰਵੇ ਸਿਆਮਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਉ ਭੇਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਸਿਆਮਾ ਨਿ
 ਤਨਿ ਤਨ ਵਲ ਨਵੇਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੋ ਸਿਆਮਾ ਖੇਰ ਦਲਾਲ
 ਦਲੇਲ ਸੇਵਾ ਸੁਹੇ ਸਿਆਮਾ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਰਿ ਧਿਆਨ

ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਾਦਿ ਗਿਆਨੁ ਨੇੜਿ ਨ ਦੂਰਿ ਹੈ।
 ਪੁਰਬਾ ਲਿਖਤੁ ਨੀਸਾਣੁ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰਿ ਹੈ। ਗੁਰਸੇਵਾ ਪ
 ਰਧਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੂਰ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ਸਦਾ ਭਰਪੂ
 ਰ ਹੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਅਸ ਬਾਨੁ ਜਗਾ ਮਗਨੁ ਰ ਹੈ। ਲਖ ਲ
 ਖ ਸਸੀ ਅਰਭਾਨ ਕਿਰਣਿ ਠਰੂਰ ਹੈ। ਲਖ ਲਖ ਬੇਦ ਪੁ
 ਗਾਣਿ ਕੀਰਤਨ ਚੂਰ ਹੈ। ਭਗਤ ਵਛਲ ਪਰਵਾਣੁ ਚਰਣ
 ਪੂਰ ਹੈ। ੧੦॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖਿ ਸਿਖੁ ਸੋਇ ਮਲ ਖੁਲਖਾ

ਇਆ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਲੈ ਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਸਦਾ ਇਆ ਗੁ ੩੮
ਗ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਹੋਇ ਜੋ ਗੁਰ ਕੁ ਇਆ ਹੀਰਾ ਕਣੀ ਪਰੋਇ
ਹੀ ਗੁ ਬਿਧਾਇਆ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਅਵਲੋਇ ਸਾਲਿਲ
ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ਦੀਪੁ ਦੀਪਾਇਆ ਅ
ਚਰਜ ਅਚਰਜੁ ਚੋਇ ਚਲ ਤੁਬਣਾਇਆ ਦੁਧ ਹੁਦ
ਹੀ ਵਿਲੋਇ ਪਿਉ ਕਢਾਇਆ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰਗੁ

ਰਹੋਇਆ। ਅੰਗਦੁਮਲਖਮਭੇਉਸਹਜਿਸਮੋਇ
 ਆਮਮਰਹੁਅਮਰਸੁਮੇਉਮਲਖਮਲੋਇਆ।
 ਰਾਮਨਾਮਅਰਖੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤਚੋਇਆ। ਗੁਰਮਰਜਨਕਰਿ
 ਸੇਉਛੋਐਛੋਇਆ। ਗੁਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਅਮੇਉਅੰਮ੍ਰਿ
 ਦਿਲੋਇਆ। ਸਚਾਸਾਤਿਸੁਚੇਉਸਾਚੇਖਲੋਇਆ। ਅੰ
 ਤਮਅਗਹਅਗਹੇਉਸਬਦਪਰੋਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਭਰਮਭੇਉਭਰਮੁਭਉਧੋਇਆ। ੧੨॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਭਉ

ਭਾਉ ਸਹਜੁ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਉ ਸੁਰਤਿ ਸੁਜਾ ੩੬
ਗੁਹੈ॥ ਅਧਰਬਚਨ ਅਲਾਉਹਉ ਮੇਤਿ ਆਗੁਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਾਤਿ ਪਰਥਾਉ ਸਦਾ ਅਨੁਗੁਹੈ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲੇ ਸਾਉ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿ ਬ੍ਰਮਾਉਗੀ ਅਨੁਚਰਾਗੁਹੈ॥
ਅੰਤਰਿਗੁਰਮਾਤਿ ਚਾਉ ਆਲਿਪਤੁ ਅਦਾਗੁਹੈ॥ ਵੀਹਾਇਕੀ
ਹਚੜਾਉ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁਹੈ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸਮਾਲਾ
ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਲੀ ਮੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਨੇਹ ਨਿਹਾਲੀ

ਮੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਲਿ ਵਿਰਲੇ ਪਾਲੀ ਮੈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਹੇ ਤੁਹਿ ਮਾਲੀ ਮੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬ
 ਹੇ ਨਾਣਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲੀ ਮੈ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਭਾਲੀ ਮੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਲ ਅਕਾਲ ਭਗਤਿ
 ਸੁਖਾਲੀ ਮੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੰਸਾ ਢਾਲਿ ਰਸ ਕਰਸਾਲੀ
 ਮੈ॥ ੧੪॥ ਏਕਾਏਕੰਕਾ ਗੁਲਿ ਖਿਦੇ ਖਾਲਿ ਮਾ॥ ਊੜਾਓ
 ਅੰਕਾਰੁ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਿ ਮਾ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਨਿ ਰਤੁ

ਓਕੁਲਿਅਾਨਿਰਵੈਰਹੁਜੈਕਾਰੁਅਜੁਨਿਅਕਾਲਿਅਾਸ ॥ ੬੦ ॥
ਚੁਨੀਸਾਣੁਅਪਾਰਜੇਤਿਉਜਾਣਿਅਾਪੰਚਅਖਰਉਪ
ਕਾਰਨਾਮੁਸਮਾਣਿਅਾਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਸਾਰੁਨਦਗਿਨਿ
ਹਾਲਿਅਾਨਉਅੰਗਿਸੁੰਨਸਮਾਰੁਸੰਗਿਨਿਗਾਲਿਅਾ
ਨੀਲਅਨੀਲਵੀਚਾਰਪਿਰਮਾਪਾਣਿਅਾ॥੫॥ਚਾਰਵ
ਰਨਸਤਸੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਅਾਜਾਣੁਤੋਬੋਲਹੁਰੰਗੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਚੋਲਿਅਾਪੰਜੇਸਬਦਿਅੰਗਅਨਹਦਕੋਲਿਅਾ

ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਤਰੰਗਸਦਾਸੁਹੇਲਿਆ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਪ
 ਰਸੰਗਾਰੀਆਨੁਸੰਗੀਮੇਲਿਆ॥ ਰਗਨਾਦਸਰਬੰਗਅ
 ਹਿਨਿਸਿਭੇਲਿਆ॥ ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਰੰਗਸੁਣਾਇਕੇਲਿ
 ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨਿਪੰਗੁਬਾਰਹਿਖੇਲਿਆ॥ ੧੬॥
 ਹੋਈਆਗੀਆਆਦਿਆਦਿਨਿਰੰਜਨੋ॥ ਨਾਦੈਮਿਲਿ
 ਆਨਾਦੁਹਉਮੇਭੰਜਨੋ॥ ਬਿਸਮਾਦੋਬਿਸਮਾਦੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਜਨੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਜਨੋ॥ ਆਦਿ

ਪੁਰਖੁ ਪਰਮਾਇਅ ਕਾਲ ਅਗੰਨ ਜੋਨੈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਵ ਸਨਕਾ
 ਦਿਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਕਰੰ ਜੋਨੈ ॥ ਜਪੀ ਅੰਗੁਰਾ ਪੁਜੁਗਾ ਦਿਗੁਰਾ ਸਿਖਾ ਮੰਜ
 ਨੈ ॥ ਪਿਰਮਾਪਿਆ ਲੇਸਾ ਦੁ ਪਰਮ ਪਰੰ ਜੋਨੈ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾ ਦਿਆ
 ਨਾ ਦਿ ਸਰਬ ਸੁਰੰ ਜੋਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦੁ ਨ ਗਲੀ ਹੋ
 ਵਣਾ ॥ ਸਾਬਰੁ ਸਿਦਾ ਕਿਸ ਹੀ ਦੁ ਕ੍ਰਮੁ ਤਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਗੋਲਾ ਮੁ
 ਲਖਰੀ ਦੁ ਕਾਰੇ ਜੋ ਵਣਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੁ ਖਨੀ ਦੁ ਨ ਖਾਣਾ ਸੇਵ
 ਣਾ ॥ ਪੀਤਾ ਹੋਇ ਜਦੀ ਦੁ ਪਾਣੀ ਢੋਵਣਾ ॥ ਪਖੇਦੀ ਤਗੀ

ਦਪਗਮਲਧੋਵਣਾ। ਸੇਵਕਹੋਇਸੀਜੀਦਨਹਸਣੁਰੇਵਣਾ॥
 ਦਰਦਰਵੇਸਗਸੀਦੀਪਗਮਰਸੁਭੇਵਣਾ। ਚੰਦਮੁਮਾਗਧਿਈ
 ਦਪੁਗੀਖਲੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕੁਮੁਗੀਦੈਥੀਵਣਾ॥
 ਗੁਰਮੁਗਤਿਮੁਸਤਾਕਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਵਣਾ॥ ਪਰਹਰਸਭੇਸਕ
 ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਵਣਾ॥ ਹੋਰੁਨਝਖਣੁਝਕਸਗਣਿਮਨੁਸੀਵਣਾ॥
 ਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਪਾਕਅਮਿਮਾਗਸੁਪੀਵਣਾ॥ ਮਸਕੀ
 ਨੀਅਉਤਾਕਅਸਾਥਿਰੁਥੀਵਣਾ॥ ਦਸਉਗਤਿਤਲਾਕਸ

ਹਜਿਅਲੀਵਣਾ॥ਸਾਵਧਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭਗੀਵਣਾ॥ ੪੨
ਸਬਦਸੁਗਤਿਹੁਸਨਾਕਪਾਰਿਪਰੀਵਣਾ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਣੀਜਾਇਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚੇਤੁਲਾਇਮ
ਥਾਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਵਸਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਕਾਣਾਕੁਾਇਆ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿ
ਲੀਵਣਾਇਹੁਕਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਕੁਾਇਨਿ
ਜਪਰੁਪਾਇਆ॥ਚਰਣਕਵਲਪਤੀਆਇਕਵਰੁਲਾ

ਭਾਇਆ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਪਰਚਾਇ ਮਾਪਿ ਓਪੀਆਇਆ
 ਧਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ਸਾਹਿਲਾ ਆਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਗੁਰ ਮੁਗਤਿ
 ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਬਿਗਤੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਤੁ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਹੈ
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਆਭਿ ਆਸੀ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕੁਹੈ ਇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹ

ਗਾਸੀ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਦਾਸ ਗਤਿ ਹੋਇਆ ਸਨਿ ਗਾਸੀ॥ ੧੩
॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਬਾਰੀਕ ਹੋਸਿ ਲਚਟ ਛਾਢਿ ਕੀ॥ ਤਿਖੀ ਖੰਡੇ
ਧਾਰੈ ਓਹੁ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ॥ ਭੂਹ ਭੁਵਿਖ ਨ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰਿ
ਮਿਕਾਣਿ ਮਿਕੀ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਤੁ ਪਾਰਿ ਹੋਇ ਇਕਾ
ਇਕੀ॥ ਦੁਆਤੀਆ ਵਿਸਰੈ ਸਣ ਕਕਾਕਿ ਕੀ॥ ਸਭੈ ਸਿ
ਕਾ ਪਾਰਿ ਹਰੈ ਸੁਖਾਇ ਕਤੁ ਸਿਕੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਅ
ਖੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ

ਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ। ਭਾਣਾਭਾਵੈਖਸਮਦਾਨਿਹਚਉਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ। ਇਸਕਮੁਸਕਮਹਕਾਰੁਹੈਹੋਇਪਰਉਪਕਾਰੀ
 ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਸਾਬਤੇਮਸਤਹਿਸੀਮਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁਗਵਾਇਆਜਿਦਿਹਉਮੇਮਾਰੀ॥੩॥ ਭਾਇ
 ਭਗਤਿਭੈਚਲਣਾਹੋਇਪਾਹੁਦਿਚਾਰੀ। ਚਲਣੁ
 ਜਾਇਅਜਾਣਹੋਇਗੁਰਬੁਨਿਵਾਰੀ। ਗੁਰਸਿਖ
 ਨਿਤਪਗਾਹੁਣੇਏਹਕਰਣੀਸਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕ

ਮਾਵੁਣੀ ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੀ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ੪੪
ਲਹੋਇ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਸਹਜਿ
ਪਰਿਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੪੫॥ ਪਰਮਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੁਕ
ਰਿਉ ਨਮਨਿ ਲਿਵਲਾਣੀ॥ ਪਰਮਤਤੁ ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿਆ
ਨਹਦਿ ਧੁਨਿ ਵਾਣੀ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਬੋਧ ਕਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਮਹਾਣੀ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਅਨਕੁਉ ਪਦਪਾਣੀ
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾਇ ਕਮਨਿ ਇਕਾਧਿਆਈ॥ ਵੀਹ

45

ਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਇਉਨਿਜਘਰਿਜਾਣੀ॥੫॥ਦਰਪ
ਦਿਵਾਗਿਧੀਆਨੁਧਰਿਆਪੁਆਪਨਿਹਾਲੈ॥੫॥ਦਿਵ
ਟਿਪੁਰਨਬਹਮੁਪੈਚੰਦਜਲਾਵਿਚਿਭਾਲੈ॥ਗੋਰਸੁਗਾਣੀ
ਵੇਖਦਾਘਉਦੁਧਾਵਿਚਾਲੈ॥ਫੁਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਲੈਫ
ਲਸਾਉਸਮੁਲੈ॥ਕਾਸਟੁਅਗਨਿਚਾਲਿਤੁਵੇਖਿਜਲੁ
ਧਰਿਤਿਹਿਆਲੈ॥੫॥ਦਿਵਟਿਪੁਰਨੁਬਹਮੁਪੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਵੇਖਾਲੈ॥੬॥ਦਿਬਾਦਿਸਦਿਗੁਗਧੀਆਨੁਧਰਿ

ਸਿਖਾਵਿਰਲਾਕੋਈ। ਰਤਨਪਾਰਭੁਹੋਇਕੈਰਤਨਾਅਵਲੋ
 ਈਅਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲਕਾਸ ਤਸੀਗਿਪਰੋਈ। ਰਤਨਮਾ
 ਲਗੁਰਸਿਖਜਾਗਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਗੋਈ। ਜੀਵਾਦਿਆਮਾ
 ਰਿਆਮਰੁਹੋਇਸੁਖਸਹਜਿਸਮੋਈ। ਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤਿਜੋਤਿ
 ਮਿਲਿਜਾਣੈਜਾਣਈ॥੧॥ ਰਾਗਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਗੁਣ
 ਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਲੁਹੋਇਅਨ
 ਹਦਧੁਨਿਧੀਗਾ। ਜੰਡੀਜੰਡਵਜਾਇਦਾਮਨਿਓਨਮਾਨਿਚੀਰ॥

ਵਾਜੇਵਜਾਇਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦਵਜੀਰਾ॥ਅੰਤਰਿਜਾ
 ਮੀਜਾਣੀਅੇਅੰਤਰਿਗਤਿਪੀਰਾ॥ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂ
 ਬੋਧੀਹੀਰੈਹੀਰਾ॥੮॥ਪਾਰਸੁਹੋਇਆਪਾਰਸਪੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਡਿਆਈ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੋਧਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਲਹੋਇਜੰਡਜੰਡੀਵਾਈ॥ਗੁਰਚੇ
 ਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂਪਰਚਾਪਰਚਾਈ॥ਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖਉਪ
 ਜਿਆਪੁਰਖੋਤਮਹਾਈ॥ਵੀਹਇਕੀਹਉਲੀਖਕੈਹੋਇ

ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮੁ
 ਦੇਖੇ ॥ ਸਬਾਦਿ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਲੇਖੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਦੀਵਾਸ ਨਾ ਹੋਇ ਚੰਦਨ ਭੋਖੇ ॥ ਚਰਣੋ ਦਕਮ
 ਕਰੰਦਰ ਸਾਵਿ ਸਮਾਦੁ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ ਕ
 ਰਿਵਿਚਿ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੀ ਰੂਜਾਇ ਹੋਇ
 ਅਲਖ ਅਲੇਖੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਦਰਸਨ ਵਿ
 ਚਾਇਸੈ ॥ ਸਬਦੈ ਵਿਚਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਰਿਸੈ ॥

ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸ ਨਾਮ ਨੁਭਵਰੁ ਸਾਲਿ ਸੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿਸੀ ਜੋਗੀ ਮਾਲਿ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕਿਸੈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅੰਦਰਿ ਚਿਤੁ
 ਪੈ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਿਸੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਪਾਤਿਸੈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਗਿਦਿਸਟਿ ਹੋਇ ਨਾ ਕਿਸਾਹੁ
 ਸੰਜੋਈ ॥ ਕੰਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸੁਗਤਿ ਹੋਇ ਜੀਭ ਸਾਦੁ ਸਮੋਈ ॥ ਹਥੀ
 ਕਿਗਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਪੈਰ ਪੰਥੁ ਸਥੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਪਾਇਆ ਦਿਸਟਿ ਸੁਗਤਿ ਮਾਤਿ ਸਬਾਦਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਪਰਕਿਰ

ਤੀਹੁ ਬਾਹਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਲੇਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਚੰਨਣਾ ਬਿ ੪੭
ਰਖੁ ਮਿਲਿ ਚੰਨਣ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਆਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਆਬਿਗ
ਤਿ ਦੀ ਕਿਓ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਹੈ ਅਕਥ ਦੀ
ਕਿਓ ਅਧਿਸੁਣਾਏ ॥ ਅਚਰਜ ਨੋ ਅਚਰਜੁ ਹੈ ਪੈਰਾ ਟੁਕਰਾਏ ॥
ਵਿਸਮਾਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਹੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਾਏ ॥ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ
ਭੇਦੁ ਕਿਹੁ ਸੇਖ ਨਗਨ ਪਾਏ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਲਾਹਣਾ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਅਲਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਲੀਹਾ ਅੰਦਰਿ ਚਲੀ ਮੋਜਿ ਉਗ

ਗੀਰਾਹੁ ਪੁਕਮਰਜਾਈਚਲਣਾਸਾਧਸੰਗਨਿਰਬਾਹੁਆਜਿਉਪ
 ਨੁਸੇਘਾਰਥਦਾਘਰਿਅੰਦਰਿਸਾਹੁਆਜਿਉਮਿਰਜਾਦਨਛਰ
 ਈਸਾਇਰੁਅਸਗਾਹੁ। ਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾਵੀਐਅਜਰਾਵਹੁ
 ਘਾਹੁ। ਧਰਮਸਾਲਹੈਮਾਨਸਰੁਹੰਸਗੁਰਾਂਸਿਖਵਾਹੁ। ਰਤਨ
 ਪਦਾਰਥਗੁਰਸਬਦੁਕਰਿਕੀਰਤਨੁਖਾਹੁ। ੧੪। ਚੰਨਣੁਆਜਿ
 ਉਵਲਖੰਗਵੀਚਿਓਹਆਪਿਲੁਕਾਏ। ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪ
 ਰਬਤਾਹੋਇਗੁਪਤੁਵਲਾਏ। ਸਤਸਮੁੰਦੀਮਾਨਸਰੁਨਹਿਅ

ਲਖਲਖਾਏ॥ ਜਿਉ ਪਗਛਿਨ ਪਾਰਜਾਤੁ ਨਹ ਪਰਗਟੀ ॥੪੮॥
ਆਏ॥ ਜਿਉ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਨਹਿ ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਕਿਉ ਆਪੁ ਗਣਾਏ॥੧੫॥
ਦੁਇ ਦੁਇ ਅਖੀਆਖੀ ਅਨਿਇਕੁ ਦਰਸਨੁ ਦਿਸੈ॥ ਦੁਇ
ਦੁਇ ਕੰਨਿ ਵਖਾਣੀ ਅਨਿਇਕੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਲਿਸੈ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ
ਨਦੀ ਕਾਰਿ ਆਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨਾਤਿਸੈ॥ ਇਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰ
ਤੀ ਇਕ ਸਬਦੁ ਸਾਰਿਸੈ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ॥

ਕਿਸੈ॥੧੬॥ਪਹਿਲੇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਦੋਸਿਖਪੇਰੀਪਾਏ॥ਸਾ
 ਧਸੰਗਤਿਕਰਿਧਰਮਸਲਾਸਿਖਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਇਭੁਗ
 ਤਿਭੈਸੇਵਦੇਗੁਰਪੁਰਬਕਰਾਏ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਕੀਰ
 ਤਨੁਸਚਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੁਸਚਦਾਸਚੁਪਾ
 ਰਿਲੰਘਾਏ॥ਸਚੁਮਿਲੇਸਚਿਅਾਰਨੇਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾ
 ਏ॥੧੭॥ਸਿਰਉਚਾਨੀਵੇਚਰਣੁਸਿਰਪੇਰੀਪਾਦੋਂ॥ਮੁਹੁ
 ਅਖੀਨਕੁਕੰਨਹਥਦੇਹਭਾਰਉਚਾਦੋ॥ਸਭਾਚਿਹਨਛਾਡਿਪੁ

ਜੀਅਨਿਕਉਣਕਰਮਕਮਾਏ। ਗੁਰਸਰਣੀਸਾਧਸੰਗਤੀ
 ਨਿਤਚਲਿਚਲਿਜਾਏ। ਵਤਨਿਪਰਉਪਕਾਰਨੋਕਰਿਪਾਰਿ
 ਵਸਾਏ। ਮੇਰੀਖਲਹੁਮੇਜਣੇਗੁਰਸਿਖਹੰਢਾਏ। ਅਸਤ
 ਕਿਲਗੇਸਾਧਰੇਣਵਡਭਾਗੀਜਿਨਾਏ। ੧੮॥ ਜਿਉਪਰਤੀ
 ਧੀਰਜਧਰਮੁਸਾਲਮਸਕੀਨੀਮੁੜੀ। ਸਭਦੁਨੀਵੀਹੋਇ
 ਰਹੀਤਿਸੁਮਣੀਨਕੁੜੀ। ਕੋਈਹਰਿਮੰਦਰਿਕਰੈਕੋਕਰੈਅ
 ਭੁੜੀ। ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣਫਲਅੰਬੁਲਾਮੁੜੀ। ਜੀਵਾਦਿਆ

ਮਰਿਜੀਵਣਾ ਜੁ ਹਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ ਹੀ। ਲਤਾਹੇ ਠਿਲਤਾਹੀ
 ਅੰਗਤਿ ਸਾਧਾ ਪੂਰੀ। ੧੯॥ ਜੈਉ ਪਾਣੀ ਨਿਵਿਚਲਦਾ
 ਨੀਵਾਣਿ ਚਲਾਇਆ। ਸਭ ਨਾਰਗੋ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਜਾਇ
 ਰਲਾਇਆ। ਪਰਉ ਪਕਾਰੁ ਕਮਾਵਦਾ ਉਨਿਆ ਪੁਗਵਾ
 ਏਆ। ਕਾਨ੍ਹ ਨਰੈ ਬੈਪਾਲਿ ਕੈ ਸੀਗਿਲੇ ਪੁਤਰਾਇਆ। ਵੁ
 ਠੇ ਮੀਹ ਸੁਕਾਲ ਹੋਇਰ ਸਕਸਉ ਪਜਾਇਆ। ਜੀਵਦਿ
 ਆਮਰਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਸਫਲਿ ਉਜਾਗਿਆਇਆ। ੨੦॥

ਸਿਰਤੁਲਵਾਇਆਜੀਮਿਆਹੋਇਅਚਲਨਚਲਿਆ ੫੦
ਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪਸਹਿਓਤਪਹੁਨਟਲਿਆਸਫ
ਲਿਓਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫਲੇਫਲਿਆਫਲ
ਦੇਵਟਵਗਾਇਐਕਰਵਤਿਨਹਾਲਿਆਬੁਰੇਕਰਨਿਬੁਰਿ
ਆਈਆਕੁਲਿਆਈਕੁਲਿਆਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁ
ਣਕਰਨਿਜਾਗੀਸਾਧਵਿਗਲਿਆਅਉਸਰਿਆਪੁਛ
ਲਾਇਦੇਤਿਨਅਉਸਰੁਛਲਿਆ ੨੧ ॥ ਸੁਰਦਾਹੋਇ

51
ਮੁਰੀਦੁ ਸੋ ਗੁਰਗੋਰਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ
ਹੋਇ ਓਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਕਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲ
ਮਨੁ ਦਭਵਿਛਾਵੈ॥ ਲਤਾਹੇ ਠਿਲਤਾ ਵੀ ਅੰਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕ
ਮਾਵੈ॥ ਰਾਇ ਭਗਤਿ ਨੀਸਾਨੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਠਹਰਾਵੈ॥
ਵਰਸੈ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਹੋਇ ਸੰਗਤਿ ਚਲਿਆਵੈ॥ ੨੨॥ ੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਪ੍ਰੀਤਸਦਾ ॥

ਪਰਿਆਇ ਆਕਰਿ ਪਿਆਰੁ ਪਿਅਕੁ ਛੜਿ ਲੀਤਾ॥ ਬਾਘੁ

ਪਕੜਿਉ ਠਾਲਿਆ ਮਨਾਵਿ ਚਿਰ ਸੁਮਤੈ ਈਕੀਤਾ ॥ ਰੂੜ੍ਹ ਹਥਿ
 ਕਾਹੋ ਇਕੇ ਮਾਪੁ ਛੈਤੂ ਸਵਾਦੀ ਹੋ ਕਿਸੁ ਗੀਤਾ ॥ ਸਾਵਾਣੀ ਹਾ
 ਜਨਮ ਦੀਨਾ ਮੁਠਗਤੀ ਕਿਰਮਿ ਨਾਵ੍ਹੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁ ਉਦਮੁਤੇ
 ਗਜੁ ਮਿਲਿ ਸਤ੍ਰੁਤੇ ਸਭੁ ਹੋਵਨਿ ਮੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਗਾ
 ਧੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਚਲਿਆ ਕ
 ਰਦਿ ਤਪੁ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਇ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਉਪਦੇ
 ਸਿ ਅਨਾਉਨਿ ਧਾਨੁ ਮਮਿ ਉਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਪਛਹੁ ਰਾਜੇ ਸ

ਇਆਮਬਚਲਰਾਜੁਕਰਹੁਨਿਤਸੀਤਾ। ਹਾਰਿਚਲੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਗੁਜੀਤਾ॥੧॥ ਪਰਹਰਿਣਾਖਸਦੈਤਦੈਕਲਰਿਕਵਲੁ
 ਭਗਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥ ਪੜਨਪਾਠਾਇਆਚਟਸਾਲਪਾਧੋਰਿ
 ਚਿਤਿਹੋਇਆਮਹਿਲਾਦਾ॥ ਸਿਮਰੈਮਨਾਵਿਚਿਰਾਮਨਾਮਗਾ
 ਵੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਨਾਦੁ॥ ਭਗਤਿਕਰਨਿਸਭਚਾਟੜੈਪਾਧੋਰੇ
 ਇਰਹੋਵਿਸਮਾਦਾ॥ ਗਜੇਪਾਸਭੂਆਇਆਦੋਖੀਦੈਤਿਵਧ
 ਇਆਵਾਦੁ॥ ਜਲਅਗਨੀਵਿਚਿਪਤਿਆਜਲੈਰੁਬੈ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਾ ਕਾਢਿਖੜਗੁਸਦਿਪਾਛਿਆਕਉਣੁਸੁਤੇਰਾਹੈਉ ੫੨
ਸਤਾਦਾਥੀਮੁਪਾਵਿਪਰਗਟਿਆਨਗਸਿੰਘਭੂਪਅਨੂਪਅ
ਨਾਦਾਬੇਮੁਖਪਕਰਿਪਛਾਵਿਆਤੁਸੀਤਸਹਾਈਆਦਿਜੁ
ਗਾਦੁ। ਜੈਜੈਕਾਰਕਰਨਿਬ੍ਰਹਮਾਦੁ॥੨॥ ਬਲਗਜਾਪਰਿਆ
ਪਣੈਅੰਦਰਿਬੈਠਾਜਗੁਕਰਾਵੈ। ਬਾਵਨਰੂਪੀਆਇਆਚਾ
ਰਿਵੇਦਮੁਖਿਪਾਠਸੁਲਾਵੈ। ਗਜੇਅੰਦਰਿਸਦਿਆਮੰਗੁਸੁ
ਅਮੀਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈ। ਅਛਲੁਛਲਾਇਤੁਪੁਆਇਆਸੁ

ਕੂਪਰੋਹਿਤਕਹਿਸਮਝਾਵੈ॥ ਕਰੋਅਛਾਈਧਰਤਿਮੀਰੀਪਿ
 ਛਹੁਦੇਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ॥ ਦਇਕਰਵਾਕਰਿਤਿਨਲੋਅਬ
 ਲਿਗਜਲੈਮਗਰੁਮਿਣਾਵੈ॥ ਬਲਿਛਾਲਿਮਾਪੁਛਲਾਇ
 ਅਨੁਹੋਇਦਾਇਆਲੁਮਿਲੈਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਗਦਿਤਗਜਪਤਾ
 ਲਦਾਹੋਇਅਧੀਨਭਗਤਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਹੋਇਦਰਵਾਨਮਹਾ
 ਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿਵਰਤੁਪੈਗਤਿਪਈਦਰਬਾ
 ਸਾਅਮਾਇਅਮਾਭੀਵਾਉਸੁਉਪਾਰਣਾਉਹੁਉਠਿਨਵਇਨ

ਦੀਸਿਧਾਇਆ। ਚਰਣੇਦਕੁਲੈਪੋਖਿਆਓਹੁਸਰਾਪੁਦੇਣ 43
ਨੋਧਾਇਆ। ਚਕੁਸੁਦਰਸਨਕਾਲਰੂਪਿਹੋਇਕੁਹਿਹਾਵਲੁਗ
ਰਬੁਗਵਾਇਆ। ਬਾਮੁਣਕੁੰਨਾਜੀਉਲੈਰਖਿਨਹੰਘਨਿਦੇਵ
ਸਬਾਇਆ। ਇੰਦ੍ਰਲੋਕੁਸਿਵਲੋਕੁਤਜਿਬ੍ਰਹਮਲੋਕੁਬੈ
ਕੁੰਤੁਤਜਾਇਆ। ਦੇਵਤਿਆਂਭੁਗਵਾਨੁਸਣੁਸਿਖਦੇਇਸ
ਭੁਨਾਸਮਝਾਇਆ। ਮਾਇਪਾਇਆਸਰਣਾਗਤੀਮਾਰੀ
ਦਾਅੰਬਰੀਕਿਛੁਰਾਇਆ। ਭੁਗਤਿਵਛਲਜਗਾਬਿਰਦੁ

ਸਦਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤੁ ਵਰਾਰਜਾ ਜਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਇਆ
 ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦੇਵਲੋਕ ਨੋ ਚਾਲਿਆ ਗਣਗੰਧ ਬਸਤਾਸੁ
 ਖਵਾਸੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਣਿ ਵਿਲਲਾਵਨਿ
 ਜੀਅ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਆਖਿ ਓਨੁ ਸਕੁਨਾ
 ਦੀ ਕਰਿ ਬੀਦਿ ਖਲਾਸੀ ॥ ਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹਉ ਸੇਵ
 ਕੁਠਾ ਕੁਰੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ਗਹਣੇ ਧਰਿ ਅਨਾਇ ਕੁਨ ਉਪਾਪਾ
 ਨਾਲਿ ਕਰੈ ਨਿਰਜਾਸੀ ॥ ਪਾਸੰਗਿ ਪਾਪ ਨ ਪੁਜਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ

ਉਅਤੁਲੁਨਤੁਲਾਸੀ॥ ਨਰਕਹੁਛੁਟੇਜੀਅਜੇਤਕਟੀਗਲਹੁ
 ਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਾਤਿਨਵੈਦੀਦਾਸੀ॥੫॥
 ਸੁਖਗਜੇਹਰੀਚੰਦਘਰਿਨਾਰਿਸੁਤਾਗਲੇਚਨਗਾਣੀ॥ਸ॥
 ਧਸੰਗਤਿਮਾਲਿਗਾਵਦੇਰਾਤੀਜਾਇਸੁਣੈਗੁਰਬਾਣੀ॥ਪ
 ਛੈਰਜਾਜਾਗਿਆਅਧੀਗਾਤਿਨਿਖੰਡਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗਾਣੀਦਿ
 ਸਿਨਆਵਣੀਮਨੁਵਿਚੇਵਗਤਿਗਈਪੈਗਾਣੀ॥ਹੋਰਤੁਰਾ
 ਤੀਉਨਿਕੈਚਾਲਿਆਪਛੈਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ਗਾਣੀਪਹੁ

ਤੀ ਸੀਗਤੀ ਗਜੇ ਖੜੀ ਖੜਾਉ ਨੀ ਸਾਲੀ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਤੀਆ
 ਗਧੀਆ ਜੇੜੀ ਜੁੜੀ ਖੜਾਉ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਗਜੇ ਡਿਠਾ ਚਲਤੁ ਇ
 ਹੁਏ ਹ ਖੜਾਵ ਹੈ ਚੋਜਾਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਤੀ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰ
 ਬਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਣਿ ਮਾਂ ਬਿਦਰ ਦੇ ਬੋਲੈ ਦਰਜੇ ਧ
 ਨੁ ਹੋਇ ਰੁਖਾ ॥ ਪਰਮ ਸਾਡੇ ਛਾਡੇ ਕੇ ਗੋਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿਜਾਤਿ ਕਿ
 ਸੁਖਾ ॥ ਭੀਖ ਮੁਢੇ ਲਾ ਕਰ ਲੁਤਾ ਜਿਸ ਭਾਸੀ ਗਾਰਵ ਭੇ
 ਮਾਨੁਖਾ ॥ ਨੁਗੀ ਜਾਇ ਵਲਾਇ ਓਨੁ ਸਭਨਾ ਦੇ ਜੀਅੰਦ

ਰਿਧੁਖਾਹਾਸਿਬੋਲੈਭੁਗਵਨਜੀਸੁਇਹੋਗਜਾਹੋਇ
 ਸਨਮੁਖਾਤੇਰੇਭਾਵਨਾਦਿਸਈਮੇਰੇਨਹੀਅਪਦਾਦੁਖਾਂ
 ਭਾਉਜਿਵੇਹਾਬਿਦਰਦੇਹੋਗੀਦੋਚਿਤਿਚਾਉਨਚੁਖਾਂਗੋਬਿੰ
 ਦਭਾਉਭੁਗਤਿਦਾਭੁਖਾਂ॥੭॥ਅੰਦਰਿਸਭਾਦੁਸਾਸਣੈਮ
 ਥੈਵਾਲਿਦ੍ਰੋਪਤੀਆਂਦੀ॥ਦੂਤਾਂਨੇਫੁਰਮਾਇਆਨੰਗੀਕਰ
 ਹੁਪੰਚਾਲੀਬਾਂਦੀ॥ਪੰਜੇਪਾਡੇਵੇਖਦੇਅਉਘਟਿਰੁਧੀਨ
 ਰਿਜਿਨਾਂਦੀ॥ਅਖੀਮੀਟਾਧਿਆਨੁਧਰਿਹਾਹਾਕ੍ਰਿਸਲਾ

ਗੈਵਿਲਲਾਂਦੀ। ਕਪੜਕੋਟਉਸਾਰਿਓਨੁ ਥਕੇਦੂਤਨਪਾਰਏ
 ਸਾਂਦੀ। ਹਥਮਰੋੜਨਿਸਿਰਪੁਣਨਿਪਛੇਤਾਨਿਕਰਨਿਜਾ
 ਹਿਜਾਦੀ। ਪਰਿਮਾਈਠਾਕੁਰਮਿਲੈਪੈਜਰਹੀਬੋਲੈਸਰ
 ਮਾਂਦੀ। ਨਾਬੁਅਨਾਥਾਥਾਣਿਪੁਗਾਂਦੀ। ੮। ਬਿਪੁਸੁਦਾ
 ਮਾਦਾਲਪੀਥਾਲਸਖਾਈਮਿਤੁਸਦਾਏ। ਲਾਗੁਹੋਈਥਾ
 ਮਣੀਮਿਲਜਗਦੀਸਦਲਿਦ੍ਰੁਗਵਾਏ। ਚਾਲਿਆਗਲ
 ਦਾਗਟੀਆਕਿਉਕਰਿਜਾਈਐਕਉਣਮਿਲਾਏ। ਪਹੁਤਾ

ਨਗਰਿਦੁਆਰਕਾਸਿੰਘਦੁਆਰਖਲੋਤਾਜਾਏ॥ ਦੂਰਹੁਦੇ
 ਖਿਡੰਡੁਉਤਕਰਿਛਾਡਿਸਿੰਘਾਸਣੁਹਰਿਜੀਆਏ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਦੇਪਰਦਖਣਾਪੇਰੀਪੈਕੈਲੈਗਲਿਲਾਏ॥ ਚਰਣੇਦਕਲੈਪੈ
 ਰਧੋਇਸਿੰਘਾਸਣੁਉਤੈਬੈਠਾਏ॥ ਪੁਛੈਕੁਸਲਪਿਆਰੁ
 ਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਦੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ ਲੈਕੈਤੰਦੁਲਚਬਿਓਨੁ
 ਬਿਦਾਕਰੈਅਗੈਪਹੁਚਾਏ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸੁਕਚਪਠਾ
 ਏ॥ ੬॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੈਦੇਵਕਰਿਗੀਤਗੋਬਿੰਦਸਹਜਪੁ

ਨਿਗਾਵੈ॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤ ਵਖਾਣ ਦਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਠਾ ਕੁਰ
 ਭਾਵੈ॥ ਅਖਰੁ ਇਕ ਨਾਮਾ ਵਡੈ ਪੁਸਤਕ ਬੀਨਿ ਸੀਧਿਆ ਕ
 ਰਿਆਵੈ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਰਿਆਇ ਕੈ ਕੁਗਤਿ ਰੂਪ ਲਿਖਿ
 ਲੇਖ ਬਣਾਵੈ॥ ਅਖਰੁ ਪਾਇ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇ ਵਿਸਾਮਾ
 ਦੁਨ ਅੰਗੀ ਸਮਾਵੈ॥ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ਉਜਾੜੀ ਵਿਚਿ ਬਿਰਖਾਇ ਕੁ
 ਅਚਰਜੁ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਪੁਰਣੇ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਲਿ
 ਖਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਕੁਗਤਿ ਹੋਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਹੋਇ ਦੁ

ਐਆਲੁਮਿਲੈਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਨਰੇਦੁਗਣਾਵੈ॥
 ॥ ਕੀਮਾਕਿਤੈਪਿਉਚਲਿਆਨਾਮਦੇਵਨੋਆਖਿਸਿਧਾਇਆ॥
 ਠਾਕੁਰਦੀਸੇਵਾਕਰੀਦੁਧਪੀਆਵਣੁਕਹਿਸਮੁਝਾਇਆ॥
 ਨਾਮਦੇਉਇਸਨਨੁਕਰਿਕਪਲਗਾਇਦੁਹਿਕੈਲੈਆਇਆ॥
 ਠਾਕੁਰਨੋਨਵਾਲਿਕੋਚਰਣੇਦਕੁਲੈਤਿਲੁਕਚਣਾਇਆ॥
 ਥਿਜੇਤ੍ਰਿਬਿਨਤੀਕਰੈਦੁਧਪੀਅਹੁਜੀਗੋਵੰਦਗਾਇਆ॥
 ਹਚਉਕਰਿਅਗਧੀਆਹੋਇਦਇਆਲੁਦਰਸੁਦਿਖਲਾਇ

ਆਯੁਰੀਕਦੋਰੀਨਾਮਦੇਵਿਲੈਠਾਕੁਰਨੋਦੁਧਪੀਆਇਆ
 ਗਾਇਮੁਣੀਜੀਵਾਲੀਓਨੁਨਾਮਦੇਉਦਾਛਪਰਛਾਇਆਫੇ
 ਰਿਦੇਹੁਰਾਰਾਖਓਨੁਚਾਰਿਵਰਨਲੈਪੇਰੀਪਾਇਆਭਗਤਜ
 ਨਾਦਾਕਰੇਕਗਾਇਆ॥੧੧॥ਦਰਸਨਦੇਖਣਨਾਮਦੇਵਭਲ
 ਕੇਉਠਿਤਿਲੋਚਨੁਆਵੈ॥ਭਗਤਿਕਰਨਿਮਿਲਿਦਾਇਜਣੇ
 ਨਾਮਦੇਉਹਰਿਚਾਲਿਤਸੁਣਾਵੈ॥ਮੇਰੀਭੀਕਰਿਬੇਨਤੀਦਰ
 ਸਾਨਿਦੇਖਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਠਾਕੁਰਜੀਨੋਪਾਛਿਓਸੁਦਰਸਾਨਿ

ਕੀਵੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹਸਿ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਬੋਲਿਆ ਨਾਮ ਦੇਉ ॥ ੪੯ ॥
ਨੇਕ ਹਿਸਮ ਝਾਵੈ ॥ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਭੇਟ ਸੋ ਤੁਸਿ ਤਿਲੋਚਨੁ
ਮੇਮੁ ਹਿਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਅਧੀਨ ਹਾਂ ਭਗਤ ਦਾ ਪਹੁ ਚਿਨਹੀ ਪਾ
ਭਗਤੀ ਦਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਵਿਚੋਲਾ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਮ
ਣੁ ਪੂਜੈ ਦੇਵ ਤੇ ਧੀ ਨਾਗਉ ਚਰਾਵਣ ਆਵੈ ॥ ਧੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਚਲ
ਤੁਏ ਹੁਪੁ ਛੈ ਬਾਮਣ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ
ਜੇਇ ਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਧੀ ਨਾਕੁਰ ਦਾ ਜੋਦੜੀ ਮੇਭਿ ਦੇਹਿ

ਇਕਸੇਤੁਧਰਾਵੈ॥ ਪਥਰਾਇਕਪਲਾਦਿਕਰਿਦੇਧੰਨੋਨੋਗੋ
 ਲਛਰਾਵੈ॥ ਠਾਕਰਨੋਨਾਵਾਲਿਕੈਛਾਹਿਰੇਟੀਲੈਭੋਗਚ
 ਰਾਵੈ॥ ਹਥਿਜੋਤ੍ਰਿਮੰਨਤਿਕਰੈਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਵੈ॥
 ਹਉਭੀਮੁਹੁਨਜੁਠਾਲਸਾਤੁਰੁਠਾਮੇਕਿਹੁਨਸੁਖਾਵੈ॥ ਗੋਸਾ
 ਈਪਰਤਖਹੋਇਰੇਟੀਖਾਇਛਾਹਿਮੁਹਿਲਾਵੈ॥ ਬੁਲਾਕੁ
 ਉਗੋਬੰਦਮਿਲਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਣੀਭਗਤਿਕਰਿ
 ਜਾਇਇਕਾਂਤਬਹੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਕਰਮਕਰੈਆਧਿਮਾਤ

ਮੀਹੋਰਸੁਕਿਸੈਨਮਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ਘਰਿਆਇਆਜ॥੫੯
ਪੁਛੀਐਰਾਜਦੁਆਰਿਗਾਇਆਮਲਾਵੈ॥ਘਰਿਸਭ
ਵਥੁਮੰਗੀਅਨਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਝਬਲੀਘਾਵੈ॥
ਵਡਾਸੰਗੁਵਰਤਦਾਓਹੁਇਕੁਮਨਿਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਵੈ॥
ਪੇਜਸਵਾਰੈਭਗਤਦੀਰਾਜਾਹੋਇਕੈਘਰਿਚਲਿਆ
ਵੈ॥ਦੇਇਦਿਲਾਸਾਤੁਸਿਕੈਅਣਗਣਤੀਖਰਚੀਪ
ਹੁਚਾਵੈ॥ਓਥਹੁਆਇਆਭਗਤਪਾਸਿਹੋਇਦਿਆ॥

ਲੁਹੇਤੁ ਉਪਜਾਵੈ। ਭਗਤ ਜਨ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਹੋ
 ਇਥਿ ਰਕਤੁ ਬਨਾ ਰਸੀਰਹਦਾਰਾ ਮਾਨੁ ਦੁਗੁਸਾਣੀ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਉਠਿ ਕੈਸਾ ਦਾਗੀ ਗਾਨਾ ਵਣਤਾਣੀ॥ ਅੰਗੋਰੀ
 ਦੇ ਜਾਇ ਕੈਲੀ ਮਾਪੇ ਮਾ ਕੰਬੀਰੁ ਤਿਥਾਣੀ॥ ਪੈਰੀਟੀ ਬ
 ਓਠਾਲੀ ਮਾ ਬੋਲਹੁਰਾ ਮਾ ਸਿਖ ਸਮਝਾਣੀ॥ ਜੀਉ ਲੋਹਾ
 ਪਾਰਸ ਛੁਹੇ ਚੰਨ ਦਵਾਉ ਨਿੰਮੁ ਮਰਕਾਣੀ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ
 ਦੇਵ ਕਾਰਿ ਪੂਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਦੀਵਾਰੀ ਮਾਣੀ॥ ਅਚਰਜ ਨੇ

ਅਚਰਜੁ ਮਿਲੈ ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਝਰਨਾ
 ਝਰਦਾ ਨਿਝਰਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪੜਪੜਾਈ ॥ ਗਮ
 ਕਬੀਰੈ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪ ਕੰਬੀਰ ਦਾਦੂ ਜਾ
 ਸਿਖ ਹੋਆ ਸੈਣੁ ਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੀ ਕਰੈ ਭਲ ਕੈ ਰਾ
 ਜੁ ਦੁਆਰੈ ਜਾਈ ॥ ਆਏ ਸੰਤ ਪਗੁ ਹੁਣੇ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਆ ਰੈਣਿ
 ਸਬਾਈ ॥ ਛਾਡਿ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਨ ਸੋ ਵਿਕਾਸ
 ਈ ॥ ਸੈਣਿ ਰੂਪ ਹਰਿ ਜਾਇ ਕੈ ਆਇ ਆਗੈ ਨੇਰੀ ਝਾਈ ॥

ਸਾਧਜਨਾਨੋਵਿਦਾਕਰਿਰਾਜਦੁਆਰੀਗਾਇਆਸਗਮਾਈ॥
 ਗਾਇਦੂਰਹੁਸਾਇਕੈਗਲਹੁਕਵਾਇਖੋਲਿਪੈਨਾਈ॥ਵਸਿ
 ਕੀਤਾਹਉਤੁਪੁਅਜੁਬੋਲੈਰਾਜਾਸੁਣੈਲੁਕਾਈ॥ਪਰਗ
 ਟੁਕਰੈਭਗਾਤਿਵਾਰੀਆਈ॥੧੬॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਜਾਗਿਵ
 ਸੀਆਚਹੁਚਕਾਵਾਚਿਚਮਿਰੇਟਾ॥ਪਾਣਾਗੀਢੈਰਾਹਵਿ
 ਚਿਕੁਲਾਪਰਮਢੋਇਢੋਰਸਮੇਟਾ॥ਜਿਉਕਰਿਮੈਲੈਚੀਥ
 ਤੈਹੀਗਲਾਲੁਅਮੋਲਪਲੇਟਾ॥ਚਹੁਵਰਨਾਉਪਏ

ਸਦਾਗੀਆਨਾਧਿਆਨਕਰਿਭਗਤਸਹੇਟਾ। ਨਵਦਿ
 ਆਇਆਸੰਗੁਮਿਲਿਬਨਾਰਸਕਰਿਗੰਗਾਬੇਟਾ। ਕਾਢਿਕ
 ਸਿਰਾਸਉਪਿਆਗਵਿਦਾਸੈਗੰਗਾਦੀਭੇਟਾ। ਲੰਗਾਪੁਰਬੁ
 ਅਭੀਚਦਾਡਿਠਾਚਲਤੁਅਚਰਜੁਅਸੇਟਾ। ਲਇਆ
 ਕਸੀਰਾਹਬੁਕਾਢਿਧੂਤੁਇਕਾਜਿਉਤਾਣਾਪੇਟਾ। ਭਗਤਿ
 ਜਨਾਹਰਿਆਪਉਬੇਟਾ। ੧੭। ਗੋਤਮਨਾਥਿਅਹਿਲਿਅ
 ਤਿਸਨੋਦੇਖਾਇੰਦਲੁਕਾਣਾ। ਪਰਪਰਜਾਇਸਰਾਪੁਲੈ

ਹੋਇ ਸਹਸਰਗਪਛੋਤਾਣਾ। ਸੁਵਾਹੋਇਆਇੰਦ੍ਰਲੋਕੁ
 ਲੁਕਿਆਸਰ੍ਵਰਮਾਨਿਸਰਮਾਣਾ। ਸਹਸਰਗਹੁਲੇਇ
 ਏਸਹਸਲੈਦੇਹੀ। ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਸਿਧਾਣਾ। ਸਤੀਸਤਪੁ
 ਟਾਲਿਸਿਲਾਹੋਇਨਦੀ। ਕਿਨਾਰੇਬਾਝੁਪਰਾਣਾ। ਰਘਪ
 ਤਿਚਰਗਣਿਛੁਹੰਦਿਆਚਲੀ। ਸੁਰਗਪੁਰਿਬਣੇਬਿਬਾਣਾ।
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਲਿਭਾਣੀ। ਅਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾ
 ਪਕਮਾਣਾ। ਗੁਣਨੇਗੁਣਸਭਕੋਕਰੈਅਉਗੁਣਕੀਤੇਗੁ

ਲਤਿ ਸਜਾਣਾ ਅਬ ਗਤਿ ਗਤਿ ਕਿਆ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ੬੨ ॥
 ੧੮ ॥ ਵਾਹੈ ਮਾਣੁ ਸਮਾਰਦਾ ਬੈਠਾ ਬਾਲ ਮੀਕ ਬਟ ਵਾੜਾ ॥
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਾਮਨਾ ਵਿਚਿ ਹੋ ਮਾਖਿ ਜੋਤਾ ਝਾਮਾ ॥
 ਰਣਨੋ ਲੋਚੈ ਘਣਾ ਕਾਢੇ ਨਹੀ ਘੋਹ ਬੁਝਿ ਪਾੜਾ ਸਤਿਗੁ ॥
 ਰਿਮਨੁ ਮਾਰਾ ਖਿਆ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਉਛੋਹਾ ਝਾਮਾ ਅਉਗਣ ॥
 ਸਭੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅਨੁਰੁ ਜਗਾਰੁ ਪੈਏ ਹੁਅ ਸਾੜਾ ਘਗਾਵੈ ॥
 ਚਿਪੁ ਛੁਣ ਪਾਲਿਆ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪੈ ਕੋਇ ਅਸਾੜਾ ਕੋੜੁ ॥

ਮੜਾਚਉ ਖੰਨੀ ਅੰਕੋ ਇਨ ਬੇਲੀ ਕਰ ਦੇ ਝਾੜਾ ਸਚੁ ਦਿਵਾ
 ਇਉ ਧਾਰਿ ਅਨੁਟ ਪਿਨਿ ਕਥਾਉ ਪਰਵਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲੰਘੇ ਪਾਪ ਪਹਾੜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪ ਕਰਿ ਜਾ
 ਇਕਲਾਵਤਿ ਟੀਦੈ ਗਹਿਅ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਪ ਕ
 ਮਾਵੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਹਿਅ ਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਅ ਨੁ
 ਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਗਿਫਰ ਦਾਵਹਿਅ ਗਾ ਛਿਅ ਪੁਤ ਜਾਏਵੇ
 ਸੁਆਪਾਪਾ ਦੇਂਫਲਾਇਛੇ ਲਾਹਿਅ ਗਾ ਪੁਤੁਉ ਪੀਨਾ ਸਤਵ ॥

ਨਾਉ ਧਰਣ ਨੋ ਚਿਤਿ ਉਮਹਿ ਆਗੁ ਰੂਦੁ ਮਾਰੇ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁ
 ਗੁਮੁਖਿ ਨਾਉ ਨਗਾਇ ਨੁਕਹਿ ਆਗੁ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਦੇ
 ਖਿਪੁਤ ਨਗਾਇ ਨ ਬੋਲੈ ਛਹਿ ਆਗੁ ਜਮ ਗਣ ਮਾਰੇ ਹਰਿ
 ਜਨ ਗਾਇਆ ਸੁਗਰਿੰਜ ਮੰਡੂ ਨ ਸਹਿ ਆਗੁ ਨਾਇਲ ਏ
 ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹਿ ਆਗੁ ॥੨॥ ਗਨਿਕਾ ਪਾਪ ਨਿਹੋਇ ਕੈ ਪਾਪਾ
 ਦਾ ਗਾਲਿ ਹਾਰੁ ਪਰੇਤਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਅਚਾਣ ਚਕ ਗਨਿ
 ਕਾ ਵਾਹੁ ਮਾਇ ਪਲੋਤਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੇਖਿ ਦਇਆ ਲੁਹੋਇ

ਹਥਹੁਓਸਨੋਦਿਤਨੁਤੇਤਾ। ਗਮਨਾਮੁਉਪਦੇਸੁਕਰਿਖੇ
 ਲਿਗਾਇਆਦੇਵਲਜੁਸਓਤਾ। ਲਿਵਲਗਿਤੇਸੁਤੇਤਿ
 ਅਹੁਨਿਤਪੜਾਵੇਕਰੈਅਸੋਤਾ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਨੁਗਮਨਾ
 ਮੁਦੁਗਮਤਿਪਾਪਕਲੇਵਰੁਧੋਤਾ। ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜਾਣੁ
 ਤੋਵਿਨਰਕੈਵਿਚਿਨਖਾਧਸੁਗੋਤਾ। ਗਈਬੈਕੁਹਿ। ਬਿਬਾਣਿ
 ਚਾੜਿਨਉਨਗਾਇਨੁਛੋਤਿਅਛੋਤਾ। ਬਾਉਨਿਬਾਵੇਮਾਣੁਮ
 ਲੇਤਾ। ੨੧॥ ਆਈਪਾਪਾਣਿਪੁਤਨਾਦੁਹੀਥਣੀਵਿਹੁਲਾ

ਇਦਹੇਲੀ॥ ਆਇ ਬੈਠੀ ਪਰਵਾਗਵੀਚਿ ਨੇਹੁਲਾਇ ਨਵਹਾ ॥ ੬੦ ॥
ਇਨਦੇਲੀ॥ ਕੁਛਾੜਿ ਲਏਗੋ ਬੰਦਗਾਇ ਕਰਿਚੇਟਕੁਚਤੁ
ਰੰਗਮਹੇਲੀ॥ ਮੋਹਣੁ ਮੁੰਮੇਪਾਇਓਨੁ ਬਾਹਰਿਆਈਗਰਬ
ਗਹੇਲੀ॥ ਦੇਹਦਧਾਇਓਰਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿਆਰਿਨਾਰਿ
ਅਠਿਖੇਲੀ॥ ਤਿਹੁਲੇਆਦਾਤੁਰਦੇਚੰਬਾਵਿਆਗਾਲਿ
ਹੋਇਦੁਹੇਲੀ॥ ਖਾਂਇਪਛਾੜਿਪਹਾੜਵਾਂਗੀਜਾਇਪਈ
ਓਜਾੜੁਧਕੇਲੀ॥ ਕੀਤੀਮਾਊਤੁਲਿਸੁਹੇਲੀ॥ ੨੩॥ ਜਾਇ

ਸੁਤਾਪਰਭਾਸਾਵਿਚਿਗੋਰੇਉਤੈਪੈਰੁਪਸਾਰੇ॥ਚਰਣੁਕਵ
 ਲਾਵਿਚਿਪਦਮੁਹੈ॥ਫਿਲਿਮਿਲਣੁਲਕੈਵਾਂਗੀਤਾਰੇ॥ਬੰ
 ਧਿਕੁਆਇਆਕੁਲਿਦਾਮਿਰਗੋਜਾਣਿਬਾਣੁਲੈਮਾਰੇ॥
 ਦਰਸਨੁਤੋਸੁਜਾਇਕੈਕਰਣਪੰਲਾਵਕਰੇਪੁਕਾਰੇ॥ਗ
 ਲਿਵਿਚਿਲੀਤਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਵਗੁਣੁਕੀਤਾਹਰਿਨਚਿਤੁ
 ਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤੋਖਿਅਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਬਿਰਦਬੀ
 ਚਾਰੇ॥ਕੁਲੇਕੁਲੇਕਾਰਿਮੰਨੀਅਨਿਬੁਰਿਆਦੇਹਰਿਕਾਜ

ਸਦਾਗੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰ ਦੇ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨੂਰਿ ਠਾ ॥
 ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪੈਰੀ ਪੈ ਗੁਰ ਸਭਾ ਬਹਿ ਠਾ ॥ ਬਾਲਿ
 ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦੇ ਮਿ ਠਾ ॥ ਬਾਲਿ
 ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਭਾਈ ਠਾ ॥ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ
 ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਾਣ ਨਿਅ ਭਰਿ ਠਾ ॥ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ

ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਆਪਿ ਤਰੇ ਤਰੇ ਨਿਸਰਿ ਨਾ। ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਿ
 ਲਿਆ ਪਾਪ ਪਾਇ ਨਾ॥ ੧॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਿ
 ਛਲੀ ਰਾਤੀ ਉਠਿ ਬਹਿਦੇ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਸਰਿ ਨ ਵੇਦੇ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਹੋਇ
 ਇਕ ਮਨਿ ਗੁਰਜਾ ਪੁਜ ਪੰਦੇ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਚ ਲਿਜਾਇ ਜੁ ਵੇਦੇ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿ
 ਖਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਿ ਗਾਇ ਜੁ ਵੇਦੇ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰ

ਸਿਖਾਂ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਰਿ ਮੇਲ ਮਿਲੰਦੇ। ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁ ੬੬
ਰ ਸਿਖਾਂ ਕੁਛ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕਰੰਦੇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਫਲ ਸੁ
ਫਲ ਫਲੰਦੇ॥੨॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੇ ਤਾਇ ਜੁ
ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੇ ਮਾਇ ਜੁ
ਰਹੈ ਨਿਮਾਣਾ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਛਰਿ ਸਿਆ
ਲਪਹੋਇ ਆਣਾ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਖਸੇ
ਦਾ ਕੁਛੈ ਜਿਸੁ ਗੁਣਾ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਮਾਰਗੁਦੇਖਿਲੁਭਾਣਾ॥ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ
 ਚਲਣੁਜਾਣਿਜੁਗਾਤਿਮਿਹਮਾਣਾ॥ਦੀਨਦੁਨੀਦਰ
 ਗਹਪਰਵਾਣਾ॥੩॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਪੁਮਾਇਆਗੁ
 ਰਮਾਤਿਰਿਦੈਗਗੀਬੀਆਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਪੁਮਾਣੈ
 ਆਪਰਨਾਰਿਦੈਨੇਵਨਜਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਪੁਮਾ
 ਏਆਪਰਦਰਬੈਨੋਹਬੁਨਲਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿ
 ਪੁਮਾਇਆਪਰਨਿੰਦਾਸੁਣਿਆਪੁਹਟਾਵੈ॥ਹਉ

ਤਿਸੁ ਧੋਲਿ ਪੁਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਉ ਪਦੇ ਸੁਕਮਾਵੈ ॥੬੭॥
ਹਉ ਤਿਸੁ ਧੋਲਿ ਪੁਮਾਇਆ ਥੋੜਾ ਸਵੈ ਥੋੜੀ ਖਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਵੈ ॥੬੮॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਰਿ
ਖੰਨੀ ਅੰਗੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁਣੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚ
ਉ ਖੰਨੀ ਅੰਗੁ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਅੰਦਰਿ ਆਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ
ਚਉ ਖੰਨੀ ਅੰਗੁ ਅਭਿਗਣ ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿ
ਸੁ ਦੇ ਚਉ ਖੰਨੀ ਅੰਗੁ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹਉ

ਤਿਸੁ ਦੈਚ ਉਖੰਨੀਐ ਆਪੁ ਠਗਾਏ ਲੋਕਾ ਕਾਣੈ॥ ਹਉ ਤਿ
 ਸੁ ਦੈਚ ਉਖੰਨੀਐ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਰੰਗ ਮਾਣੈ॥ ਲਉ ਬਾ
 ਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੈ॥ ਗੁ
 ਰਪੁਰਾਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਸਿਧਾਣੈ॥੫॥ ਹਉ ਸਦਕੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਸਦ
 ਕੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕਹਨਿ ਉਦਾਸੀ ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਆ॥
 ਹਉ ਸਦਕੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ

ਲਾਇਆ॥ ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਸਿਖਦੇਗੁਰਸਿ ੬੮
ਖਮਿਲਾਇਆ॥ ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਬਾਹਰਿਜਾ
ਦਾਵਰਜੀਰਹਾਇਆ॥ ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਅਸ
ਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਉਪਦੇਸੁਦਿਤਾਇ
ਆ॥ ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਰਾਮਖਾਇਦਾਨਾਭਿਕਵਲਦੀਨਾਲਿਸਮ
ਲਾ॥ ਆਵਾਗਵਣਅਨੇਕਜੁਗਭ੍ਰੁਕਾਵਿਚਿਹੋਆਪੈਗਣ
ਭ੍ਰੁਕੀਤਿਸੁਆਪਣਾਆਪੁਗਣਾਇਮੇਭਰਮਿਭੁਲਾਣ॥

ਚਾਰੇਵੇਦਵਖਾਲਦਾਚਤੁਰਮੁਖੀਹੋਇਖਗਾਸਿਆਲਾ। ਲੋ
 ਕਾਨੇਸਮਝਾਇਦਾਵੇਖਿਸੁਰਸੁਤੀਰੂਪਲੁਕਾਲਾ। ਚਾਰੇਵੇਦਗ
 ਵਾਇਕੈਗਰਬੁਗਰੂਰੀਕਸਿਪਛੁਤਾਲਾ। ਅਕਬਕਬਾਨੇਤਨੇਤ
 ਵਖਾਲਾ। ॥ ਬਿਸਨਲਏਅਵਤਾਰਦਸਵੈਗਵਿਰੋਪਜੋਪਸੀ
 ਘਾਰੈ। ਮਛਕਛਵੈਗਹਰੂਪਹੋਇਨਗਸਿੰਘੁਬਾਵਨਬਓਪਚੇ।
 ਪਰਸਰਾਮੁਰਾਮੁਕਿਸਨੁਹੋਇਕਿਲਾਕਿਕਲੀਕੀਅਤਿਅਹੰਕਾਰੇ।
 ਖੜੀਮਾਗਿਵਿਕੀਹਵਾਰਗਮਾਇਲੁਕਰਿਕੁਾਰਬਭਾਰੇ। ਕਾਮ

ਕਰੋਧੁਨਸਾਧਿਓਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਨਮਾਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨ ੬੯
ਭੇਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਹਲੀਗਨਸਾਰੋ॥ਹਉਮੇਅੰਦਰਿਕਾਰਿ
ਵਿਕਾਰੋ॥੨॥ਅਹਾਦੇਉਅਉਧੁਤੁਹੋਇਤਾਮਸਅੰਦਰਿਜੋਗੁਨਜਾ
ਣੈ॥ਭੈਰੋਭੂਤਕਸੁਤਾਵਿਚਿਖੇੜਪਾਲਬੇਤਾਲਾਧਿਕਾਣੈ॥ਅਕੁ
ਧਤੂਰਾਖਾਵਣਾਗਤੀਵਾਸਾਮੜੀਮਸਾਣੈ॥ਪੈਨੈਹਾਬੀਸੀਹ
ਖਲੁਭਉਰੂਦਾਇਕਰੈਪੈਗਾਣੈ॥ਨਾਥਾਨਾਬੁਸਦਾਇਦਾਹੋਇਅ
ਨਾਬੁਨਹਾਰਿਰਗੁਮਾਣੈ॥ਸਿਰਠਿਸੰਘਾਰੈਤਾਮਸੀਜਗਨਭੋਗ

ਨਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾਣੈ॥ ੯॥
 ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਈਦੁ ਦੀ॥ ਈਦੁ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਚ
 ਉਦਹਾਇ ਦ੍ਰਾਵਿਲਾ ਸਕਾ ਲਿਬ੍ਹਾ ਮੇਦਾ॥ ਇਕਾ ਦਿਵਸੁਾ ਵਿ
 ਹਾਵੈ॥ ਧੀਧੇਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੈ ਲੋਮ ਸਦਾ॥ ਇਕੁ ਰੋਮੁ ਛਿਜਾਵੈ॥ ਸੇ
 ਸਮਹੇ ਸਵਖਾਣੀ॥ ਆਨਿ ਚਿਰੰਜੀਵਹੇ॥ ਇਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ॥
 ਜੋਗ ਭੋਗ ਜਪ ਤਪੁ ਪਨੇ ਲੋਕ ਵੇਦਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਸੁਹਾਵੈ॥
 ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਨ ਸਹਾਜਿ ਸਾਮਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਅਖ

ਇਦਾਮਾਗਮੁਜਾਣਿਨਧੀਰਜੁਆਣੈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਸ ੭੦
ਲਤਿਮਜਲਸੈਕਰਿਕਰਿਚੁਗਣੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਬਾਲ
ਬੁਧਸਨਿਕਾਦੇਕਾਬਾਲਸੁਭਾਉਨਾਵਿਰਤੀਹਾਣੈ॥ਜਾਇ
ਬੈਕੁਠਿਕਰੇਧੁਕਰਿਦੇਸਰਾਪੁਜੈਬਿਜੈਧਿਕਾਣੈ॥ਅਹੀਮੇਵ
ਸੁਖਦੇਉਕਰਿਗਰਭੁਵਾਸਿਹਉਮੇਹੈਰਾਣੈ॥ਚੰਦਸੂਰਜੁਅਉ
ਲੰਗਭੁਰੈਉਦੈਅਸਤਿ॥ਵਿਚਿਅਵਣੁਜਾਣੈ॥ਸਿਵਸਕਤੀ
ਵਿਚਿਗਰਭੁਆਣੈ॥੧੧॥ਸਤੀਸਤੀਸਤੀਖੀਆਜਤ

ਸਤਜੁਗਾਤਿਸੰਤੋਖਨਜਾਤੀ॥ਸਿਧਨਾਥਬਹੁਪੰਥਕਰਿਹਉ
 ਮੇਵਿਚਿਕਗਨਿਕੁੰਮਾਤੀ॥ਚਾਰਿਵਰਨਸੰਸਾਰਵਿਚਿਖਹਿਖ
 ਹਿਮਰਦੇਭਗਮਭਰਾਤੀ॥ਛੇਅਦਰਸਨਹੋਇਵਰਤਿਆ
 ਬਾਰਹਵਾਟਉਚਾਟਜਮਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਨਅਵਰਨ
 ਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਤੰਬੇਲਸੁਹਾਤੀ॥ਛੇਅਚੁਤਿਬਾਰਹਮਾ
 ਹਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨਸੁਣਸੁਣਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਖਫਲੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ॥੧੨॥ਪੰਜਤਤਪਰਵਾਣੁਕ

ਰਿਧਗਮਸਾਲਧਰਤੀਮਨਿਭਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਧ ੭੭
ਗਤਿਧਰਿਧਰਤੀਅੰਦਰਿਧਰਿਆਪਾਣੀ॥ਸਿਰਤਲਵਾ
ਏਰੁਖਹੋਇਨਿਹਚਲੁਚੇਤਨਿਵਾਸੁਬਿਬਾਣੀ॥ਪਰਉ
ਪਕਾਰੀਸੁਫਲਫਲਿਵਟਵਗਾਇਸਿਗਠਿਵਰਸਾਣੀ॥
ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਾਤਿਚੰਦਨੁਹੋਇਵਾਸੁਮਹਕਾਣੀ॥
ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅੰ
ਮਿਤਵਾਣੀ॥ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਕਬਕਹਾਣੀ॥

੧੩) ਧੂਪੁਹਿਲਾਦਭੁਤੀਖੋਣੇਅੰਬਰੀਕੁਬਾਲਿਜਨਕਵਖਾ
ਲਾ) ਰਜਕੁਆਰਹੋਇਰਾਜਸੀਆਸਾਬੀਧੀਚੋਜਵਿਡਾਣਾ
ਧੂਮਤਰੇਣੀਚੰਡਿਆਪੀਓਪ੍ਰਿਪਹਿਲਾਦੁਰੰਦਾਣਾ) ਭੇ
ਦਭੁਤੀਖਣੁਲੀਕਲੈਅੰਬਰੀਕੁਲੈਚਕੁਲੁਭਾਣਾ) ਪੇਰਕ
ਡਾਹੈਜਨਕਦਾਕਰਿਪਾਖੰਡੁਧਰਮਾਧਿਕੁਤਾਣਾ) ਆਪੁਗ
ਣਾਇਵਿਗੁਚਣਾਦਰਗਤਪਾਏਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ) ਗੁਗੁ
ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਤਿਪਰਿਵਾਣਾ) ੧੪) ਕਲਜੁਗਨਮਾਭ

ਗਤੁਹੋਇਫੇਰਿਦੇਹੁਰਾਗਾਇਜੀਵਾਈ॥ ਭੁਗਤੁਕਬੀਰੁਵਖਾਣੀ॥ ੧੨
ਐਬੀਦੀਖਾਨੇਤੇਉਹਿਜਾਈ॥ ਧੰਨਜਟਉਧਾਰਿਆਸਧਨਜਾ
ਤਿਅਜਾਤਿਕਸਾਈ॥ ਜਨੁਗਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੋਇਚਹੁਵਰਨਾ
ਵਿਚਿਕਰਿਵਾਰੁਆਈ॥ ਬੇਣੁਹੋਆਆਧਿਆਤਮੀਸੈਣੁਨੀਚ
ਕੁਲਅੰਦਰਿਨਾਈ॥ ਜੇਪੇਗੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਸਿਖਾਵਿਚਿ
ਵਡੀਸਮਾਈ॥ ਅਲਖੁਲਖਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਈ॥ ੧੫॥
ਸਤਿਜੁਗੁਉਤਮੁਆਖੀਐ॥ ਇਕਫੇਰੈਸਭਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾ॥ ੩॥

ਤੈਨਗਰੀਪੀੜੀਐਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁਵੀਧੀਸੁਕੁਵੇਲਾ॥ਕਲਜੁ
 ਗਸਾਚਿਨਿਆਉਹੈਜੋਬੀਜੈਸੁਲੁਣੈਇਕੇਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਸਬਦਸੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਚੇਲਾ॥ਨਾਮੁਦਾ
 ਨੁਇਸਨਾਨੁਦੇਤੁਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ॥ਮਿ
 ਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਲਾਸਹਜਸੁਹੇਲਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥੧੬॥ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾ
 ਰਕਾਰਿਜੋਤਿਸਰੂਪੁਅਨੂਪਾਦਿਖਾਇਆ॥ਵੇਦਕਤੇਬ

ਅੰਗੋਚਰਾਵਾਹਗੁਰੂਗੁਰਸਬਦਸੁਣਾਇਆਚਾਰਿਵ ੧੩
ਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਚਰਣਕਵਲਸਰਣਗਤਿਆਇ
ਆਪਾਰਸਪਰਸਿਅਪਰਸਜਾਗੀਅਸਟਧਾਤੁਇਕ
ਧਾਤੁਕਰਾਇਆਪੇਗੀਪਾਇਨਿਵਾਇਕੈਹਉਮੇਰਗੁਅ
ਸਾਧਮਿਟਾਇਆਹੁਕਮਿਰਜਾਣੀਚਲਣਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਡੀਰਾਹੁਚਲਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆ
੧੭) ਜਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹੁਰੇਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਾਵਿਚ

ਆਏ। ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰ
 ਡਿਵ ਸਾਏ। ਮਾਨਸ ਰੋਵ ਰਿਪਰਮ ਹੰਸ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤ ਅਫਲ ਸ
 ਫਲ ਚੰਦਨ ਮਹਕਾਏ। ਭਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠੈ ਹੋਇ ਪਰ
 ਵਰ ਸਧਾਰ ਲੰਘਾਏ। ਲਹਰਿ ਤਰੰਗੁ ਨਾਵਿਆ ਪਈਆ
 ਏਆਵਾਚਿ ਉਦਾਸ ਰਹਾਏ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਾਜੇ
 ਸਮਾਏ॥੧੮॥ ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਧੰਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇਸੁ

ਕਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ ਧੰਨੁ ਪੈ ਧੰਨੁ ਦਿਸਾਵਿਗੁਰਾਧਿ ੧੪
ਆਨੁਧਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਧੰਨੁ ਸੁਰਤਿ
ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਸੁਣਾਇਆ ਚਰਣਕਵਲਗੁਰਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਨੁਮਸਤਕੁ ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸੁਪੈਧੰਨੁ ਰਿਦਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਵਸਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਚਰਣ
ਸਤੋਧੰਨੁ ਮੁਪਤੁ ਜਿਤੁ ਅਪਿਓਪੀਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਸੁ
ਖਫਲੁ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ੧੫ ਸੁਖਸਾਗਰਪੈਸਾਧਸੰਗੁ

75

ਸੋਭਾਲਹਰਿਤਰੰਗਅੰਤੋਲੋ॥ਆਣਕਮੋਤੀਹੀਰਿਆਗੁ
 ਹਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਅਮੋਲੋ॥ਗਾਗਰਤਨਅਨੁਹਦਧੁਨੀ
 ਸਬਦਸੁਗਤੀਲਿਵਅਗਮਅਲੋਲੋ॥ਰਿਧਾਸਿਧਾਨਿ
 ਧਸਭੁਗੋਲੀਆਂਚਾਰਿਪਦਾਰਥਗੋਇਲਗੋਲੋ॥ਲਖ
 ਲਖਚੰਦਚਰਗਚੀਲਖਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਚਨਿਝੋਲੋ॥
 ਕਾਮਧੇਨੁਲਖਪਾਰਜਾਤਜੰਗਲਅੰਦਰਿਚਰਨਿਅੰਰੋਲੋ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਬੋਲਅਬੋਲੋ॥੨੦॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਲੋਲੈ ਮਜਨੁ ਆਸ ੧੫

ਕੀਚੁ ਚਕੀ ਜਾਤੀ॥ ਸੋਰਠ ਬੀਜਾ ਗਾਵੀ ਐ ਜਸੁ ਸੁਘਣਾ
ਵਾਤੀ॥ ਸਸੀ ਪੁਨੁ ਦੇਸਤੀ ਹੋਇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ॥ ਮੇਹੀ ਵਾ
ਲੁ ਨੇਹੁ ਸੋਹਣੀ ਨੈਤਰ ਦੀਰਾਤੀ॥ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਵਖਾਣੀ ਐ
ਓਹੁ ਪਿਰਮ ਪਰਾਤੀ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਗਾਵਨਿ ਪਰ
ਭਾਤੀ॥ ੧॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਛਰਨੀ ਹੋਇ ਬਹਨਿ ਐ
ਕਠੇ॥ ਜਿਉ ਜੁਏ ਜੁਆਰੀ ਆਲਾਗਿ ਦਾਵਉ ਪਠੇ॥ ਚੋਰੀ

ਚੋਗਨਪਲਗਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੇ। ਸਹਨਿਨਗਨਿਕਾਵਾ
 ਠੀਅਹੁਵੇਕਗਮੀਲਠੇ। ਪਾਪੀਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਓਇਠਿ
 ਰਦੇਨਠੇ। ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਯਭੁਪਾਪਪਣਠੇ। ੨
 ਯਕੁਵਰੈਵਾਸੁਾਵਿਣਾਸੁਹੈਫਿਰਦਾਫੁਲਵਾੜੀ। ਜਲੈਪਤੰਗ
 ਨਿਸੰਗੁਹੈਇਕਰਿਅਖਿਉਘਾੜੀਯਮਰਗੁਨਾਦਿਬਿਸ
 ਮਾਦੇਹੈਇਫਿਰਦਾਉਜਾੜੀ। ਕੁੰਡੀਫਾਥੇਮਛਾਜਿਉਰਸ
 ਜੀਭਾਵਿਗਾੜੀਯਹਾਥਾਣਿਹਾਥੀਫਾਹਿਅਾਦੁਖਸਹੈਦਿਹਾ

ੜੀ॥ ਪੀਗਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਲਾਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿਤਾੜੀ॥੩॥
ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤ ਹੋ ਲਾਇ ਤਾਗ ਨਿਹਾਲੇ॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰ
ਜ ਹੋਤੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਹੋ ਨਿਜੁ ਖਾਲੇ॥ ਨਿਹੁ ਕਵਲ ਜਲ ਜਾਣੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਹ ਦੇ ਖਾਲੇ॥ ਮੋਰ ਬਬੀ ਹੋ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ਖਿਬ ਦਲ
ਕਾਲੇ॥ ਨਾਰਿ ਤਤਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਮਾਪੁ ਤੁਸਮਾਲੇ॥ ਪੀਗਮੁ
ਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਓਹੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲੇ॥੪॥ ਰੂਪੇ ਕਾ ਮੈਂਦੋ ਸਤੀ
ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣੀ॥ ਰੂਪੇ ਸਾ ਦੇ ਗੰਢੁ ਹੈ ਓਹੁ ਵਿਰਤੀ ਹਾਲੀ॥

ਪੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਲਾਬਿਮਾਲਿਇਤੁਕੁਗਮਕੁਲਾਦਿ
 ਆਉਘੋਸਉਰਿਪਲਪਾਜਿਉਸਾਵਿਗੈਣਿਵਿਹਾਣੀਅਸੁ
 ਹਣੇਸਕੁਰੰਗਮਾਣੀਅਨਿਕਰਿਚੇਜਾਵਿਡਾਣੀਪੀਗਮੁ
 ਰੀਦਾਂਪਰਹਤੀਓਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੫॥ਅਨਸਰੋਵਰ
 ਹੰਸਲਾਖਾਇਮਾਣਿਕਮੋਤੀਕੋਇਲਅੰਬਪਗੀਤਿਹੈ
 ਮਿਠਬੋਲਸਰੋਤੀਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋਇਪਾ
 ਸਿਖਲੋਤੀਲੋਹਾਪਾਗਸਿਭੁਦਿਅੰਹੋਇਕੰਚਨਜੋਤੀ॥

ਨਦੀਆਨਾ ਲੋਗੀ ਗਮਿਲ ਹੋਇ ਛੋਤ ਅਛੋਤੀ ॥ ਪੀਰਮੁ ੧੧
ਗੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਏ ਹਥੇ ਪਸਉਤੀ ॥ ੬ ॥ ਸਾਹਰੁ ਪੀਰੁ
ਪਖੜੈ ਘਰੁ ਨਾਨਕਾ ॥ ਸਹੁਰਾ ਸਸੁਵ ਖਾਣੀ ਮੇਸਾਲੀ
ਤੈਸਾਲਾ ॥ ਮਾਪਿਉ ਭੈਲਾ ਭਾਇਰਾ ਪਰਵਾਰੁ ਦੁਗਲਾ ॥
ਨਾਨਾ ਨੀਮਾਸੀਆ ਮਾਮੇ ਜੀਜਾ ਲਾ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੀਜੀ
ਮੇਹੀਰਾ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ਪੀਰਮੁ ਗੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਏ ਹੁਸਾਕੁਸੁ
ਖਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲੁ ਜੁਕਰੈ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਿਤਲਾ ਹਾਤੈ ॥

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਲੁ ਕਰਿਹੋਇ ਦੁਬਲਾ ਸੇਟਾ। ਚਾਕਰ ਲਗੈ
 ਚਾਕਰੀ ਗਣਿਖਾਂ ਦਾ ਚੇਟਾ। ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਸੀਸਾ ਗਵਾਚਿ ਵਣਖੀ
 ਰੁਗੜ ਕੇਟਾ। ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਮ ਜਾਲੁ ਪੈ ਪਾਏ ਫਲ ਫੇਟਾ। ਪੀ
 ਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੁ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਟਾ। ੮॥ ਅਖੀ ਵੇਖਿ ਨ ਰਜੀ
 ਆਬ ਪੁਰੰਗਤ ਮਾਸੇ। ਉਸਤਿਤ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਨਿਸੁ ਦਿਰਵਾਇ ਤੇ
 ਹਾਸੇ। ਸਾਦੀ ਜੀਭ ਨ ਰਜੀ ਆਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ। ਨ ਕੁਨਰ
 ਜਾਵਾ ਸਲੈ ਦੁਰਗੀਧ ਸੁਵਾਸੇ। ਰਜੀ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵ ਆਕੁ ਝੇਭ

ਰਵਾਸੇ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ ਹਵੀ ਸਚੀ ਘਰਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ਧਿਗੁਸਿ
 ਕੁਜੇ ਗੁਰ ਨਾ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਲਗੈ ਨ ਚਰਣੀ ॥ ਧਿਗੁਲੇ ਇਨ ਗੁਰ ਦ
 ਰਸਾ ਵੈ ਲੁਵੈ ਖੈ ਪਰਤਰਣੀ ॥ ਧਿਗੁਸਰ ਵਲ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
 ਵਿਨੁ ਸੁਣਿ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਰਣੀ ॥ ਧਿਗੁਜਿ ਹਬਾ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿ
 ਲੁਹੇ ਗੁਮੰਤਾ ਸਿਮਰਣੀ ॥ ਧਿਗੁਸੇ ਵਾਧਿਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰ ਹੋਰੁ ਨਿ
 ਹਫਲ ਕਰਣੀ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ ਹਵੀ ਸੁਖ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ
 ਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੋਰ ਤੁਰੰਗਿ ਨਰਚੀ ਐਸ ਕੁਕੁਦੁ ਦਿਸੈ ਦਾ ਹੋਰ ਤੁਸ

੭੧ ਦਿਨਲਗੀਐਹੋਇਵਿਸੁਲਗੀਦਾਹੋਰਤੁਰਾਗਨਗੀਝੀਐਸੁਣਿ
ਸੁਖਨਲਹੰਦਾਹੋਰਬਡੀਕਰਤੂਤਿਪੈਲਗੈਫਲੁਮੰਦਾਹੋਰਤੁਪੰ
ਥਿਨਚਲੀਐਠਗੁਚੋਰੁਮੁਹੰਦਾਪੀਗਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਸਚੁਸ
ਚਿਮਿਲੀਦਾ॥੧੧॥ਦੂਜੀਆਸਾਵਿਣਾਸੁਪੈਪੂਰੀਕਿਓਹੋਵੈ॥
ਦੂਜਾਮੇਹੁਸੁਧੋਹੁਸਕੁਓਹੁਮੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਦੂਜਾਕਰਮਸੁਭ
ਰਮੁਪੈਕਰਿਅਵਗੁਣਰੋਵੈ॥ਦੂਜਾਸੰਗੁਕਢੰਗੁਪੈਕਿਓਕੁਰਿ
ਆਪੋਵੈ॥ਦੂਜਾਗੁਰਿਕੁਦਾਉਪੈਚਰਿਜਨਸੁਖਦੋਵੈ॥ਪੀਰ

ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਮਿਥਿ ਦਿਸ ੧੬
ਦਿ ਕਰਿ ਕਛੁ ਵਾਂਗਿ ਭਵਜ ਲਾਵਿ ਚਿਰੇ ਖੇ ॥ ਗੀਅਨ ਅੰਸ ਦੇ ੬੬
ਵਹਿ ਸਵਾਂਗਿ ਬੁਝਿ ਭੁਖ ਅਭੁਖੇ ॥ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰ ਦੇ ਕੁੰਝ ਵਾਂ
ਗਿਉ ਰਿਲੇ ਖੇ ਅਲੇ ਖੇ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਕਹੇ ਤੁ ਕਰਿ ਚਿਹੁ ਸਾਉ
ਨ ਚੇ ਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦਾਇਆ ਲੁਹੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਰੇ ਖੇ ॥
ਪਰਿ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਲਖ ਮੁਲੀਆ ਨਿਕ ਖੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ

ਲਿਵ ਮਿਰਗਾਜਿਉ ਅਨਹ ਦਾ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਵਿਚੇ ਮੀਨੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ
 ਵਿਚੇ ਭਵਹੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਵਿ
 ਸਰੈ ਬਾਬੀਹਾਧਿ ਮਾਵੈ॥ ਪਰਿਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੁ ਦੁਬਿਧਾ
 ਨ ਸੁਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਦਾਤਾ ਓਹੁ ਨ ਮੰਗੀ ਐ॥ ਫਿਰਿ ਮੰਗਾਇ ਜਾਈ
 ਐ॥ ਹੋਛਾਸਾ ਹੁਨ ਕੀਚੀਏ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਓਹੁ ਨ ਜੇਵੀਐ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਾਈਐ॥ ਹਉ ਮੈਰੋ ਗਨ ਕਟ

ਈਓਹੁਵੈਦੁਨਲਾਈਐ॥ ਦੁਗਮਾਤਿਐਲੁਨਉਤਰੈਕਉਤੀਰ ੯੦
ਬਿਨਾਈਐ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਈ
ਐ॥ ੧੫॥ ਮਾਲੁਮੁਲਕੁਚਤੁਰੰਗਦਲਦੁਨੀਆਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ॥ ਗਿਸਿਧਿਨਿਧਿਬਹੁਕਰਾਮਾਤਿਸਭਖਲਕਉਮਾਹੀ॥
ਚਿਰਿਜੀਵਲੁਬਹੁਪੰਢਲਾਗੁਲਾਗਿਆਨਉਗਾਹੀ॥ ਹੋਰਸੁ
ਕਿਸੈਨਜਾਣਈਚਿਤਿਬੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਦਰਗਹਢੇਈਨਲਪੈਦੁ
ਬਿਧਾਬਦਰਾਹੀ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਪਰਵਾਣਸੁਘਾਹੀ॥

੧੬॥ ਗਵਿਣੁ ਗੁਰਹੋਰਧਿਆਨੁ ਪੈਸਤ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਗਵਿਣੁ ਗੁਰ
 ਸਬਦਾਗੀਆਨੁ ਪੈਫਿਕਾ ਅਲਾਉ ॥ ਗਵਿਣੁ ਗੁਰਚਰਣਾ ਪੂਜ
 ਨਾ ਸਤ ਕੁੜਾ ਸੁਆਉ ॥ ਗਵਿਣੁ ਗੁਰਵਚਨ ਜਮੰਨਣਾਂ ਊਰਾ ਪ
 ਰਥਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ॥ ਗਵਿਣੁ ਸੰਗੁ ਪੈਸਤ ਕਚਾ ਚਾਉ ॥ ਪੀਰ ਮੁ
 ਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹੀ ਜਿਦਿ ਜਾਣਨਿ ਦਾਉ ॥ ੧੭॥ ਲਖ ਸਿੰਘਾਣ
 ਪਸੁਗਤਿ ਲਖ ਲਖ ਗੁਣ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲਖ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ
 ਗੀਆਨ ਧਿਆਨ ਲਖ ਪਤਿ ਵਰ੍ਹਿਆਈ ॥ ਲਖ ਜਪ ਤਪ ਲ

ਖਸੀਜਮਾਲਖਤੀਰਥਨਾਈ। ਕਰਮਥਰਮਲਖਜੋਗਭੋਗਲ
 ਖਪਾਠਪੜਾਈ। ਆਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁਚਣਾਓਹੁਬਾਇਨ
 ਪਾਈ। ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਹੋਇਆਪੁਗਵਾਈ॥੧੮॥
 ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਕਹੋਇਛਭਿਮਣੀਮਨੁਰੀ। ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣ
 ਨਿਤਕਰੈਮਨੁਰੀ। ਤਪੜੁਲਾਇਵਿਛਾਇਦਾਚੁਲਿਝੋਕਨਿਝੁ
 ਗੀ। ਮੁਰਦੇਵਾਂਗੀਮੁਰੀਦੁਹੋਇਕਰਿਸਿਦਕਸਬੂਰੀ। ਚੰਨਣ
 ਹੋਵੈਸਿਮਲਦੁਵਲੁਦਾਸੁਹਜੁਰੀ। ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲੁ ਪਣਾ ਕਿਨ
 ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗੁ ਅਚਰ ਜੁ ਪੈ ਦੇਖਾ ਲੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਧੁ
 ਵਡਾ ਵਿਸਾਖਾ ਦੁਹੈਰ ਸੁਗੰਗੋ ਗੋਈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਪੈ
 ਕਰਿ ਚਲਤੁ ਸਮੋਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅਤੇ ਲਾਅ ਮੇਲੁ ਪੈ ਜਰੈ ਅਜਰੁ
 ਕੋਈ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ ਪਰਹੁ ਤੀਜਾ ਲੈ ਜਾਣੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਨ
 ਹੋਵੈ ਚੰਨ ਲਹੁ ਕੋ ਚਲਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲ ਦਾ ਦੀਵੇ
 ਅਹੁ ਸਮਾਸਰਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਣੀ ਰਲ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੇਰਿ ਸੁ

ਕੋਨਸਿਵਾਲੈ॥ ਭ੍ਰੰਗੀਹੋਦੈਕੀਤ੍ਵਿਅਹੁਕਿਵਅਖਿਵਖਾਲੈ॥ ਸ ੮੨
ਪੁਛਤੁੰਦਾਕੁਜਨੋਕਥਿਚੋਜਿਵਿਡਾਲੈ॥ ਪੀਗਮੁਗੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਹੋ
ਗਲੁਪੈਗਲੈ॥ ੨੧॥ ਫੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੋਕਿਤੁਜਗਤਸਮਾਦੀ
ਫੁਲਾਅੰਦਾਗਿਜਿਉਸਾਦੁਬਹੁਸਿੰਜੇਇਕਪਾਟੀ॥ ਪਿਉਦੁਧ
ਵਿਚਿਵਖਾਲੀਅੰਕੋਮਗਮੁਨਜਾਲੀ॥ ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਕਾ
ਠਾਵਿਚਿਓਹੁਅਲਖਾਵਿਡਾਲੀ॥ ਗੁਗਮੁਖਿਸੰਜਮਿਨਿਕਲੈ
ਪਰਗਟੁਪਰਵਾਲੀ॥ ਪੀਗਮੁਗੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਸੰਗਤਿਗੁਰਬਾ

ਲੀ॥੨੨॥ਦੀਪਕਜਲੈਪਤੰਗਵੰਸੁਠਿਰਿਦੇਖਿਨਹਟੈ॥ਜ
 ਲਾਵਿਚਹੁਫਾੜਿਕੰਢੀਐਮਛੁਨੇਹੁਨਘਟੈ॥ਘੰਗੁਹੈਤ੍ਵੈਮਿਰ
 ਗਾਜਿਉਸੁਣਿਨਦੁਪਲਟੈ॥ਭਵਰੈਵਾਸੁਵਿਣਾਸੁਹੈਫਾੜਿ
 ਕਵਲੁਸੰਘਟੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਬਹੁਬੰਧ
 ਨਕਟੈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿਖਵੰਸੁਹੈਧੰਨੁਗੁਰਮਤਿਨਿਧਿਖ
 ਟੈ॥੨੩॥

॥੧੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ॥

ਅਗੀਮੁਪੈਨਿਰਵੈਗੁਨਿਹਾਲਾ॥ਜਾਣਹੁਧਰਤੀਧਰਮਕੀਸ
ਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਫਲੁਕਰਮਸਮਾਲਾ॥
ਜੇਉਕਰਿਨਿਗਮਲਮਾਰਸੀਜਗੁਵੇਖਣਵਾਲਾ॥ਜੇਹਾ
ਮੁਹੁਕਰਿਭਾਲੀਐਤੇਹੋਵੇਖਾਲਾ॥ਸੇਵਕਦਰਗਹਸੁਰਖਰੂ
ਵੈਮੁਖਮੁਹਕਾਲਾ॥੧॥ਜੇਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਕਿਉਸਿਝੈ
ਚੇਲਾ॥ਸੰਗਲੁਪਤਿਚਲਾਈਐਜਮਪੀਥਿਇਕੇਲਾ॥
ਲਹੈਸਜਾਈਨਰਕਾਦਿਚਿਥਹੁਖਰਾਦੁਹੇਲਾ॥ਲਖਚਉਰ॥

ਸੀਹਭਉਦਿਆਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਹਰਿ
 ਅਮਾਜਿਉਜੁਏਖੇਲਾਹਥਮਰੈਹੈਸਿਰੁਪੁਣੈਓਹੁਲਹੈਨਵੇਲਾ
 ॥੨॥ਅਮਾਪਿਨਵੈਦੈਸਾਹੁਰੈਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ।ਕੰਤੁਨਪਛੈਵਏ
 ਵੀਸੋਹਾਗੁਗਣਾਵੈ।ਚੂਹਾਖੰਡਨਮਾਵਣੀਲਾਕਿਛਜੁਵਲਾ
 ਵੈ।ਅੰਤੁਨਹੋਇਅਭੂਹਿਅਹਥੁਸਪੀਪਾਵੈ।ਸਰੁਸੰਨੈਆ
 ਗਾਸਨੋਫਿਰਿਮਥੈਆਵੈ।ਦੁਹੀਸਗਈਜਰਦਰੂਬੇਮੁਖਪ
 ਛੁਤਾਵੈ॥੩॥ਰਤਨਮਣੀਗਾਲਿਬਾਂਦਰੇਕਿਹੁਕੀਮਨਜਾਣੈ।

ਕੜਛੀਸਾਉਨਸੀਮਲੈਭੋਜਨਰਸਖਾਣੈ। ਰੂਰੂਚਿਕਾਤਿਵਾਸੁ ੮੪
ਪੈਕਵਲੈਨਾਸਿਵਾਣੈ। ਨਾਭਿਕਬੂਰੀਮਿਰਗਦੈਫਿਰਦਾਪੈ
ਰਾਣੈ। ਗੁਜਰਗੋਰਸਵੇਚਿਕੈਖਾਲਿਸੂਰੀਆਣੈ। ਬੇਮੁਖਮੁ
ਲਹੁਪੁਬਿਆਦੁਖੁਸਹੈਜਮਾਣੈ। ੪੦। ਸਾਵਾਣਿਵਟਹਰੀ
ਆਵਲੈਸੁਕੈਜਾਵਾਹਾ। ਸਭੁਕੇਸਰਸਾਵਰਸਦੈਝੂਰੇਜੇਲਾ
ਹਾ। ਸਭੁਨਾਗਾਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਵੀਦੋਗਾਹਾ। ਸੰਖਸਮੁ
ਦਹੁਸਖਦਾਰੋਵੈਦੋਧਾਹਾ। ਰਾਹੁਊਝੁਤਿਜੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇ

ਫੁਹਾ॥ ਤਿਉ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਬੇਮੁਖਾ ਨਿਤ ਉਛੇ ਸਾਹਾ॥ ੫॥ ਅਗਿ
 ਦੜ੍ਹਦਾ ਖਨ ਅਪਹੈ ਆਖੈ ਬੁਕਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ਨਚਣੁ ਨ ਚਿਨਜਾ
 ਟੁਟੀ ਆਖੈ ਕੁਇ ਸਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ਬੋਲੈ ਅਗੈ ਗਾਵੀ ਮੇਰੈ ਰਉ
 ਜੋਗਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ਹੀ ਸਾਨਾ ਲਿਟੀ ਹਰੀ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਦਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ਸ॥
 ਵਾਇ ਵਾਹੁ ਹਰੀ ਮਾਵਲੇ ਅਕੁਜੀ ਮੇਰੇ ਅਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ਬੇਮੁਖ ਸੁ
 ਖਨ ਦੇਖਣੀ ਜਿਉ ਛੁਟਾ ਤ੍ਵਿਛਉ ਤ੍ਵਿਹ॥ ੬॥ ਕੇਰੈ ਪੂਛਾ ਲਿਲਾਗਿ
 ਮਾਂਕਿਉ ਪਾਰਿਲ ਪੀਐ॥ ਭੂਤੇ ਕੇ ਗੀਦੇ ਸਤੀ ਨਿਤ ਸਹ

ਸਾਜੀਐ॥ ਨਦੀਕਿਨਾਰੈ ਰੁਖੜਾ ਦੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਐ॥ ਸਿਮਰਤ ਕਨ॥ ੮੫
ਲਿਵੀਆਹੀਐ ਜੋਹਾ ਗੁਨ ਬੀਐ॥ ਵਿਸੁਹ ਲਾਹ ਲੁਬੀ
ਜਿਕੋ ਕਿਉ ਅਮਿਓ ਲੁਣੀਐ॥ ਬੇਮੁਖ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਮੁ
ਡੰਡੁ ਸਹੀਐ॥ ੧॥ ਕੋਰੜੁ ਮੋਨ ਨ ਰਿਝਈ ਕਰਿ ਅਗਨੀ ਜੋ ਸੁ॥
ਸਹਸ ਫਲਹੁ ਇਕੁ ਵਿਗੜੈ ਤਰਵਰ ਕੀ ਦੇਸੁ॥ ਟਿਬੈ ਨੀਰੁ ਨ ਥਾ
ਹਰੈ ਪਲੁ ਵਗਸਿ ਗਇਓ ਸੁ॥ ਵਿਣੁ ਸੰਜ ਮਰੋਗੀ ਮਰੈ ਚਿਤਿ
ਵੈਦਨ ਰੋਸੁ॥ ਆਵਿ ਆਵਰਨੁ ਵਿਆਵਈ ਮਸਤੁ ਕਿਲਿਖਿ

ਓਸੁ। ਬੇਮੁਖੁ ਪਵੈ ਨ ਇਲਿਜਿਉ ਮਵਗੁਣ ਸਾਭਿਓ ਸੁ॥੮॥
 ਅੰਨੈ ਚੰਦੁ ਨ ਦਿਸਈ ਜਾਗਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ॥ ਬੋਲਾਰਾਗੁ ਨ ਸਮ
 ਝਈ ਕਿਹੁ ਪਾਟਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਵਾਂਸਨਾ ਮਾਢੈ ਗੁਣ ਗੁਣੈ ਪਰਮ
 ਲੁਮਹਿ ਕਾਈ॥ ਗੁੰਗੈ ਜੀਭ ਨ ਉਘੈ ਸਭ ਸਬਦ ਸੁਹਾਈ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਸੇਵ ਕੈ ਨਿਧਿ ਸਭ ਨਾਪਾਈ॥ ਬੇਮੁਖੁ ਹਾਥਿ
 ਘਪੁਟਿ ਆਤਿ ਸੁਦੋ ਸੁਕ ਮਾਈ॥ ੯॥ ਰਤਨ ਉਪੰਨੈ ਸਾਇ
 ਰਹੁ ਕੀਪਾਣੀ ਖਾਰਾ ਸੁਝੁ ਸੁਝੁ ਨਿਤਿ ਨਿਲੋਅ ਮਉ

ਲੀਗੁਵਿਚਿਕਾਗਾਧਰਤੀਉਪਜੈਅੰਨੁਧਨੁਵਿਚਿਕਲਰੁ
 ਕਾਗਾਣੀਸਰਤੁਸੈਰੋਰਨਾਘਰਿਖਪਰਛਾਗਾਜੀਉਹਦਵੈ
 ਤਕਛੋਟੜਾਕਿਆਕਰੈਵਿਚਾਗਾਬੇਮੁਖੁਮਸਤਾਕਿਲਿਖਿ
 ਆਕਉਣੁਮੋਟਣਹਾਗਾ॥੧੦॥ਗਾਣੀਘਰਿਗੁਸਾਂਣੀਆਂ
 ਮਾਧਾਣੁਘੜਾਏਘੋੜੇਸੁਣਸਉਦਾਗਗਚਾਬਕਮੁਲੀ
 ਆਏਦੇਖਪਗਏਭਾਜਵਾੜੁਘਰਿਗਾਹੁਘਤਾਏਸੁਇਨਾ
 ਹਟਿਸਗਫਦੇਸੁਨਿਆਸੁਦਾਏਅੰਦਰਿਛੋਣੀਨਲਹੈਬਾਹ

ਰਿਬਾਫਾਏ। ਬੇਮੁਖਬਦਲਚਾਲਹੈਕੂੜੇਆਲਾਏ॥੧੧॥
 ਮਖਣੁਲਾਇਆਵਿਗਲਿਕੈਛਾਹਿਛੁਟਵਿਹੋਈ॥ਪੀੜਿ
 ਲਈਰਸੁਗੀਨਿਅਹਾਛਿਲੁਛੁਪੈਨਕੋਈ॥ਰੰਗੁਮਜੀਠਹੁ
 ਨਿਕਲੈਅਢੁਲਹੈਨਸੋਈ॥ਵਾਸੁੰਲਈਢੁਲਵਾਈਅ
 ਹਾਫਿਰਿਮਿਲੈਨਢੋਈ॥ਕਾਇਆਹੰਸਾਵਿਛੁਨਿਅਾਤਿਸੁਕੇ
 ਨਸਬੋਈ॥ਬੇਮੁਖਸੁਕੇਰਖਾਜਿਉਵੇਖੇਸਕੁਲੋਈ॥੧੨॥ਜਿ
 ਉਕਰਿਖੁਹਹੁਨਿਕਲੈਗਾਲਿਬਧੇਪਾਣੀ॥ਜਿਉਮਲਕਾਏ

ਸਪਸਿਰਿਹਸਿਦੇਇਨਜਾਣੀ। ਜਾਣੁਕਥੁਰੀਮਿਰਗਤਨਿ॥ ੯੨
ਮਗਮੁਕੈਆਣੀ। ਤੇਲੁਤਿਲਹੁਕਿਉਨਿਕਲੈਵਿਣੁਪੀੜੇ
ਪਾਣੀ। ਜਿਉਮੁਧਭੰਨੇਗਗੀਦੇਨਲੀਏਰੁਨੀਸਾਣੀ। ਬੇਮੁ
ਖੁਲੋਹਾਸਾਪੀਐਵਗਦੀਵਾਦਾਣੀ॥ ੧੩॥ ਮਹੁਗਮਿਠਾਅੰ
ਖੀਐਰੁਠੀਨੂਤੁਠੀ। ਬੁਝਿਆਵਡਾਵਖਾਣੀਐਸਵਾਗੀ
ਕੁਠੀ। ਜਾਲਿਆਠਦੇਗਈਨੋਆਣੀਤੇਉਠੀ। ਅਹਮਕੁਭੇ
ਲਾਆਖੀਐਸਭਗਾਲਿਆਪੁਠੀ। ਉਜਰੁਤਟੀਬੇਮੁਖਾ

ਤਿਸੁਆਖਨਿਦੁਹੀ। ਚੋਰੈਸੀਦੀਮਾਉਜਿਉਲੁਕਿਰੋਵੈਮੁਹੀ॥
 ੧੪॥ ਦੁਹੀਐਕਜਲਕੋਠੜੀਮੁਹਕਾਲਖਭਰੀਐ॥ ਕਲਾਰਿ
 ਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਕੂਜੁਨਸਰੀਐ॥ ਦੁਹੀਪੀਪੀਪੀਪੀਪੀਐ॥
 ਪੋਟੇਏਮਰੀਐ॥ ਕੰਨਫੜਿਮਨਤਾਰੂਆਕਿਉਦਤਰੁਤਰੀ
 ਐ॥ ਆਗਿਲਾਇਮੰਦਰਿਸਵੈਤਿਸੁਨਾਲਿਨਫਰੀਐ॥ ਤਿ
 ਉਠਗਸੰਗਤਿਬੇਮੁਖਾਜੀਆਜੋਖਹੁਰੀਐ॥ ੧੫॥ ਬਾਮ
 ਦੁਗਾਈਵੰਸਪਾਤਅਪਾਰਾਧਕਰਾਏ॥ ਮਦਪਿਜੁਏਖੇਲ

ਦੇਜੋਹਨਿਪਰਨਗੇ॥ ਮੁਹਨਿਪਰਾਈਲਖਾਮੀਠਗਚੋਰਚਗਾਰੇ॥ ੮੮
ਵਿਸਵਾਸਧੋਹੀਆਕਿਰਤਘਣਪਾਪੀਹਤਿਆਰੇ॥ ਲਖਕੋਰੇ
ਹੀਜੋਹੀਆਨਿਅਲਗਣਤਮਪਾਰੇ॥ ਇਕਤੁਲ੍ਹਾਇਨਪੁਜਨੀ
ਬੋਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ ੧੬॥ ਗੰਗਾਜਮਨਗੁਦਾਵਰੀਭੁਲਖੇ
ਤਾਸਿਧਾਰੇ॥ ਮਥੁਰਾਮਾਇਆਮਜੁਧਿਆਕਾਸੀਕੋਦਾਰੇ॥
ਗਾਇਆਪਰਾਗਸਰਸੁਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੇ॥ ਜਪੁਤਪੁ
ਸੰਜਮਿਹੋਮਜਗਸਰਦੇਵਨੁਹਾਰੇ॥ ਅਖੀਪਰੈਜੇਭਵੈ

ਤਿਹੁਲੋਅਮਸ਼ਾਗੇ॥ਮੂਲਨਉਤਰੈਹਤਿਆਬੇਮੁਖਗੁਰ
 ਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਟੀਸਾਦੀਕੇਤੜੇਜੰਗਲਭੂਪਾਲਾ॥ਬਲੀ
 ਵਰੋਲੇਕੇਤੜੇਪਰਬਤਬੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀਆਨਲੇਕੇਤੜੇਸ
 ਰਵਰਅਸਰਾਲਾ॥ਅੰਬਰਿਤਾਰੇਕੇਤੜੇਬੀਸੀਅਰਪਾਤਾ
 ਲਾ॥ਕੰਭੁਲਭੂਸੇਭੁਲਿਆਭਵਜਲਭਰਨਾਲਾ॥ਇਕਸਸ
 ਤਿਹੁਰਬਾਹਰੇਸਭੁਆਲਜੰਜਾਲਾ॥੧੮॥ਬਹੁਤੀਘਰੀਪ
 ਰਾਹੁਲਾਜਿਉਰਹਦਾਭੁਖਾ॥ਸਾਝੀਬਬੁਨਰੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤਿ

ਚੰਤਨੁ ਖਾਥਾ ਬਹਲੀ ਰੂਮੀ ਢਢਾ ਜਿਉ ਭਹੁ ਕਿਸੈ ਨ ਧੁਖਾ ॥ ੬ ॥
 ਟਿਕਾ ਟਿਕਾ ਉਨ ਸੇ ਹਈ ਕਿਉ ਮਾਣੈ ਸੁਖਾ ॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਦੇ
 ਸੁਆਤ ਨਿਵੇਦਨਿ ਖਾਥਾ ॥ ਟਿਕੁ ਗੁਰ ਪੂਜ ਨਿਹੋਰ ਨਾ ਬਰਲੇ ਬੇ
 ਮੁਖਾ ॥ ੭ ॥ ਟਿਕਾ ਇਸੁ ਟਾਏ ਛਾਨਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਉਠ ਉਠਾ ਲੋ ॥ ਤਾ
 ਰੀ ਮਾਰਿ ਰੂਗਾਇ ਦਾ ਮੇਗਲ ਮਤ ਵਾਲੋ ॥ ਬਾਸਾ ਕਿਨ ਗੈਸਾ ਮ
 ਟਾ ਜਿਉ ਦੀਵਾ ਬਾਲੋ ॥ ਸੀਹ ਸਰਜੈ ਸਹਾ ਜਿਉ ਅਖੀ ਦੇਖਾਲੋ ॥
 ਸਾਇਰ ਲਹਰਿ ਨ ਪੂਜਨੀ ਪਾਈ ਪਰਨ ਲੋ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਮਾ

ਪੁਗਣਾਇਦੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥੨॥ ਨਾਰਿਕਤਾਰਪੁਬਾਹਰੀ
 ਸੁਖਸੇਜਨਚੜੀਐ॥ ਪੁਤੁਨਮੰਨੈਮਾਪਿਆਕਮਜਾਤੀਵੜੀ
 ਐ॥ ਵਣਜਾਗਸਾਹੁਫਿਰੈਵੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਸਭਿਹੇਆਪਣੇਹਥੀਆਰੁਨਫੜੀਐ॥ ਕੂੜੁਨਪਹੁਚੈਸਚ
 ਨੇਸਭਿਪਾੜੁਤਪੜੀਐ॥ ਸੁੰਦਰਕੰਨਜਿਨ੍ਹੜੀਐ॥ ਤਿਨ੍ਹਾ
 ਲਿਨਅੜੀਐ॥੨॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕੁਤਾਰਾ

ਜਬਹਾਲੀਐਫਿਰਿਚਕੀਚਟੈ॥ਜਪੇਦੁਧਪੀਆਣੀਐਐਵਿ ੬੦
ਦੁਮੁਖਹੁਜਟੈ॥ਪਥਰੁਪਾਣੀਰਖੀਐਮਨਿਹਨੁਪਟੈ॥ਚੇ
ਆਚੰਦਨਪਰਹਰੈਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ॥ਤਿਓਨਿਦਕੁਪਗਨਿਦ
ਹੂਹਰਿਮੂਲਿਨਹਟੈ॥ਆਪਣਹਬੀਆਪਣੀਜਤੁਆਪਿਓ
ਪਟੈ॥੧॥ਕਾਓਕਪੂਰਨਚੁਗਣੀਦੁਰਗੀਧਸੁਖਾਵੈ॥ਹਾਥੀ
ਨੀਰਨਵਾਲੀਐਸਿਰਿਛਾਰਉਡਾਵੈ॥ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਜੀ
ਐਕਉਤੂਤੁਨਾਜਾਵੈ॥ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁਸਰੇਵੀਐਫਲੁਹਥਿ

ਨਮਾਵੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਾਮਾ ਵਿਹੁਣਿਆ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਅੰ
 ਨਾਮਾ ਗੁਜੇ ਥੀ ਅੰ ਸਭ ਸਾਥੁ ਮੁਹਾਵੈ॥ ੨॥ ਲਸਣੁ ਲੁਕਾਇ
 ਆਨ ਲੁਕੈ ਬਹਿ ਖਾਜੈ ਕੂਲੈ॥ ਕਾਲਾ ਕੰਬ ਲੁਓ ਜਲਾ ਕੀ
 ਉਹੋ ਇਸ ਬੂਲੈ॥ ਭੇਮੁ ਖਖਰ ਜੋ ਛੁਹੈ ਦਿਸੈ ਮੁਹਿ ਸੁਣੈ॥ ਕਿਤੈ
 ਕੰਮਿ ਨਾਮਾ ਵਈਲਾ ਵਣੁ ਬਿਨੁ ਲੁਣੈ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਨਾਮਾ ਵਿਸਾ
 ਰਿ ਆਗੁ ਗਗਿ ਆਨਾ ਵਿਹੁਣੈ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖ ਨਾਲ
 ਪੈਦ ਖੀਆ ਸਿਰੁ ਝੁਣੈ॥ ੩॥ ਭਾਇਣਾ ਮਾਣੁ ਸਖਾ ਵਣੀਪੁ

੨੯
ਤੁਬੁਗਨਮੰਗੋ। ਵਡਾਵਿਕਰਮੀਆਖੀਅੰਧੀਭੈਣਹੁਸੰਗੋ।
ਗਜੇਧੇਹੁਕਮਾਵਦੇਰੈਬਾਰਸੁਰੰਗੋ। ਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿ
ਜਾਇਕੀਚਨਿਗੰਗੋ। ਬਰਹਾਰਿਕੰਪੈਨਰਕੁਜਮੁਸੁਣਿਨਿੰਦ
ਕਨੰਗੋ। ਨਿੰਦਾਭੁਲੀਨਾਕਿਸੈਦੀਗੁਗਨਿੰਦਕਢੰਗੋ। ੪॥ ਨਿੰ
ਦਾਕਰਿਹਰਣਾਖਸੈਵੇਖਹੁਫਲਵੰਟੈ। ਲੰਕਲੁਟਾਈਗਾ
ਵਲੈਮਸਤਕਦਸਕੰਟੈ। ਕੰਸਗਾਇਆਸਣਲਸਕਰੈ
ਸਭਦੈਤਸਧੈ। ਵੰਸੁਗਵਾਇਆਕੈਰਵਾਂਭੁਹਾਣਿਲਖ

ਫਟੈ॥ ਦੰਤ ਬਕਤ ਸਿਸ ਪਾਲ ਦੇ ਦੰਦ ਹੋਏ ਖਟੈ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੋਇ
 ਨਾ ਸਿਓ ਓਇ ਉਵੇ ਦੁਓ ਪਟੈ॥ ੫॥ ਸਭ ਨਾਦੋ ਸਿਰ ਗੁੰਦੀ
 ਅਨਿਗੀ ਜੀ ਗੁਰ ਤਾਵੈ॥ ਕੰਨਿ ਤਨ ਉੜੈ ਕਾ ਮਣੀ ਬੂੜੀ ਬਰ
 ਤਾਵੈ॥ ਨਥਾਨ ਕਨ ਦੇ ਲੀਆ ਨ ਕਟੀ ਨ ਸੁਖਾਵੈ॥ ਕਜ ਲਾਖੇ
 ਹਰ ਲਾਖੀਆ ਕਾ ਲੀਕ ਰਲਾਵੈ॥ ਸਭ ਨਾਚਾਲ ਸੁਹਾਵਣੀ
 ਲੰਗੜੀ ਲੰਗੜਾਵੈ॥ ਗਣਤ ਗਣੈ ਗੁਰ ਦੇ ਵਦੀ ਤਿਸੁ ਦੁਖਿ
 ਵਿਹਾਵੈ॥ ੬॥ ਅਪਤੁ ਕਰੀ ਰੁਨ ਮਓ ਲੀਐ ਦੇ ਦੋ ਸੁਖ ਸੰਤੈ॥

ਸੀਦੁਸਪਤੀਨਬੀਅੰਕਣਤਾਵੈਕੀਤੈ॥ ਕਲਰਿਖੇਤੁਨਜੀਮਾ
 ਈਘਨਹਰਵਰਸੀਤੈ॥ ਪੰਗਾਪਿਛੈਚੀਗਿਆਮਦਗੁਣਗੁ
 ਣਵੀਤੈ॥ ਸਾਇਗਵਿਚਿਘੰਪੂਟਿਆਬਹੁਰਤਨਅਨੀਤੈ॥
 ਜਨਮੁਗਵਾਇਅਕਾਰਥਾਗੁਰਗਣਤਗਣਤੈ॥ ॥ ਨਾ
 ਤਿਸੁਭਰੇਪਰਬਤਾਅਸਮਾਨਖਹੰਦੇ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਰੇਕੋਟਗ
 ਵਪਰਬਾਗਦਿਸੀਦੇ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਰੇਸਾਇਗਾਨਦਵਾਹਵ
 ਰੀਦੇ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਰੇਤਰਵਰਾਫਲਸੁਫਲਫਲੀਦੇ॥ ਨਾਤਿ

ਸੁਭਰੇਜੀਅਜੰਤਮਗਲੰਤਾਫਿਰਦੇ॥ ਭਾਰੇਭੂਈਆਕਿ
 ਰਤਪਲਾਮੰਦੀਹੁਮੰਦੇ॥੮॥ ਮਦਾਵਿਚਿਰਿਧਾਪਾਇਕੈਕੁਤੇ
 ਦਾਮਾਸੁ॥ ਧਰਿਆਮਾਣਸਕੋਪਗੀਤਿਸੁਮੰਦੀਵਾਸੁ॥ ਰ
 ਤੂਭਰਿਆਕਪੜਾਕਰਿਕਮਣਤਾਸੁ॥ ਢਾਕਿਲੈਚਲੀਚੂਹੜੀ
 ਕਰਿਭੋਗਾਬਿਲਾਸੁ॥ ਆਖਿਸੁਣਾਏਪਾਛੁਆਲਾਹੈਵਿਸ
 ਵਾਸੁ॥ ਨਦਰੀਪਵੈਆਕਿਰਤਪਲਾਮਤੁਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥
 ੯॥ ਚੋਰਗਾਇਆਪਰਿਸਾਹਦੈਪਰਿਅੰਦਰਿਵਾੜਿਆ॥

ਕੁਛਾ ਕੁਛੈ ਭਾਲਦਾ ਚਉਥਾਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਪੰਡਬ ੬੩
ਨਿਅਗਲਾਈ ਮਾੜਿਆ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਹਲ ਕਾਇਆ ਲੂਣ
ਹਾਂਡਾ ਫੜਿਆ ॥ ਚੁਖ ਕੁਲੈ ਕੈ ਚਖਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਖੁ ਨ ਖਾੜਿਆ ॥
ਲੂਣ ਪਗਾ ਮੀਗੁ ਨ ਪਗਾ ॥ ਰੁਧੜ ਪੀ ਮੜ ਧੜਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਖਾਧੇ
ਲੂਣ ਗੁਲਾ ਮੁਹੋਇ ਪੀਰਿ ਪਾਣੀ ਢੋਵੈ ॥ ਲੂਣ ਖਾਇ ਕਰਿ ਚਾ
ਕ ਗੀਗਣਿ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ਲੂਣ ਖਾਇ ਪੀਪੁ ਤੁਹੋਇ ਸਭ ਲ
ਜਾਧੋਵੈ ॥ ਲੂਣ ਵਟੇਟਾ ਖਾਇ ਕੈ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖੜੇਵੈ ॥ ਵਾਟਵ

ਟਾਉਲੂਣੁ ਖਾਇਗੁਣੁ ਕੰਠ ਪਰੇਵੈ ॥ ਲੂਣੁ ਹਰਾਮੀਗੁਣੁ
 ਗਾਰੁ ਮਰਿਜਨ ਮੁਵਿਗੋਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉਮਿ ਰਜਾ ਦਾਹਿੰਦੁਆ
 ਗਉਮਾਸੁ ਅਖਾਜੁ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾਸੁ ਅਰਹੁ ਸਉਗੰਦ
 ਬਿਅਜੁ ॥ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਜਾ ਵਾਈ ਮੈ ਪਾਣੀ ਮਦਰਾਜੁ ॥ ਸ
 ਹਨ ਖਾਈ ਚੂਹੜਾ ਮਾਇਆ ਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਜਿਉਮਿ ਮੈ ਮਖੀ
 ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ਅਕਾਜੁ ॥ ਤਿਉ ਧਰਮ ਸਾਲ ਦੀੜਾ ਕਹੈਵੈ
 ਹੁਖੰ ਰੂਪਾਜੁ ॥ ੧੨ ॥ ਖਰਾਦੁ ਹੇਲਾ ਜਗਾਵਿ ਚੀਜਿ ਸੁਅੰਦਰਿ

ਝਾਕਾ ਸੁਇਨੋਨੋਹਥਪਾਇਦਾਹੋਇਵੇਏਖਾਕਾਇਠਮਿ ੯੪
ਤਪੁਤਭਾਇਗਾਵਿਹਰਨਿਸਭਸਾਕਾਸੋਗਾਵਿਜੋਗੁਸਰਾਪੁ
ਹੈਦੁਰਮਾਤਿਨਾਪਾਕਾਵਤੈਮੁਤਰਿਰੰਨਾਜਿਉਦਰਿਮਿਲੈਤ
ਲਾਕਾਦੁਖਭੁਖਦਾਲਦੁਘਣਾਦੋਜਕਅਉਤਾਕਾ ੧੩
ਵਿਗੜੈਚਾਟਾਦੁਧਦਾਂਕਾਂਜੀਦੀਚੁਖੇਸਹਸਮਣਾਂਬੁੰਏਸਿ
ਲੈਚੈਣਗਾਰੀਪੁਖੇਬੁਗਬਣਾਹੈਪਾਣੀਐਖਉਲਾਖ
ਹੁਰੁਖੇਜਿਉਉਦਮਾਦੀਅਤੀਸਾਰਖਈਰੋਗੁਮਾਨੁਖੇ

ਜਿਉ ਜਾਲ ਪੰਖੇ ਰੂਫਾ ਸਦੇ ਚਗਣ ਦੀ ਕੁਖੇ ॥ ਤਿਉ ਅਜਰੁ
 ਝਾਕ ਭੰਡਾਰ ਦੀ ਫਿਰ ਆਪੈ ਦੇ ਮੁਖੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਉ ਚਰੁ ਝਾਕ
 ਭੰਡਾਰ ਦੀ ਚਖੁ ਲਗੈ ਚਖੀ ॥ ਹੋਇ ਦੁਕਧਾ ਨਿਕਲੈ ਕੇ ਜਨੁ
 ਮਿਲਿ ਮਖੀ ॥ ਰਾਤਿ ਸੁਖਾਲਾ ਕੇ ਉਸਵੈ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ
 ਅਖੀ ॥ ਕਖਾ ਦਬੀ ਆਗਿ ਜਿਉ ਓਹੁ ਰਹੈ ਨਰਖੀ ॥ ਝਾਕ ਝ
 ਕਾਈ ਮੈ ਝਾਕ ਵਾਲੁ ਕਰਿ ਭਖ ਅਭਖੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾਲਖੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ ਪੁਲਖਾ ਧੀਲ

ਕੜੀਓਵਿਣੁਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀ॥ਜਾਣੁਡਗਵਾਖੇਤਾਵੀਚਿਨਿ ੨੫
ਰਜੀਤੁਪਗਾਣੀ॥ਜਿਉਧੂਅਰਝੁਵਾਲਦੀਕਿਉਵਰਸੈਪ॥
ਣੀ॥ਜਿਉਥਣਗਲਾਵੀਚਿਬਕਰੀਦੁਹਿਦੁਧੁਨਆਣੀ॥
ਝਾਕੈਅੰਦਰਿਝਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਅਨੀਸਾਣੀ॥ਜਿਉਚਿ
ਮਚਟੈਗਾਇਮਾਹਿਓਹੁਗਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੧੬॥ਗੁਛਾਹੋਇ
ਧਿਕਾਨੂਆਕਿਉਵਣੀਅੰਦਾਖੇ॥ਅਕੈਕੇਰੀਖਖੜੀਕੋਣੀਅੰ
ਬਨਆਖੇ॥ਗਾਹਣੁਜਿਉਜਰਪੋਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਾਸਾਖੇ॥

ਫਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਰਿਆਓਇਭਰੇਬਿਆਖੋਧਉਲੇਦਿਸ
 ਨਿਛਾਹਿਦੁਪੁਸਾਦਹੁਗੁਣਗਾਖੋ॥ਤਿਉਸਾਧਅਸਾਧਪਰ
 ਖੀਅਨਿਕਰਤੂਤਿਸੁਭਾਖੋ॥੧੭॥ਸਾਵੇਪੀਲੇਪਾਨਹਹਿਓ
 ਇਵੇਲਪੁਤੁਟੈ॥ਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੋਫਲੇਫਲਾਬਿਰਖਪੁਛੁਟੇ
 ਕਬਹੁਰੇਹੀਭੂਸਲੀਵੇਚਾਵਲਚੁਟੇ॥ਚੂਨਾਦਿਸੈਉਜਲਾ
 ਦਹਿਪਥਰੁਕੁਟੇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਮਿਲੁਰੰਗੁਚੀ
 ਚਵਹੁਟੇ॥ਤਿਉਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਸਾਧਪੈਨਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁ

ਹਜੁਟੇ॥੧੮॥ਚਾਕਰਸਭੁਸਦਾਇਦੇਸਾਹਿਬਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿ ੬੬
ਵਿਨਿਵਿਕਰਨਿਜੁਹਾਰੀਆਸਭੁਸੈਹਥੀਆਰੇ॥ਮਜਲ
ਸਬਹਿਬਾਫਾਇਦੇਬੋਲਬੋਲਨਿਭਾਰੇ॥ਗਲੀਏਤੁਰੇਨ
ਚਾਇਦੇਗਜਗਾਹਿਸਵਾਰੇ॥ਰਣਵਿਚਿਪਇਆਜਾਣੀ
ਅਨਿਜੋਧੇਭੁਜਣਹਾਰੇ॥ਤਿਉਸਾਂਗੀਸਿਧਾਪਨਿਸਨਮੁਖ
ਬੇਮੁਖਹਤਿਆਰੇ॥੧੯॥ਜੇਮਾਰੈਵੈਜਾਰਨੀਕਿਉਪੁਤੁਪ
ਤਾਰੇ॥ਗਾਣੀਮਾਣਕੁਨਿਗਲਿਆਪੇਟਪਾਵਿਨਮਾਰੇ॥

97 ਜੇਪਿਰਬਹੁਪਰਹੰਢਲਾਸਤੁਰਖੇਨਾਰੇ॥ਅਮਰਚਲਾਵੈ
ਚੰਮਦੇਚਾਕਰਵੇਚਾਰੇ॥ਜੇਮਦੁਪੀਤਾਬਾਮੁਣੀਲੋਇਲੁਲੁ
ਇਸਾਰੇ॥ਜੇਗੁਰਸਾਂਗਵਰਤਦਾਸਿਖੁਸਿਦਕੁਨਹਾਰੇ॥੨੦
॥ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੁਇਚਾਲਕਮੰਦੇ॥ਝਖੜਿਆ
ਏਤਰਵਰਾਸਰਬਤਹਲੀਦੇ॥ਭਾਵੇਲਗੈਉਜਾਝਾਵੀਚੇਸਭ
ਘਾਹਜਲੀਦੇ॥ਹੜਿਆਏਕਿਨਿਥੀਮੀਅਨਿਦਰੀਆਉ
ਵਹੀਦੇ॥ਅੰਬਰਿਪਾਟੇਬਿਗਲੀਕੁਹੜਿਆਰਿਕਰੀਦੇ॥ਸ

੧੨

ਗੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਤ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਬੰਦੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਮਾਪੁ ਤੈ ਵਿਸੁ
 ਦੇ ਤਿਸ ਤੇ ਕਿਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਭੰਨੇ ਪਾਹੁ ਕਉ ਟੁਰਖ
 ਲਹਾਰਾ ॥ ਬੇੜਾ ਡੋਬੈ ਪਾਤਲੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਮਾਗੁ
 ਲੈ ਉਝਾੜਿ ਪਵੈ ਕਿਸੁ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕਾਰਿ ਖੇਤੈ ਖਾਇ ਵਾ
 ਰਿ ਕੋਲ ਪੈ ਨਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭਰਮਾਏ ਸਾਂਗੁ ਕਰਿ ਕਿਆ ਸਿ
 ਖਾਵਿ ਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਲਾਵਿ ਚਿਕਾਰਾ ॥ ਦਲੁ ਜਿਉ ਪਿਆ
 ਚੋ ਪਵਿ ਪਾਏ ॥ ਦੀਵੇ ਵਟੀ ਤੇ ਲੁਦੇ ਸਭੁ ਗਾਤਿ ਜਲਾਏ ॥ ਵਾ

੧੪ ਇਮੰਡਲਾਜਿਉਤੋਰਫਾਵਿਗੁਰੀਉਡਾਏ॥ ਮੁਹਾਵਿਚਿਗਰੁ
ਦੁਗਾਰੁਪਾਇਜਿਉਸਪੁਲਾਡਾਏ॥ ਰਾਜਾਫਿਰੈਫਕੀਰੁ
ਰੋਇਸੁਣਿਦੁਖਾਮਟਾਏ॥ ਸਾਂਗੈਅੰਦਰਿਸਾਬਤਾਜੇ
ਸੁਗੁਰੁਸਹਾਏ॥ ੨੩॥ ਏ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਤੀਰਥਮ
ਇਨਿਵਾਸਹੈਬਗੁਲਾਅਪਤੀਲਾ॥ ਲਵੈਬਬੀਹਾਬਰ
ਸਦੈਜਲੁਜਾਇਨਪੀਲਾ॥ ਵਾਂਸੁਸੁਗੀਪੁਨਹੋਵਣੀਪਰ

ਮਲਸੀਗੀਲੀਲਾ॥੫੫॥ਸੁਨੁਨਸੁਨੁਈਕਰਮਾਦਾਹੀਲਾ॥੬੬॥
॥ਨਾਤਿਕਬੂਰੀਮਿਰਗਦੇਵਤੈਓਰੀਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਾਲੈਮੀਲਾ॥੧॥ਨੀਲਾਗੀਦੇਮਟਾਵਿਚਿਪੇ
ਗੀਦਰੁਰਤਾ॥ਜੀਗਲਅੰਦਰਿਜਾਇਕੈਪਾਖੰਡੁਕਮਤਾ॥ਦ
ਰਿਸੇਵੈਮਿਰਗਾਵਲੀਹੋਇਬਹੈਅਵਤਾ॥ਕਰੈਹਕੁਮਤਿ
ਅਗਲੀਕੁੜੈਮਾਦੇਮਤਾ॥ਬੋਲਾਣਿਪਾਜੁਓਘਾੜੈਆ
ਅਜੁਮੁਲੀਪਤਾ॥ਚਿਉਦਰਗਾਹਮੀਲਾਮਾਗੀਐਕਰਿ

ਕੂੜੁਕੁਪਤਾ॥੨॥ਚੋਰੁਕਰੈਨਿਤਚੋਰੀਆਓੜਕਿਦੁਖਭਾਗੀ॥
ਨਕਕੰਨੁਫਾਵਿਵਢੀਐਰਾਵੈਪਰਨਾਗੀ॥ਅਓਘਟਹੁਧੇਮਿ
ਰਗਾਜੀਉਵਿਹੁਹਾਰਿਜੁਹਾਰੀ॥ਲੀਕੀਕੁਹਾਲਿਨਆਵਈਪਰ
ਵੇਲਿਪਿਆਰੀ॥ਵਗਨਹੋਵਾਨਿਕੁਤੀਆਮੀਣੇਮੁਰਦਾਰੀ
॥ਪਾਪਹੁਮੁਲਿਨਤਗੀਐਹੋਇਅੰਤਿਖੁਆਰੀ॥੩॥ਚ
ਨਣਿਚੰਦਨਪੁਜਈਚਮਕੈਟਨਾਣਾ॥ਸਾਇਰਬੁੰਦਬਗ
ਬਰੀਕਿਉਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਕੀੜੀਏਕੁਨਮਪੜੈਕੁੜਾ॥

ਤਿਸੁ ਮਾਣਾ ਨ ਨੇਹਾਲ ਵਖਾਣ ਦਾ ਮਾਪਾ ਸਿ ਇ ਮਾਣਾ ॥
 ਜਿ ਨਿਤੂ ਜਾ ਜਿ ਨਿਵਾ ਜਿ ਮਾ ਦੇ ਪਿੰ ਰੂਪ ਗਣਾ ॥ ਮੁਢ ਹੁ ਪੁਖ
 ਹੁ ਮੀਇ ਮਾਤੁ ਪੁਜ ਮੁਪੁ ਰਿਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਕੈ ਹਾਂ ਦੇ ਸੈ ਉਜ
 ਲਾ ਮਸੁ ਅੰਦਰ ਗਿਰੇ ਤੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਲੁਬੁ ਮਾਤੁ ਜਿ ਉਫ
 ਲੁਕੀ ਮਨ ਕੀ ਤੈ ॥ ਜੇ ਹੀ ਕਲੀ ਕਨੇ ਰਦੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਹਾਭਿ
 ਤੈ ॥ ਪੇਤੂ ਦਿਸ ਨਿਰੰਗਲੇ ਮਰੀ ਮੇ ਅਗਲਿ ਤੈ ॥ ਖਰੀਸੁ
 ਮਾਲਿ ਚੰਦੇ ਸੁ ਮਾਜੀ ਮਾ ਬਜਾਇ ਤੈ ॥ ਖੋਟੀ ਸੰਗਤਿ ਮੀ

ਦਿਆਦੁਖਦੇਦੀਮਿਤੈ॥੫॥ਬਧਕੁਨਦੁਸੁਣਾਇਕੈਜਿ
 ਉਮਿਰਗਾਵੇਣਾਹੈ॥੬॥ਵਰਕੁੰਡੀਮਾਸੁਣਾਇਜਿਉਮ
 ਛੀਫਾਹੈ॥ਕਵਲਾਦੇਖਾਣੈਮੁਹਾਖਿੜਾਇਕੁਵਰੈਵੇਸਾਹੈ॥
 ਦੀਪਕਜੋਤਿਪਤੰਗਨੇਦੁਰਜਨਾਜਿਉਦਾਹੈ॥ਕਲਾਰੂਪਹੈ
 ਇਹਸਤਿਨੀਮੇਗਲੁਉਮਾਹੈ॥ਤਿਉਨਕਟਪੰਥੁਹੈਮੀ
 ਦਿਆਮੀਮਾਲਿਨਰਕਾਨਿਬਾਹੈ॥੬॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿ
 ਕੈਕਰਦੇਕੁਰਵਾਸਾ॥ਬਲਾਦਿਚਿਤਪਾਕੁੰਡੀਆਕੈਉ

ਲਹੈਪਿਆਸਾ॥ਸੁਹਦੇਰਾਜੁਕਮਾਈਅੰਕਰਿਕੋਗ
ਬਿਲਾਸਾ॥ਛਾਇਆਬਿਰਖਨਰਹੈਬਿਰੁਪਜੈਕਿਉਆ
ਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰਦੀਖੇਡਾਜਿਉਸਭਕੁਟੁਤਮਾਸਾ॥ਰਲੈਜੁ
ਸੰਗਤਿਮੀਦਿਆਉਨਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ॥੭॥ਕੋਇਲਕਾ
ਉਰਲਾਈਅਨਿਕਿਉਹੋਵਨਿਉਕੋ॥ਤਿਉਨਿੰਦਕਜਾਗੀ
ਜਾਈਅਨਿਬੋਲਬੋਲਨਿਫਿਕੋ॥ਬਗੁਲੇਹੀਸਬਰਾਬ
ਗੀਕਿਉਮੁਕਨਿਮਿਕੋ॥ਤਿਉਬੋਮੁਖਚੁਣਿਕਢੀਅਨਿ

੧੦੦

ਮੁਹਿਕਾਣੇਟਿਕੇ॥ਕਿਆਨੀਸਾਲੀਮੀਣਿਆਖੋਟਸਾ
 ਲੀ॥ਸਿਕੇ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਪਹਲੀਮਾਰੀਅਨਿਓਇਪੀਗਫੇ
 ਟਿਕੈ॥੮॥ਰਾਤੀਨੀਗਰਖੇਲਦੇਸਭੁਹੋਇਇਕਠੇ॥ਰਾ
 ਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕਰਿਸਾਂਗਉਪਠੇ॥ਇਕਲਸਕਰਲੈਪਾ
 ਵਦੇਇਕਫਿਰਦੇਨਠੇ॥ਠੀਕਰੀਆਹਾਲੈਕੁਰਨਿਓਇਖ
 ਰੇਅਸਠੇ॥ਖਿਨਾਵਿਚਿਖੇਰੁਉਝਾੜਦੇਘਰਘਰਨੇੜਠੇ॥
 ਵਿਲਗੁਲਗੁਰੁਸਦਾਇਦੇਓਇਖੋਟੇਮਠੇ॥੯॥ਉਚਾ

ਲੀ ਮਾਝੰਟੁਲਾਵਿਚਿਬਾਗਦਿਸੰਦਾ ਮੋਟਾ ਮੁਢੁਪਾਤਾਲਿ
 ਜਾਇਬਹੁਗਰਬਕਰੰਦਾ ਅਤਸਪਤਲਸੋਹਣੇਵਿਸਥਾਰੁ
 ਬਣੰਦਾ ਫੁਲਰਤੈਫਲਬਕਬਕੋਹੋਇਅਫਲੁਫਲੰਦਾ
 ਸਾਵਾਤੋਤਾਚੁਹਚੁਹਾਤਿਸੁਦੇਖਿਭੁਲੰਦਾ ਅਪਿਛੇਦੇਪਛਤਾ
 ਇਦਾਓਹੁਫਲੁਨਲਹੰਦਾ ॥੧੦॥ ਪੈਨੈਪੰਜੇਕਪੜੇਪੁਰਸਾਵਾ
 ਵੇਸੁ ਮੁਛਾਵਾੜੀਸੋਹਣੀਬਹੁਦਰਬਲਵੇਸੁ ਸੋਹਬੀਅੰ
 ਗੀਸੁਗਾਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ ਮਹਰਦੜੀਬਾਣਾਵਿਚਿਜਾਣੈ

ਸਭੁ ਦੇ ਸੁਆ ਪੁਰਖੁ ਨ ਗਾਣਿ ਪੁਰਖੁ ਤਾਵਿਣੁ ਕਾਮਾਣਿ ਕਿ ਕ
 ਰੇ ਸੁਆ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਗੁਰੂ ਸਦਾਇ ਦੇ ਕਉ ਣੁ ਕਰੈ ਅ ਦੇ ਸੁਆ ॥
 ੧੧ ॥ ਗਲੀ ਜੋ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਤੇ ਤਾ ਕਉ ਣੁ ਸੈ ॥ ਮਿਲੈ ਨ ਬ
 ਹੁਤੁ ਸਿਆਲੇ ਪੇ ਕਾ ਉਵਿ ਸਟਾ ਗੀਰਾ ਸੈ ॥ ਜੋ ਰਾਵਰੀ ਨ ਜਿ
 ਪਈ ਸੀਹੁ ਸਹਾਵਿ ਲਾਸੈ ॥ ਗੀਤ ਕਾਵਿ ਤਨ ਭਿਜਈ ਭਟ
 ਭੇਖ ਉਦਾਸੈ ॥ ਜੋ ਬਨਿ ਰੂਪਿ ਨ ਜੋਹੀ ਮੈ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦੁ
 ਰਾਸੈ ॥ ਵਿਣੁ ਜੇਵਾ ਦੁਹਾ ਗਲੀ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਨ ਹਾਸੈ ॥ ੧੨ ॥

ਸਿਰਤਲਵਾਏ ਪਾਣੀ ਐ ਚਮਾਗੀ ਦਵ ਜੂਹੈ ॥ ਮਝੀ ਮਸਾਣੀ
 ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰ ਖਰਾਬੁ ਹੋ ॥ ਮਿਲੈ ਨਵਰੀ ਆਰਜਾ ਬਿਸੀਅ
 ਰਾਵਿ ਹੁਲੂਹੈ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਵਰਤੀ ਐ ਖਰਸੂਰਭ ਸੂਹੈ ॥
 ਕੰਦ ਮੂਲਾ ਚਿਤੁ ਲਾਣੀ ਐ ਅਣੀ ਅੜਵਣੁ ਪੂਹੈ ॥ ਵੀਣੁ
 ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੋ ਵਣੀ ਜਿਉ ਪਗਵਿਣੁ ਬੂਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਲੈ
 ਨਤੀ ਗਬਿਨਾਤਿ ਆਰੰਭਾ ਜਲਵਾਸੀ ॥ ਵਾਲਵਧਾਇ
 ਐ ਪਾਣੀ ਐ ਵਰਜਦ ਪਲਾਸੀ ॥ ਨਗੋਗਹਿ ਆਜੇ ਮਿਲੈ

ਵਾਣਿਮਿਰਗਉਦਾਸੀ। ਕੁਸਮਲਾਇਜੇਪਾਣੀਐਖਰਖੇਹਨਿ
 ਵਾਸੀ। ਜੇਪਾਣੀਐਚੁਪਕੀਤਿਆਪਸੂਆਜਤੁਹਾਸੀ। ਦਿ
 ਟੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮਿਲੈਖਲਾਸੀ॥੧੪॥ ਜਤੁ
 ਬੁਟੀਜੇਜੀਵੀਐਕਿਉਮਰੈਧਨੰਤਗ। ਤੰਤਮੰਤੁਬਾਜੀਗ
 ਰਓਇਕੁਵਾਹਿਦਿਸੰਤਗ। ਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਾਣੀਐਕਾਸਟਿ
 ਬੈਸੰਤਗ। ਮਿਲੈਨਵੀਰਾਰਾਪੁਕਰਿਠਗਚੇਰਨਅੰਤਗ।
 ਮਿਲੈਨਰੀਜਾਗਿਆਆਪਾਪਤਵੰਤਗ। ਦਿਟੁਗੁਰਮੁ

ਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਮ ਰੰਤਰੁ ॥ ੧੫ ॥ ਘਟਿ ਘੜਾ ੧੦੩
ਇਆ ਚੂਹਿ ਮਾਗ ਲਿਖਿ ਲੀਪਾਈਐ ॥ ਮਤਾਪ ਕਾਇਆ
ਮਖੀ ਮਾਘਿ ਮਮ ਅੰਦਰਿ ਨਾਈਐ ॥ ਸੂਤ ਕੁਲ ਪੈ ਨ ਕੀਏ
ਮਾਗਿ ਉਝ ਬਿਲੰ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਵਣਿ ਹਰਿ ਨਿਭ ਭੀਰੀ
ਮਾਂਜੇ ਪਾਰਿਵਸਾਈਐ ॥ ਕੂੜ ਵੀਆਵੈ ਸਾਖਾਵਾਚੀ ਜੇ
ਉਜੁਹਿ ਪਗਾਈਐ ॥ ਦਿਲੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਫਿਰਿ
ਆਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਖੁਬੀ ਬਿੰਬਾ ਬਹੈ ਕਿਉ

ਹੋਇ ਬਜਾਜੁ ਭੁਤੇ ਦੇ ਗਲਿ ਵਾਂਸ ਲੀਨ ਸਰਾਫੀ ਸਾਜੁ ॥
 ਰਤਨ ਮਲੀ ਗਲਿ ਬਾਂਦੈ ਜਉ ਹਰੀ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਗਦਹੁਚੰ
 ਦਾ ਨਿਲ ਦੀਐ ਨਹਿ ਗਾਂਧੀ ਗਾਜੁ ॥ ਜੇਸ ਖੀ ਮੁਹਿ ਮਕੜੀ
 ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਬਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਕਾ ਢੀਐ ਕੂੜੇ ਕੂੜਾ ਪਾ
 ਜੁ ॥ ੧੭ ॥ ਅੰਕੁ ਫਲਿ ਪੁਤੁ ਗਵਾਢ ਲੀ ਕੂੜਾ ਵਾ ਮਾਲੁ ॥ ਪਾ
 ਲੀ ਚਉਲਾ ਚਾਰਾ ਪਗਿ ਵਿਤੁ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਬਦਗਾ ਸਿਰਵੇ
 ਗਾਰੀਐ ਨਿਰਸਨੁ ਪੈਰਾਣੁ ॥ ਜੀਉ ਕਾਰਿ ਰਖਾ ਖੇਤਾ ਵਿ

ਚਿਨਾ ਹੀ ਕਿਰਸਾਣਾ ਪਰਪਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਮੂਰਖੁ
 ਮਿਹਮਾਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਓਹੁ ਦਰੁ ਅ
 ਜਾਣਾ ॥੧੮॥ ਕੀਤੀ ਵਾਕਿ ਨ ਬੀ ਮੀਐ ਹਸਤੀ ਦਾ ਭਾਗੁ
 ਹਥ ਮਰੈ ਤੈ ਮਖਾ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਸੀਹ ਮਾਗੁ ਮਛਰੁ ਰੰਗੁ ਨ
 ਪੁਜਣੀ ਬੀਸੀ ਅਰੁ ਬੁਰਿਆਗੁ ਚਿਤੈ ਲਕਮ ਕਉ ਤਿ
 ਅਗ ਕਿਉ ਹੋਇ ਸਿਕਾਗੁ ਜੇਜੂ ਅਸਉ ਵੀ ਸੰਜ ਗੀਰਾਜਾ
 ਨਉਤਰੁ ਮਾਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਓਹੁ ਦਰੁ

ਗਵਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਤੁਜੈ ਵੇਦ ਵਿਕੋ ਠੰਡੀ ਬਾਹਰਿ ਜਗੁ ਜਾਣੈ
 ॥ ਧਨੁ ਪਰਤੀਵੇਚਿ ਦਬੀਐ ਮਸਤਕਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਵਾਟ
 ਵਟਾਉ ਆਖ ਦੇਵੁ ਠੈ ਇੰਦ੍ਰਾਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ
 ਦੇਚਾੜੀਐ ਚੰਦ੍ਰਾਣੈ ॥ ਗੋਰਖ ਦੇ ਗਾਲਿ ਗੋਦੜੀ ਜਗੁ ਨਾ ਬੁ
 ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰੁ ਆਖੀਐ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਿੰਦ੍ਰਾਣੈ
 ॥ ੨੦ ॥ ਹਉ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਨਹ ਗਾਰੁ ਹਉ ਬੇਮੁਖ ਮੰਦਾਚੈ
 ਰੁਜਾ ਰੁਜੁ ਆਰੁ ਹਉ ਪਰਪਰੁ ਜੇਹੰਦਾ ॥ ਤਿੰਦਕੁ ਦਸਟੁ

ਹਰਾਮ ਖੋਰੁ ਠਗੁ ਦੇ ਸੁਠਗੀ ਦਾ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਧੁ ਮਦੁ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰ १੦੫
ਕਾਰੁ ਕਰੀ ਦਾ ॥ ਬੇਸਾ ਸਿਧਾ ਤੀ ਅਕਿਰੁ ਤਿਧੁ ਟੁਮੈ ਕੋ ਨ ਰਖੰ ਦਾ ॥
ਸਿਮਰੁ ਮੁਰੀ ਦਾ ਦਾ ਦੁਹਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਖਸੰ ਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ੧੦ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ
ਕਰਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਅੰਬਰਿ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋ
ੴ ਕੈ ਬਿਲੁ ਥੀਮਾ ਅਗਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਰਖੀ

ਅਨੁਪਰਤੀਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁਪਗਾਇਆ ॥ ਕਾਠੇ ਅੰਦਰਿ ਅਗਿਧ
 ਰਿਅਗਿਹੋਦੀ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾਇਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ ਤੋਰਿ
 ਨੇਵੈ ਗੀਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਸੁ ਸਾਤ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
 ਨੁ ਮਹੇ ਸੁਭਿ ਪਾਇਆ ॥ ਚੋਜ ਦਿਤੁ ਲੁਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾਰੂ ਪਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਰਾਗ ਬਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤੀ
 ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਪਰਿ ਪਰਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਸੂਰਜੁ
 ਏਕੰਕਾਰੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕ ਰੂਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ

ਉਕਵਾਉਵਿਚਿਤੋਲਿਅੰਤੋਲੁਨਤੋਲਿਤੁਲਾਇਅਗਓਅੰਕਾਰੁ
 ਅਕਾਰਜਿਸੁਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਅਲਾਇਅਗਅਥਿਗਤਿ
 ਗਤਿਅਤਿਅਗਮਹੈਅਕਬਕਬਾਨਹਿਅਲਖੁਲਖਾਇਅਗਾ
 ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਇਅਗਾ॥੨॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਚੰ
 ਰਿਸੁਗਜਲਬਲਤਰਵਰਪਰਬਤਸਾਜੇ॥ਤਿਨਲੇਅਚਉ
 ਦਹਕੁਵਲਕਰਿਇਕੀਹਬਹਮੰਰੁਨਿਵਾਜੇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੀਪਸ
 ਤਨਉਖੰਡਦਹਿਦਿਸਿਵਜਨਿਵਾਜੇ॥ਇਕਸਇਕਸਖਾਣੁਦਿ

ਚਿਇਕੀਹਇਕੀਹਲਖਉਪਾਜੇ॥ਇਕਤਾਇਕਤਜੁਨਿਵਿਰਿ
 ਜੀਅਜੰਤਅਣਗਣਤਾਬਿਗਾਜੇ॥ਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਕਰਿਰੰਗ
 ਬਿਰੰਗਤਰੰਗਅਗਾਜੇ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਪਰਨਉਦਰਵਾਜੇ॥
 ੩॥ਕਾਲਾਧਉਲਾਰਤੜਾਨੀਲਾਪੀਲਾਹਰਿਆਸਾਜੇ॥ਰਸਕਸ
 ਕਾਰਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦੁਜੀਭਹੁਜਾਪਨਿਖਾਜਅਖਾਜੇ॥ਮਿਠਾ
 ਕਉੜਾਖਟਤੁਰਜੁਫਿਕਾਸਾਓਸਲੂਣਾਛਾਜੇ॥ਗੰਧਸੁਗੰਧਅ
 ਵੇਸੁਕਰਿਚੋਆਚੰਦਨੁਕੇਸਰਕਾਜੇ॥ਮੇਦਕਬੂਰੀਪਾਨਦੁਲਾਅੰ

ਬਰਚੂਰਕਪੂਰਅੰਦਾਜੇ॥ ਰਾਗਨਾਦਸੰਬਾਦਬਪੁਚਉਦਹਾਵਿਦਿਆ॥ ੧੭
ਅਨਹਦਗਾਜੇ॥ ਲਖਦਰੀਅਉਕਰੋਤ੍ਰਿਜਹਾਜੇ॥ ੧੮॥ ਸਤਸਮੁੰਦ
ਅਬਾਹਕਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਮਹੀਅਲਖੇਤੀਅ
ਉਖਦੀਛਾਦਨਭੋਜਨਬਹੁਬਿਸਬਾਰਾ॥ ਤਰਵਰਛਾਇਆਫੁਲਫੁਲ
ਸਾਖਾਪਤਮੂਲਬਪੁਭਾਰਾ॥ ਪਰਬਤਅੰਦਰਿਅਸਟਧਾਤੁਲਾਲ
ਜਵਾਹਰਿਪਾਰਸਪਾਰਾ॥ ਚਉਰਾਸੀਪਲਖਜੋਨਿਵਿਚਿਮਿਲਿ
ਮਿਲਿਵਿਛੁੜਦਰਪਰਵਾਰਾ॥ ਜੀਮਫੁਲੀਫੁਲਮਰਦਾਵਿਚਿਭ

ਵਜਲ ਪੁਰਭਗਾਇ ਪਜਾਗਾ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਰਉਤਾਰਾ ॥ ਪਮ
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦਲੰਭੁ ਪੈਛਿਣਿ ਕੁੰਗਰਛ ਲੁਦੇਹੀ ਛਾਰਾ ਪਾ
 ਣੀ ਦਾਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਉਡੈ ਨ ਪਉਣੁ ਖਲੇ ਨ ਉਦੁਆਰਾ ॥ ਅਗ
 ਨਿਕੰਡਾ ਵਿਚਿ ਰਖਿ ਅਨੁਨਰ ਕਾਘੇਰ ਮਾਹਿਉ ਦਰਮੰਝਾਰਾ ॥ ਕਰੈ
 ਉਰਧਤ ਪੁਗਰਭਾ ਵਿਚਿ ਚਸਾਨਾ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰਜਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦਸੀ ਮਹਿ
 ਨੀਜੀ ਮਾਮਾ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੀ ਕਰੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਮ ਦੇ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿ ਮਾਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਰਖਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਸਾਹੁ ਹਾਵਿ ਛੁਡਿ ਆਵੁ

ਲਸਾਰਾ॥੬॥ਰੇਵੈਰਤਨਗਵਾਇਕੈਮਾਇਆਮੋਹੁਅਨੇਰਗੁਬਾਰਾ॥
 ਚਹੁਰੇਵੈਦੁਖੁਆਪਣਾਹਸਿਹਸਿਗਾਵੈਸਭੁਪਰਵਾਰਾ॥ਸਭੁਨਾਮ
 ਨਿਵਧਾਈਆਰੁਣਝੰਝਨਤਾਰੁਣਝੁਣਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਦਕਿ
 ਸੋਹਿਲੇਦੇਨਿਅਸੀਸਾਬਾਲੁਪਿਆਰਾ॥ਚੁਖਹੁਬੰਦਕਬੰਦਕ
 ਰਿਬੰਦਹੁਕੀਤਾਪਰਬਤੁਭਾਰਾ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਇਆਧਗਮੁਅਰ
 ਭੁਸੁਗਰਬੁਵਿਸਾਰਵਿਸਾਰਾ॥ਕਾਮਕਰੋਧਾਵਿਰੋਧਾਵਿਚਿਲੇਭੁ
 ਮੋਹੁਧੋਰਾਮਹਿਕਾਰਾ॥ਮਹਾਜਾਲਫਾਬਾਵੇਚਾਰਾ॥੭॥ਹੋਇਸੁ

ਚੇਤੁ ਅਚੇਤੁ ਇਵ ਅਖੀ ਹੋਦੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਆ ॥ ਵੈਰੀ ਸਿਮਤਿ ਨ ਜਾ
 ਣਦਾ ॥ ਇਨ੍ਹਾ ਮਾਊ ਸੁਭਾਊ ਸਮੇਆ ॥ ਬੋਲਾ ਕੰਨੀ ਹੋਵਈ ਜ
 ਸਾਮਪਜ ਸਮੇ ਹੁਧੋਹਨ ਸੇਆ ॥ ਗੰਗਾ ਜੀਭੇ ਹੋਦੀ ਐਦੁ ਪੁਦਿ
 ਚਾਵਿ ਸੁਪੋਲਿ ਮੁਹਿ ਚੇਆ ॥ ਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮਸਰਿ ਪੀਐ
 ਮਰਣ ਜੀਵਿਣ ਅਸਤਾ ਸਨਢੇਆ ॥ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਵਾਲਿਹ
 ਬੁਧਾ ਇਕਰੈ ਮਨੋਰਥੁ ਪਕਵਿਖਲੇਆ ॥ ਸਮਝੈ ਨਾਹਿ ਟਿਬ
 ਟੇਆ ॥ ੮ ॥ ਲੁਲਾਪੇਰੀ ਹੋਦਈ ਟਿਗਾ ਮਾਰਿ ਨ ਓਨਿ ਖਲੇਆ ॥

ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਆਸਾਬੀਧੀਹਾਰੁਪਰੋਆ॥ਉਦਮੁਉਕਤਿਨਅ॥੧੦੬
ਵਈਦੇਹਬਿਦੇਹਨਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਹਗਣਮੂਤਣੁਛਰਣਾਰਗ
ਸੋਗਾਵਿਚਿਦੁਖੀਅਰੋਆ॥ਪੁਟੀਪੀਐਨਖੁਸੀਹੋਇਸਪਹੁਰ
ਖਿਅਕੁਅਲਖੋਆ॥ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਵੀਚਾਰਦਾਨੁਉਪਕਾਰੁ
ਬਿਕਾਰੁਅਠੋਆ॥ਸਮਸਗਿਤਿਸੁਹਬੀਆਰੁਸੰਜੋਆ॥੬॥ਮਾਤ
ਪਿਤੁਮਿਲਿਨਿਮਿਅਆਸਾਵੰਤੀਉਦਰੁਮੰਝਾਰੋ॥ਰਸਕਸਖਾਇ
ਨਿਲਜਰੋਇਛੁਹਿਛੁਹਿਪਰਣਧਰੈਪਗਧਾਰੋ॥ਪੇਟਵਿਚਿਦਸਮਾ॥

ਸਰਖਿ ਪੀੜਾ ਖਾਇ ਜਦੈ ਪੁਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਾਣਿ ਕੋ ਪਾਲੈ ਕਸਟ ਕਰਿ
 ਖਾਨ ਪਨਾਵਿ ਚਿ ਜੰਜਮ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁੜਤੀ ਦੇਇ ਪੀਆ ਲਿਦੁ ਧੁਪੁ
 ਟੀਵਟੀ ਦੇਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਛਾਦਨਿ ਭੋਜਨੁ ਪੋਖਿ ਆਭੁ ਦਾਇ ਮੰਗਇ
 ਪੜਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਾਧੇ ਪਸਿ ਪੜਾਇ ਆਖਿ ਟਿਲੁ ਟਾਇ ਹੋਇ ਸੁਚਿ
 ਆਰੇ ॥ ਊਰ ਲਤੁ ਹੋ ਏਕੁ ਰਉਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਅਨੰਦ ਵਿ
 ਚਿ ਪਤੈ ਦੀਕੁ ਰੁਮਾਇ ਹੋਈ ॥ ਰਹਸੀ ਅੰਗਿ ਨ ਮਾਵਈ ਗਾਵੈ ਸੇ
 ਹਿਲੇ ਰੁਸੁ ਖੁਸੈ ਏਈ ॥ ਵਿਗਸੀ ਪੁਤਿ ਵਿਆਹਿ ਮੇਧੋ ਪੜਿ ਲਾਵਾ

ਗਾਵਿਕੁਲੋਈ। ਸੁਖਾਸੁਖੇਮਾਵਤੀਪੁਤ੍ਰਨੁਦਾਮੇਲੁਅਲੋਈ। ਨੁਪੁ
 ਨਿਤਕੰਤਕੁਮੰਤੁਦੇਇਵਿਹਰੇਹੋਵਹਸਸੁਵਿਗੋਈ। ਲਖਉਪਕਾਰ
 ਵਿਸਾਰਕੈਪੁਤ੍ਰਕੁਪੁਤਿਚਕੀਉਠਿਝੋਈ। ਹੋਵੈਸਰਵਲੁਵਿਰਲਾਕੋ
 ਈ॥੧੧॥ ਕਾਮਦਿਕਾਮਲਆਗੀਮੇਕੀਤੋਕਾਮਲੁਕੰਤਪਿਅਰੇ
 ਜੀਮੇਸਾਈ। ਵਿਸਾਰਿਆਮਾਪਿਆਵੀਵਾਹਿਅੰ। ਵਿਸਾਰੇ। ਸੁਖਾਸੁ
 ਖਵੀਵਾਹਿਆਸਉਲੁਜੀਗਵੀਚਾਰਾਂਵੀਚਾਰੇ। ਪੁਤ੍ਰਨੁਪੈਦਾਮੇਲੁ
 ਵੇਖੀਅੰਗਿਨਮਾਵਨਿਸਾਪਉਵਾਰੇ। ਨੁਪੁਨਿਤਮੰਤੁਕੁਮੰਤੁਦੇਇ

ਮਾਪਿਉ ਛਡਿ ਵਡੇ ਹਤਿ ਆਗੇ। ਵਖਿ ਹੋਵੈ ਪੁਤਰ ਨ ਲੈ। ਮਾਪਿ ਅਦੇਉ
ਪਕਾਰਿ ਸਾਗੇ। ਲੋਕ ਚਾਰੁ ਹੋਇ ਵਡੇ ਕੁਚਾਰੇ। ੧੨॥ ਮਾਪਿਉ ਪਰ
ਹਰਿ ਨ ਵਲਾ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁਮਣ ਵਾਲੀ। ਮਾਪਿਉ ਪਰ ਹ
ਰਿ ਕਰੈ ਤਪੁ ਵਲ ਖੰਡਿ ਭੁਲਾਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ। ਮਾਪਿਉ ਪਰ ਹਰਿ ਕਰੈ
ਪੂਜ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਸੇਵਕ ਮਾਲੀ। ਮਾਪਿਉ ਪਰ ਹਰਿ ਸੁਣੈ ਵੇਦੁ ਭੇਦੁ ਨ
ਜਾਣੈ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ। ਮਾਪਿਉ ਪਰ ਹਰਿ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ਬੇਣੀ ਮਾਨੁ ਆਗਿ
ਆਨੁ ਪਰਾਣੀ। ਮਾਪਿਉ ਪਰ ਹਰਿ ਦਰਤ ਕਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਰੁ

ਮਿਥੁਲਾਦੀ। ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸਾਹਿਬਨਜਾਣੀ॥੧੩॥ ਕਾਦਰੁਮਨ
 ਹੁਦਿਸਾਰਿਆ ਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕਾਦਰੁਦਿਸੈ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਦੇਸਾਜਿ
 ਆਸਾਸੁਮਾਸੁਦੇਸੈਸੈਕਿਸੈ॥ ਅਖੀਮੁਹੁਨਕੁੰਨੁਦੇਇਹਥੁਪੇਰ
 ਸਭਦਾਤਿਸੁਤਿਸੈ॥ ਅਖੀਦੇਖੇਰੂਪਰੰਗਸਬਦਸੁਗਤਿਮੁਹਿਕੀ
 ਨਸਰਿਸੈ॥ ਨਕਿਵਾਸੁਹਬੀਕਿਗਤਿਪੇਰੀਚਲਣੁਪਲੁਪਲੁਖਿ
 ਸੈ॥ ਵਾਲਦੰਦਨਹਰੀਮਰੀਮਜਾਸਿਗਿਗਾਸਿਜਮਾਲਿਸਾਲਿਸੈ॥
 ਸਾਦੀਲਾਥੈਸਾਹਿਬੋਤਿਸਤੁਸੀਮਲੁਸੇਵੈਰਿਸੈ॥ ਲੁਣਪਾਇਕਸਿ

॥ २

ਆਟੈਮਿਸੈ॥ ੧੪॥ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਨ ਜਾਪਈ ਨਿਦ ਭੁਖ ਤਿਹਾ ਕਿ ਬੈ
ਵਸੈ॥ ਹਸਣੁ ਰੋਵਣੁ ਗਾਵਣਾ ਛਿਕ ਰੀਕਾਰ ਖਧੂਰਣੁ ਦਸੈ॥
ਆਲਕੁ ਤੈ ਅਗਵਾੜੀਆ ਹਿਰਕੀ ਖਰੰਕਣੁ ਪਰਸਪਰਸੈ॥
ਉਥੇ ਸਾਹ ਉਥਾ ਸੀਆ ਚੁਟਕਾਰੀ ਤਾੜੀ ਸੁਣਿ ਕਿਸੈ॥ ਆਸਾਮ
ਨਸਾਹਰ ਖੁਸੈ ਗਜੇ ਗਾਂਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਾਵਿਣੁ ਸੈ॥ ਜਾਗਾਦਿਆ
ਲਖਾ ਚਿਤਵਣੀ ਸੁਤਾ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਧਸੈ॥ ਸੁਤਾ ਹੀ ਬਰੜਾ
ਵਦਾ ਕਿ ਗਤਿ ਦਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਸੁ ਅਪਜਸੈ॥ ਅਤਿ ਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਧ

ਲਾਤਰਸੈ॥੧੫॥ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਵਰਤਲਾਸਾਧਅਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਵਿਚਿਵਸੈ॥ਤਿਨਿਵੇਸਜਮਵਾਗਵਿਚਿਹੋਇਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁ
 ਮੁਣਸੈ॥ਸਹਸਕੁਬਾਲਨਵਿਸਰੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਵਿ
 ਗਸੈ॥ਪਰਨਗੀਪਰਦਰਬੁਹੇਤੁਪਗਨਿਦਾਪਰਪੰਚਿਰਹਸੈ॥ਨ
 ਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਤਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਨਸਾਧਪਰਸੈ॥ਕੁਤਾਚਓ
 ਕਚੜਾਈਐਚਕੀਚਟਣਿਕਾਗਣਿਨਸੈ॥ਅਵਗੁਣੁਆਗ
 ਗੁਣਨਸਰਸੈ॥੧੬॥ਜਿਉਬਹੁਦਰਨਵਲਾਸਪਤਿਮੂਲਪ

ਤੁਫਲਫੁਲਪਨੇਗੇ॥ਇਕੁਵਰਨੁਬੈਸੀਤੁਰੈਸਕੁਨਾਅੰਦਰਿਕਰਦਾ
 ਕੇਰੇ॥ਰੂਪਅਨੁਪਅਨੇਕਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਾਸੁਚੰਗੇਰੇ॥ਵਾ
 ਸਹੁਉਠਿਉਪਠਿਕਰਿਜਾਲਿਕਰੰਦਾਭਸੰਮੇਢੇਰੇ॥ਰੰਗਬਿਰੰਗੀ
 ਗਉਵੰਸੁਅੰਗਅੰਗਧਰਿਨਉਲਵੇਰੇ॥ਸਦੀਆਵੈਨਉਸੁਣਿ
 ਪਾਲੀਚਾਰੇਮੇਰੇਤੇਰੇ॥ਸਕੁਨਦਾਇਕਰੰਗਦੁਧਪਿਅਪਟਭਾ
 ਕੈਦੋਖੁਨਹੇਰੇ॥ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਚੇਤੁਚਿਤੇਰੇ॥੧੭॥ਧਰਤੀਪਾਣੀ
 ਵਾਸੁਪੈਫੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਚੰਗੇਰੇ॥ਤਿਲਾਫੁਲਾਵੇਸੀਗੀਮਲਿ

ਪਤਿਤੁਪੁਨੀਤੁਫੁਲੇਲੁਪਦੇਗੀਅਖੀਦੋਖਿਅਨੇਰੁਕਰਿਮਨਿ
 ਅੰਧੇਤਨਿਅੰਧੁਅੰਧੇਗੀਛਾਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਵਿਚਿਸੁਰਜੁ
 ਇਕੁਨਪੁਪੁਹੇਗੀਸਿਮਰਣਿਕੁੰਜਧਿਆਨੁਕਛੁਪਬਰਕੀੜੇ
 ਰਿਜਕੁਸਦੇਗੀਕਰਤੇਨੇਕੀਤਾਨਚਿਤੇਗੀ॥੧੮॥ਪੁਪੁਚਾਮਚਾ
 ਰੀਕਨੇਦਿਪੈਨਸੁਝੈਚਾਨਣਹੋਦੋਗਤਿਅਨੇਗੀਵੇਖਦੇਬੋਲਿਕੁ
 ਬੋਲਅਬੋਲਿਖਲੋਦੋਅਨਮੁਖਅੰਨੇਗਤਿਦਿਹੁਸੁਗਤਿਵਿਧੁ
 ਲੇਚਕੀਝੇਦੋਅਰਿਗੁਣਚੁਣਿਚੁਣਿਛਾਰਿਗੁਣਪਰਹਰਿਹੀ

ਰੇਫਟਕਪਰੇਦੋ। ਨਉ ਸੁਜਾਖੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਤ ਵਾਲੇ
 ਰੇਦੋ। ਕਾਂ ਮਕੋਧਾਵਿ ਰਧਾਵਿ ਚਿਰਾਗੇ ਪਲੇ ਕੁਰਿ ਕੁਰਿ ਧੋਦੋ। ਪਥਰ
 ਪਾਪ ਨ ਛੁਟਹਿ ਦੋਦੋ। ੧੯। ਥਲਾ ਅੰਦਰਿ ਅਕਉਗਵਨਿ ਦੁਠੈ
 ਮੀਹ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮੇਆ। ਪਤਿ ਟੁਟੈ ਦੁਧੁ ਵਹਿ ਚਲੈ ਪੀਤੈ ਕਾਲਕੁ
 ਟੁਠਿ ਹੁਰੇਆ। ਅਕਹੁ ਫਲਹੇ ਇਖਖਰੀ ਨਿਹ ਫਲ ਸੇਫਲੁ
 ਅਕਤਿ ਰੂਤੇਆ। ਵਿਹੁਨ ਸੈ ਅਕਦੁਧ ਤੇ ਸਪਿਖਾਧਾਧਾਇ
 ਅਕੁਨਿ ਰੇਆ। ਸੋ ਅਕਚਰ ਕੈ ਬਕਰੀ ਦੇਇ ਦੁਧੁ ਅੰਮਿਤੁ ਮੁ

ਹਿਚੋਆਸਪੇਦੁਪੁਪੀਆਲੀਐਵਿਸੁਭਿਗਲੈਪਾਰਿਖੜੇ
 ਅਗਾਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਕਰਿਚੋਆਗਾ॥੨॥ਕੁਹੈਕਸਾਈਬਕ
 ਗੀਲਾਇਲੁਣਸੀਖਮਾਸੁਪਰੇਆਗਾਹਸਿਹਸਿਬੋਲੈਕੁਹੀਦੀ
 ਖਾਧੇਆਕਿਹਾਲੁਇਹੁੰਦੇਆਗਾਮਾਸੁਖਾਨਿਗਾਲਿਛੁਗੀਦੇਹਾਲੁ
 ਤਿਨ੍ਹੜਾਕਉਣੁਅਲੇਆਸੀਭੈਪੰਦਾਫੇੜਿਆਖਉਦੰਦਾਮੁਹਿ
 ਭੰਨਿਵਿਗੋਆਗਾਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਨਿੰਦਾਕਰਿਹੋਇਦੁਦੀਭ
 ਬਿਸੀਅਰੁਕੋਆਗਾਵਸਿਆਵੈਗੁਰਮੰਤਸਪੁਨਿਗੁਰਾਂਮਨਮੁ

ਖਸੁ ਦੈ ਨ ਸੋਆ ॥ ਵੇਖਿ ਨ ਚਲੈ ਅਗੈਰੋਆ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸਿਪਨ
 ਵੰਢੈ ਸਾਹੁ ਰੈਲੋਕਾ ਮਤੀ ਦੇਸ ਮਝਾਏ ॥ ਚਾਨਣੁ ਪਗਿ ਵਿਚਿਦੀ
 ਵਿਅਹੁ ਹੇਠਿ ਅਨ੍ਹਰਨ ਸਕੈ ਮਿਟਾਏ ॥ ਹਥਿ ਦੀਵਾ ਫੜਿ ਆਖੁ
 ਕੈ ਹੁਇ ਚਕਚਊ ਧੀ ਪੇਗ ਬਿਝਾਏ ॥ ਹਥ ਕੰਝਣ ਲੈ ਆਰਸੀ
 ਅਉ ਖਾਹੈ ਵੇਦੇ ਖਾਇ ਖਾਏ ॥ ਦੀਵਾਇ ਕੁਤੁਹ ਬਿਲੈ ਦੂਜੈ ਯਥਿ
 ਆਰਸੀ ਫੜਾਏ ॥ ਹੁਦੇ ਦੀਵੇ ਆਰਸੀ ਆਖੁ ਤ੍ਰਿਟੇ ਪਉਦਾ ਜਾ
 ਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾਉ ਹਰਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸਿਮ ਅਸਰੋ ਵਰਿ ਮਰੈ ਰੂ

ਬਿਤਰੈ ਨ ਮਨ ਤਾਰੂ ਸੁ ਅਵਾਣੀ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਗ ਸਿਨ ਪਥਰੁ ਕੰਚ
 ਨੁਹੋਇ ਨ ਅਘੜੁ ਪੜਾਣੀ ॥ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਵਿਸੁਨ ਪਰਹਰੈ ਅ
 ਠਪ ਹਰਚੰਨ ਦਿਲ ਪਟਾਣੀ ॥ ਸੰਖ ਸਮੁੰਦ ਹੁਸਖਣ ਰੋਵੈ ਪਾਹ
 ਮਾਰਿ ਸੁਣਾਣੀ ॥ ਘੁਪੂ ਸੁਣਨ ਸੁਣਾਣੀ ਸੁਰਜ ਜੋਤਿ ਨ ਲੁਕੈ
 ਲੁਕਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਵਰਾ ਅਕਿਰਤ ਘਣੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਆ
 ਇਲੁ ਭਾਣੀ ॥ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੁ ਨ ਚਿਤਿ ਵਸਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਗ
 ਭਾਇ ਜੀ ਅਸਾ ਦਈ ॥ ਮੁਸਾਪੁਤਰੈ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ॥ ਪਤਹੁ ਪੰ

ਅਚੰਗੇਰੁ ਫਿਰ ਪਰ ਜਾਇ ਵਸਾਇਨ ਆਈ ਆਈ ਅਹੁਸਪੁ
 ਸਕਾਰ ਬਾਜਾਉ ਜਲੇ ਦੀ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਾਈ ਆਂਡਾਇਣ ਪੰਨੁ ਪੰ
 ਨੁ ਪੈਕ ਪਟੀ ਪੁਤੈ ਖਾਇ ਆਪਾਈ ਬਾਮਾਣਿ ਗਾਈ ਖਾਇ ਸ
 ਪੁਫਾੜਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਵਾਇ ਪਿੜਾਈ ਨਿਗੁਰੇ ਤੁਲਿਨ ਹੋਰੁ ਕੋ
 ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰੈ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਆਤਾ ਪਿਤਾ ਨਗੁਰ ਸਰਣਾ
 ਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਲਖਨ ਤੁਲਿਤਿ ਸੁਨਿਗੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
 ਣਿਨ ਆਏ ਜੋਗੁਰੁ ਗੋ ॥ ਆਪਣਾ ਚਿਤੁ ਫਿਰੇ ਨਿਗੁਰੇ ਸਰ

ਮਾਏ॥ ਸੀਹਸਉਹਾਜਾਣਾਭਲਾਨਾਤਿਸੁਬੇਮੁਖਸਉਹਾਂਜ
 ਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਾਫਿਰੈਤਿਸੁਮੁਹਿਲਗਵਡੀਬਲਾ
 ਏ॥ ਜੇਤਿਸੁਮਾਰੈਧਰਮਹੈਮਾਰਿਨਹੰਪੈਆਪੁਹਟਾਏ॥ ਸੁਆ
 ਮਧੋਹੀਅਕਿਰਤਘਣਬਾਮੁਦੁਗਊਦਿਸਾਹਿਮਗਏ॥ ਬੇਮੁ
 ਖਲੁਅਨਤੁਲਿਤੁਲਾਏ॥ ੨੫॥ ਮਾਣਸਦੇਹਦੁਲੀਭੁਪੈਜੁ
 ਗਹਜੁਗੀਤਰਿਆਵੈਵਾਗੀ॥ ਉਤਮੁਜਨਮੁਦੁਲੀਭੁਪੈਇਕਵਾਕੀ
 ਕੋਰੁਮਾਵੀਚਾਰੀ॥ ਦੇਹਅੰਗੁਗੁਦੁਲੀਭੁਪੈਭਾਗਠਮਾਤੁਪਿਤਾ॥

ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਭਗਤਿ
ਪਿਆਰੀ॥ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਮਹਾਜਾਲ ਪੰਜਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਾਲੁ
ਬੁਝਾਈ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਸਹਾਵਹੀ ਗਵਾਚਿ ਪਰਹਾਥਿ ਪਾਸਾ ਪਉ
ਛਾਕਿ ਸਾਗੀ॥ ਦੂਜੈ ਕੁਝਾਇ ਕੁਦਾਇ ਅਤ੍ਰਿਜਮ ਜੀਦਾਰ ਸਾਗ ਸਿਰਿ
ਮਾਗੀ॥ ਅਵੈ ਜਾਇ ਕੁਵਾਈ ਅੰਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਖਾਆ
ਗੀ॥ ਹਾਰੈ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲੁ ਜੁਆਰੀ॥ ੨੬॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਚਉਪ
ਵਿਖੇਲੁ ਹੈ ਮਾਵਾਗਿ ਕੁਝੁ ਉਜਲੁ ਮੈ ਜਾਚੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇੜਾ

ਸਾਧਸੰਗੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ ਲਾਗਿਜਾਇਸੋਪਾਗਿਜਾ
ਇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੰਜਿਨਿਦਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸੁਭਾਉਪੈਆਪ
ਪੁਬਰਾਨਕਿਸੈਵੀਚਰੇ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਵਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖ
ਪੰਥਚਲੈਪਗੁਧਾਰੇ॥ ਲੋਕਵੇਦਗੁਗਰੀਆਨੁਮਤਭਾਇਭਗਤਿ
ਗੁਰਸਿਖਾਪਿਆਰੇ॥ ਨਿਜਪਰਿਜਾਇਵਸੈਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ ੨੭॥
ਵਾਂਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਵਈਚਰਣੇਦਕਬਾਵਨਬੋਯਾਏ॥ ਕੰਚਪੁਕੰਚਨੁ
ਨਾਥੀਅੰਕਚਪੁਕੰਚਨੁਪਾਰਸਲਾਏ॥ ਨਿਹਫਲੁਸਿੰਬਲੁਜਾ

ਲੀਐਅਫਲੁਸਫਲੁਕਰਿਸਭਫਲੁਪਾਏ॥ਕਾਓਨਹੋਵਨਿ
 ਉਜਲੇਕਾਠੀਪੁੰਧਉਲੇਸਿਰਿਆਏ॥ਕਾਗੁਹੰਸੁਹੋਇਪਗਮ
 ਹੰਸੁਨਿਰਮੋਲਕਮੋਤੀਚੁਣਿਖਾਏ॥ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਿਸੁਗੁਰਸਾਰਨਜਾਤੀਅੰ
 ਦੁਰਮਾਤਿਦੁਜੈਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ਅੰਨਾਅਗੁਸਾਥਮੁਹਾ
 ਏ॥੨੮॥ਮੈਜੇਹਾਨਅਕਿਰਤਪੁਣਹੈਤਿਨਹੋਅਹੋਵ
 ਲਹਾਗਾਮੈਜੇਹਾਨਹਰਮਾਏਹੋਰਨਕੋਈਅਵਗੁਣਿ

ਆਗਾ ਮੇਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕੁ ਨ ਕੋਇ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਸਿਰਿ ਬਜਰਭਾਰਾ ॥
 ਮੇਜੇਹਾ ਬੇਮੁਖ ਨ ਕੋਈ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹਤਿ ਆਗਾ ਮੇਜੇ
 ਹਾਕੇ ਦੁਸਟ ਨਾਹਿ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸਿਉ ਵੈਰੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮੇਜੇਹਾ ਨਦਿ
 ਸਾਹਯੋ ਪੁਬਗਲ ਸਮਾਧੀ ਮੀਨ ਅਹਾਰਾ ॥ ਬਜਰਲੇਪੁ ਨ ਉ
 ਤਰੈ ਪਿੰਡੁ ਅਪਰਚੈ ਅਉਚਰੁ ਚਾਰਾ ॥ ਮੇਜੇਹਾ ਨਦੁ ਬਾਜਰਾ
 ਤਾਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਤਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਮੁਰੀਦੁ ਨ ਸਬਦੁ
 ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬੇਮੁਖ ਹੋਵਨਿ ਬੇਮੁਖਾ ਮੇਜੇਹੇ ਬੇਮੁਖੁ

ਖਡਿਠੇ। ਬਜਰਪਾਪਾਂ ਬਜਰਪਾਪ ਮੇਜੇਹੇ ਕਰਿ ਵੈਗਿ ਇਠੇ।
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਸਿੰਠ ਬੇਮੁਖਾ ਆਪ ਹੁਬੁਰ ਜਾਣਿ ਕੈ ਸਿਠੇ। ਲਿਖ
 ਨ ਸਕ ਨਿਚਿਤ ਗੁਪਤ ਸਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵ ਨਿਚਿੰਠੇ। ਚਿੰਠੇ
 ਪੂਤੂ ਮਾਗ ਲਿਖਿ ਲਖ ਲਖਾਇ ਕਦੂ ਇਕ ਦੁਧਿਠੇ। ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਸਾਗ ਹੁਰੇ ਹਿਅ ਹੋਇ ਮਸਕਰਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਠਿਠੇ। ਮੇਥਹੁ
 ਬਰਾਨ ਕੋਇ ਜਰਿਠੇ। ੨॥ ਲੈ ਲੈ ਦੀਦਰ ਗਾਹ ਦਾ ਕੁਤਾ ਮ
 ਜਹੂ ਦੇਖਿ ਲੁਭਾ ਦਾ। ਕੁਤੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀ ਵੈਰ ਹੁਕਮੈ ਲੋਕ

ਵਿਭਾਣਾ ਮੀਰਾਸੀ ਮੀਰਾਸੀ ਆਨ ਵਧਰੀ ਕੁਮੁਰੀ ਦੁਬ
ਬਾਣਾ ਕੁਤਾਰੂ ਮੁਦਖਾਣੀ ਮੇਕੁਤਾ ਵਿਚਿ ਕੁਤਿ ਆਨਿ ਮਾ
ਣਾ ਗੁਗਸਿਖ ਅਸਕ ਸਬਦ ਦੇਕੁ ਤੇਦਾ ਪੜਕੁਤਾ ਭਾਣਾ
ਕਟਲੁ ਚਟਲੁ ਕੁਤਿ ਆਮੇ ਹੁਨ ਧੋਹੁ ਧਿਗਸਟ ਕਮਾਣਾ
ਅਵਗੁਣਿ ਆਰੇਗੁਣੁ ਕਗਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੁਰ
ਬਾਣਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਬਿਰਦੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੩੧ ॥ ੧੧ ॥

੩੧

੧ ਚਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਦੀ

ਗੁਗਸਿਖ

੧੧੯

ਕਾਮਲਖਕਰਿਕਾਮਨਾਬਹੁਪ੍ਰੀਸੋਹੈ॥ਲਖਕਰੋਧਕਰੋਧਕ
 ਰਿਦੁਸਮਣਹੋਇਜੋਹੈ॥ਲਖਲੋਕੁਲਖਲਖਮਹਿਇਧੋਹ
 ਟਿਧੋਹੈ॥ਅਇਆਮੋਹਿਕਰੋੜਿਮਾਲੇਹੋਬਹੁਗੁਣਸੋਹੈ॥
 ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਹੋਕਾਰਲਖਹਉਮੇਕਰਿਛੋਹੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਗੁ
 ਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਨਪੋਹੈ॥੧॥ਲਖਕਾਮਣਲਖਕਾ
 ਵਰੁਲਖਕਾਮਣਿਅਗੀ॥ਸਿੰਘਲਦੀਪਹੁਪਦਮਣੀਬ
 ਹੁਪ੍ਰੀਗਾਰੀ॥ਮੋਹਦੀਆਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰੀਅਪਛਗਾਸੁਚਾਰੀ॥

[illegible]

191
ਲੀਏ॥੩॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਲਖਮਣਾਲਖਭਰੇਭੰਡਾਰਾਮੋਤੀਮ
ਣਕਹੀਰਿਆਬਹੁਮੇਲੁਅਪਾਰਾਦੇਸਵੇਸਲਖਰਾਜਭਾਰਾ
ਪਰਗਨੇਹਾਜਾਰਾ॥ਰਿਧੀਸਿਧੀਭੋਗਜੋਗਅਭਰਣਸੀਗਾਰਾ
ਕਾਮਧੇਣੁਲਖਪਾਰਜਾਤਿਚੰਤਾਮਣਿਪਾਰਾ॥ਚਾਰਿਪਦਾ
ਰਥਸਗਲਫਲਲਖਲੋਭਲੁਭਾਰਾ॥ਗੁਰਸਿਖਪੋਹਿਨ
ਰੰਘਨੀਸਾਧਸੰਗਉਧਾਰਾ॥੪॥ਪਿਉਪੁਤੁਮਾਵਰੁਧੀਅ
ਤੀਹੋਇਥੈਦਿਰਿਦਾਰਾ॥ਨਾਰਿਕੁਤਾਰੀਅਮਾਲਖਮਨਮੇ

ਲਮਿਲਾਵਾ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲਬਾਗ ਫੁਲ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਰਾਗ
 ਰੰਗ ਸਰੂਪ ਲਖ ਬਹੁ ਕੋ ਗਭੁਲਾਵਾ॥ ਲਖ ਮਾਇਆ ਲਖ ਮੋਹ
 ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਮੁਦੀ ਦਾਵਾ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੋਹਿ ਨਹਿ ਘਨੀ ਜਾਧ ਸੰਗ ਸੁ
 ਹਾਵਾ॥ ਪਾਵਰਨ ਵਰਨ ਨਭਾਵ ਨੀਕ ਰਿਖੁ ਦੀਖਹੀ ਦੇ॥ ਜੰਗਲ ਅੰ
 ਦਰ ਸੀਹ ਦੁਇ ਬਲਵੰਤਿ ਬੁਕੀ ਦੇ॥ ਹਾਥੀ ਹਥਿਆਈ ਕਗਨਿ ਮ
 ਤਵਾਲੇ ਹੋਇ ਅਤ੍ਰੀ ਅਤ੍ਰੀ ਦੇ॥ ਰਾਜ ਪੁਤਰ ਜੇਵਡੇ ਮਲ ਦੇ ਜਲ ਤ੍ਰੀ ਦੇ
 ॥ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ਜਾਹੁ ਦੁਇ ਜਾਇ ਜੰਗ ਜੁਤ੍ਰੀ ਦੇ॥ ਹਉ ਮੇਕ

ਰਿਹੰਕਾਰਲਖਮਲਮਲਪੁਲੀਦੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪੋਹਿਨਸਕਨੀ॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਵਸੰਦੇ॥੬॥ਗੋਰਖੁਜਤੀਸਦਾਇਦਾਤਿਸੁਗੁਰਪੁ
 ਰਿਬਾਰੀ॥ਸੁਕਰੁਕਾਣਾਹੋਇਆਮੰਤੀਅੰਦੀਚਾਰੀ॥ਲਖਮਲ
 ਸਾਧੀਭੁਖਤਿਹਯਉਮੇਰੰਕਾਰੀ॥ਪਣਵੰਤੁਬਲਵੰਤੁਆਖੀਐ
 ਚੰਚਲਮਤਿਖਾਰੀ॥ਕੁੰਰਉਭੂਤਕਸੂਤਸੰਗੁਦੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰੀ॥
 ਗੁਰਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀਅੰਨਿਜਿਨਿਹਉਮੇਮਾਰੀ॥੭॥ਪਰੀ
 ਚੰਦਸਤੁਗਖਿਆਨਿਖਾਸਿਵਿਕਾਲਾ॥ਬਲਿਵਲਿਅਸਤੁ

ਪਾਲਦਾਪਾਤਾਲਿਸਿਧਾਣਾ॥ ਕਰਨੁ ਸੁਕੰਚਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਿ ੧੨੨
ਪਛੋਤਾਣਾ॥ ਸਤਿਵਾਦੀ ਹੋਇ ਧਰਮੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁੰਤਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਣਾ॥
ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਹਉ ਮੇ ਗਰਬਾਣਾ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰੋਮ ਨ ਪੁ
ਜਨੀ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ॥ ੮॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਹਿੰਦੂ ਆਦੁਇ
ਗੁਰੁ ਚਲਾਏ॥ ਮਜਹਬ ਵਰਨ ਗਣਾਇ ਦੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਸਦਾਏ॥
ਸਿਖ ਮੂਰੀ ਦਪਾਂਥੰਡ ਕਰਿਉ ਪਦੇਸਾ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਗਮੁ ਰਹੀ ਮਧਿ
ਆਇ ਦੇਹਉ ਮੇ ਗਰਬਾਏ॥ ਮਕਾਰੀ ਗਬਨ ਰਸੀ ਪੁਜ ਜਾਰਤਿ

ਆਏ॥ ਰੋਜੇ ਵਰਤ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਰੰਗ ਉਤਿ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰੋ
 ਮਨ ਪੁਜਨੀ ਜੋ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੯॥ ਛੇ ਦਰਸਨ ਵਰਤਾਇ ਅ
 ਚ ਉਦਹਖਨ ਵਾਏ॥ ਘਰੈ ਪ੍ਰੰਮਘ ਰਬਾਰੀਆ ਅਸਵਾਰ ਪਿ
 ਆਏ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਦਸਨਾ ਮਧਰਿ ਕਰਿ ਵਾਦ ਕਵਾਏ॥ ਰਾਵ
 ਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਰਿ ਫਿਰਦੇ ਉਦਮਾਏ॥ ਜੈ ਨਿਜੁ ਠਨ ਉਤਰੈ ਸੁ
 ਠੇ ਪਰਸਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰੋ ਮਨ ਪੁਜਨੀ ਧੁਰਿ ਆਇ ਜੁਗਾਏ॥
 ੧੦॥ ਬਹੁ ਸੁੰਨੀ ਸੀਆ ਰਾਫਜੀ ਮਜਹਬ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਮੁਲਹ

ਦਹੋਇ ਮੁਨਾਫਕਾ ਸਭੁਤਰ ਮਿਥੁਲਾਣੇ। ਈਸਾਈ ਮੁਜਾਈਆਹ
 ਉਮੈ ਪੈਰਾਣੇ। ਹੋਇ ਫਿਰੀਰੀ ਅਰਮਨੀ ਰੂਮੀ ਗਰਬਾਣੇ। ਕਾਲੀ
 ਪੋਸਕਾ ਲੰਦਰਾ ਦਰਦੇ ਸਿਦੁ ਗਾਣੇ। ਗੁਰਸਿਖ ਰੋਮਨ ਪੁਜਨੀ ਗੁਰ
 ਹਟਿ ਦਿਕਾਣੇ। ੧੧। ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਸਾਧਨਾ ਹਠ ਨਿਗਹ ਕਰਣੇ।
 ਵਰਤਨੇ ਮਤੀਰਥ ਪਾਣੇ। ਅਧਿਆਤਮ ਧਰਣੇ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਦੇਹੁਰੇ
 ਪੂਜਾ ਪਰਵਰਣੇ। ਹੋਮ ਜਗਬਹੁਦਾਨ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਉਚਰਣੇ। ਕ
 ਰਮਧਰਮ ਕ੍ਰੈਕੁਰਮਾ ਵਿਚਿ ਬਹੁਜਮ ਲੁਮਰਣੇ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ

94
ਸਾਧਸੰਗੁਮਿਲਿਦੁਤਰੁਤਰਣੇ॥੧੨॥ਉਦੈਅਸਤਾਵਿਚਿਰਜੁਚ
ਕਰਵਰਤਪੰਨੇਗੇ॥ਅਰਬਦਰਬਲੈਦਰਬਨਿਧਿਰਸਭੋਗਚੰਗੇ
ਗੇ॥ਨਰਪਤਸੁਰਪਤਿਬੜਪਤਿਹਉਮੇਵਾਰਿਘੇਗੇ॥ਸਿਵਲੋਕਪੁ
ਚਰ੍ਹਿਬਹਮਲੋਕਬੈਠਫਸੇਗੇ॥ਚਿਰਜੀਵਣੁਬਹੁਫਲਾਹੈ
ਇਵਡੇਵਡੇਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਹੈਹੋਇਕੁਲੋਕੁਲੇ
ਗੇ॥੧੩॥ਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਲਖਹੋਇਰੰਗਾਬਿਰੰਗਾ॥ਰਾਗਨਾ
ਦਸੰਬਾਦਲਖਸੰਗੀਤਅਭੰਗੀ॥ਗੰਧਸੂਰੀਧਮਿਲਾਪਲਾ

ਖਅਗਰਜੇਅਦੰਗੀ। ਛਤੀਹਭੋਜਨਪਾਕਸਾਲਰਸਭੋਗਸੁ
 ਢੰਗੀ। ਪਾਟਪਟੰਬਰਗਹਾਣਿਆਸੋਹਹਿਦਰਬੰਗੀ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਪੈਗੁਰਸਿਖਸਹਲੰਗੀ॥੧੪॥ ਲਖਮਤਿ
 ਬੁਧਿਸੁਧਿਉਕਤਿਲਖਲਖਲਖਚਤੁਰਾਣੀ। ਲਖਬਲਬਚ
 ਨਾਬਿਬੇਕਲਖਪਗਕਿਰਤਕਮਾਣੀ। ਲਖਸਿਆਲਪਸੁਰਤਿ
 ਲਖਲਖਸੁਰਤਿਸੁਪੜਾਣੀ। ਗੀਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਸ
 ਹੰਸਲਖਪਤਿਵਾਤਿਆਣੀ। ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਵਰਤਣਾਦਰਿਬਾ

ਇਨਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਪੈਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ।
 ॥੧੫॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਾਇਆਪਰਮੁਲਖਅਰਥਮਿਲਾਹੀ। ਧਰ
 ਤਅਗਾਜਪਾਣੀਪਵਣੁਲਖਤੇਜਤੁਪਾਹੀ। ਖਿਮਾਪੀਰਜਲ
 ਖਲਾਜੀਮਾਲਿਸੇਭਾਸਰਮਾਹੀ। ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਸੁਕੁਤਾਭਾ
 ਉਭਗਤਿਕਰਾਹੀ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਅਨੰਦਦ
 ਧਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਜਾਇਕੁਤਿਲੁਨਪੁਜਾਹੀ।
 ॥੧੬॥ ਲਖਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨੀ। ਲਿਖਹਿਧਿਆਨੁਬਹੀਦੇ।

ਲਖਲਖਸੁੰਨਸਮਾਧਸਾਧਿਨਿਜਾਸਣਸੀਦੋਲਖਸੇਖਸਿ ੧੨੫
ਮਰਦੁਕਰਹਿਗੁਣਗਿਆਨੁਗਵੀਦੋਮਹਮਾਲਖਮਹਾਤਮਾ
ਜੈਕਾਰੁਕਰੀਦੋਉਸਤਤਿਉਪਮਾਲਖਲਖਲਖਭਗਤਿਜਪੀਦੋ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਰਸਿਇਕੁਪਲੁਨਲਹੀਦੋ।੧੭॥ਅ
ਚਰਜਨੋਅਚਰਜੁਪੈਅਚਰਜੁਪੈਵੀਦਾ।ਵਿਸਮਾਦੋਵਿਸਮਾਦਪੈ
ਵਿਸਮਾਦਰਹੀਦਾ।ਪੈਰਾਣੈਪੈਰਾਣੁਪੈਪੈਰਾਣੁਕਰੀਦਾ।ਅਬਗ
ਤਹੁਅਬਗਤੁਪੈਨਹਿਅਲਖੁਲਖੀਦਾ।ਅਕਬਹੁਅਕਬੁਪੈਅ

ਲੇਖੁ ਲਖਨੇਤਨੇਤਸੁਣਿਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰ
 ਸੁਵਾਹੁਵਾਹੁਚਵੰਦਾ॥ ੧੮॥ ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਪਸਾਰੇ॥ ਕਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕਰੋਫਿਲਖਰੇ॥ ਮੇਰੇਮਿਸੰਜਾਰੇ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁ
 ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਖੰਡੁਪੈਵਾਸਾਨਿਰੰਕਾਰੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਦੇਹਉਮੇਮਾਰੇ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਨਾਨਕਦੇਉਹੈ॥ ਪਰਮੇਸਰੁਜੋਈ॥ ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੋਜੋ

ਤੀਜੋਤਿਸਮੋਈ॥ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਅੰਗਦਪੁਹੋਇਜਾਣੁਜਣੇ॥੧੨੬
ਈ॥ਗੁਰਅਮਰਪੁਗੁਰਗਮਦਾਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਭੋਈ॥ਰਾਮਦਾ
ਸਹੁਅਰਜਨੁਗੁਰਗੁਰਸਬਦਸਬੋਈ॥ਹਰਿਗੁਵਿੰਦੁਗੁਰਅ
ਰਜਣਪੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁ
ਸਤਸੰਗਅਲੋਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਬਾਬਾਹਰਿਗਾਇਦੂਜਾਨਹੀਕੋ
ਈ॥੨੦॥੧੨॥੩੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਏਕੰਕਰੁ॥

ਏਕਾਂਗੁਲਿਖਿਉਤ੍ਵਾਓਅੰਕਾਂਗੁਲਿਖਾਇਆਸਤਿਨਾਮੁਕਰ
 ਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਹੋਇਨਿਰਵੈਰੁਸਦਾਇਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
 ਪਰਤਖਿਹੋਇਨਾਉਅਸੁਨੀਸੈਭੰਭਾਇਆਗੁਰੁਪਰਸਾਦਿਸੁ
 ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਪੁਜੁਗੀਤਰਿਹੋਦਾਆਇਆਪੈਭੀਹੋਸੀਸਚੁ
 ਨਾਉਸਚੁਦਰਸਣੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵ
 ਲੀਦੁਹੋਇਗੁਰਚੇਲਾਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਰਹਾ
 ਸਿਕਰੀਵੀਹਾਇਕੀਪਚਤ੍ਵਉਚਤ੍ਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ

ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਪਾ
 ਰੁਸਦਾਇਆ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਇਕਕਵਾਉ ਪਸਾਉਕ
 ਰਾਇਆ॥ ਪੰਜਤਤਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਪੰਜਮਿਤ੍ਰ ਪੰਜਸਤ੍ਰਮਿਲਾ
 ਾਇਆ॥ ਪੰਜੇਤਿਨਿ ਅਸਾਧਸਾਧਸਧਾਇਸਾਧੁ ਬਿਰਦਾਇਆ
 ਪੰਜੇਏਕੰਕਾਰੁ ਲਿਖਿ ਅੰਗੋਪਿਛੀ ਸਹਸਰੁ ਲਾਇਆ॥ ਪੰਜੇਅ
 ਖਰਪਰਧਨੁ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਇਨਾਉ ਧਰਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਹੁ ਉਪਜਾਇਆ॥ ਅੰਗਦਤੇਗੁਰ

ਅਮਰਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਮੁਨਾਮੁਗੁਰਭਾਇਆ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰ
 ਅਰਜਣਛਾਇਆ॥ ੨॥ ਦਸਤਗੀਰਹੋਇਪੰਜਪੀਰਹਗੁਰਹ
 ਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅੰਤੋਲਾ॥ ਦੀਨਦੁਨੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤਸਾਹਾਪਾਤ
 ਸਾਹੁਅੰਤੋਲਾ॥ ਪੰਜਪਿਆਲੇਅਜਗੁਜਰਿਹੋਇਮਸਤਾਨੁਸੁ
 ਜਾਲੁਵਿਚੋਲਾ॥ ਤੁਰੀਆਚਰਿਤ੍ਰਜੀਇਪਗਮਤਤਾਛਿਅਵਰ
 ਤਾਰੇਕੋਲੋਕੋਲਾ॥ ਛਿਅਦਰਸਲੁਛਿਅਪੀੜੀਅਾਇਕ
 ਸਦਰਸਲੁਅੰਦਰਿਗੋਲਾ॥ ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿਧ

ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਵਿਰੋਲਾ। ਬਿਅਰਹ ਰੁਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚਿ ਮਰਜੀ १੨
ਵੈਤਿ ਸੁਰਤ ਨ ਅਮੋਲਾ। ਬਾਰਹ ਸੋਲਾ ਹਮੇਲ ਕਰਿ ਵੀਹਇ
ਕਹਿ ਚੜ੍ਹਾਉਹਿ ਰੋਲਾ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬਾਲਾ ਭੋਲਾ। ੩॥ ਗੁਰ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਖੁਦਾਇ ਪਰਿ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਅ
ਕਾਰ ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਪਲੋਆ। ਓਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਲਖਲ
ਖਦਰੀਆ ਕਰੇ ਦੇਵੁਆ। ਲਖ ਗੁਣ ਗੁਣਾ ਹਾਇ ਚਿਤਿ ਸਨਾਦੁ
ਹਿ ਸੀਖ ਪਰੇਆ। ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਬੂੰਦਾਇ ਕਠੰਦੇ ਤੋਹੇਇ ਖਲੋਆ।

ਬਾਵਨਚੰਦਨਲਖਲਖਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਦਕਹੋਆ॥ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੁਅਲੋਆ॥ਹਰਿਗੁਰੁ
 ਦਗੁਰਛੋਤ੍ਰਚੰਦੇਆ॥੪॥ਸੂਰਜਦੈਘਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਦੈਗਵਿਗੋਪਿ
 ਉਠਾਵੈਕੇਤੈ॥ਸੂਰਜੁਆਵੈਚੰਦ੍ਰਪਰਵੈਗਵਿਸਾਰਿਸਮਾਏਹੇਤੈ॥
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਕੈਪੁਰਨਪਰਮਜੋਤਿਚਿਤਿਚੇਤੈ॥ਲੋਕਵੇਦਗੁ
 ਲਗਿਅਨਮਿਲਿਪਿਰਮਪਿਆਲਾਮਜਲਸਭੇਤੈ॥ਛਿਆ
 ਰੁਤੀਛਿਆਦਰਸਣਾਇਕਸੂਰਤੁਗੁਰਗਿਆਨਸਮੇਤੈ॥ਅਜ

१२६
ਹਬਦਰਨਸਪਰਸਕਾਰਿਅਸਟਧਾਤੁਇਕੁਧਾਤੁਸੁਖੇਤੈ। ਨਉਧਾ
ਰਥਾਪੇਨਵੇਅੰਗਦਸਵਾਸੁੰਨਲੰਘਾਇਅਗੇਤੈ। ਨਿਲਾਅ
ਨਿਲਾਅਨਾਹਦੇਨਿਝਰਧਾਰਅਪਾਰਸਨੇਤੈ। ਵੀਧਾਇਕੀਹ
ਅਲੇਖਲੇਖਸੰਖਅਸੰਖਨਸਤਜੁਗਿਤੇਤੈ। ਚਾਰਿਦਰਨਿਤੰਬ
ਲਰਸਦੇਵਕਰਦਾਪਸੁਪਰੇਤੈ। ਫਕਰਦੇਸਾਕਿਉਮਿਲੈਦਮੇਤੈ।
੫॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿਮਜਹਬਦਰਨਾਛਿਅਦਰਸਣਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ।
ਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਵਲਜੁਕਰਿਚਉਦਹਹਟਸਾਹਵਣਜਾਰਾ।

ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਗੁਰਹਟੀਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਤਾਰਾਗਿ ਅੰ
 ਨਾਧੀਆਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਦਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਉ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਾਗਿ
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਰਤਨ ਵਾਪਾਰਾਗਿ
 ਹਉ ਪਕਾਰੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਚਖੰਡੇ ਵਾਸਾ ਨਿਰੰਕਾਰਾਗਿ ਚਉਦਹ
 ਵੀਦਿਆ ਸੋਧਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾਗਿ ਸਚਹੁ
 ਚਰੈ ਸਭਾ ਕਿਹਉ ਪਰਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾਗਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ
 ਵਣਾਸੁ ਪਤਿਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਤੁ ਰੈਸੈ ਸਾਰਾ ਸਾਖਿ ਉਪੀਆ

ਗੁਰਮਤਿਹੁਸੀਆਰਾ॥ ਵਾਅਮਲੀਸੋਫੀਚਾਕਰਾਆਪੁਆ
 ਪਦੇਲਾਗੇਬੰਨੈ॥ ਮਹਰਮੁਹੋਇਵਜੀਉਸੇਮੰਤ੍ਰਪਿਆਲਾਮੁ
 ਲਿਨਮੰਨੈ॥ ਨਾਮਹਰਮੁਹੁਸੀਆਰੁਮਸਤਮਰਦਾਨੀਮਜਲਸ
 ਕਰਭੰਨੈ॥ ਤਕਰੀਰੀਤਹਰੀਗਵਿਚਿਪੀਰਪਰਸਤਮੁਰੀਦਉਪ
 ਨੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਮਲੀਸੋਫੀਲਗਨਿਕੰ
 ਨੈ॥ ਅਮਲੀਜਾਨੁਨਿਅਮਲੀਆਸੋਫੀਜਾਨੁਨਿਸੋਫੀਵੰਨੈ॥
 ਹੇਤੁਵਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਾਹੁਦਾਇਖੋਕੀਇਕਜੀਉਸਿਧੰਨੈ॥ ਜਿਉਸ

ਮਸੇਰੀਮਾਨਵਿਚਿ ਇਕਤੁ ਬੇਕਰਹਾਨਿ ਦੁਇ ਖੰਨੇ ਵੀਹ ਇਕੀ
 ਹਾਜ਼ਿ ਵੇਰਸੁ ਗੀਨੇ ॥ ੭ ॥ ਚਾਕਰਾਮ ਮਲੀ ਸੋਫੀਆ ਪਾਤਸਾਹ
 ਦੀਚ ਉਕੀਆਏ ॥ ਹਾਜ਼ਰਹਾਜ਼ਰਾ ਲਿਖੀਆਨਿ ਗੋਰਹਾਜ਼ਰਗੋ
 ਰਹਾਜ਼ਰਾਲਾਏ ॥ ਲਾਇਕਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ਕੈਵੇਰਲੈ ਮਜਲਸਾਵਿ
 ਚਿਸਦਾਏ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੁਸੀਆਰੁ ਮਸਤੁਖੁ ਸਫਹਾਮੀਦੈਵੈਪ
 ਰਚਾਏ ॥ ਦੇਨਿ ਪਿਆਲੇ ਅਮਲੀਆ ਸੋਫੀਸਭੇ ਪੀਆਵਣ
 ਲਾਏ ॥ ਮਤਵਾਲੇ ਅਮਲੀਹੋਏ ॥ ਪੀਚਵੇਸਹਜਾ ਪਰਿਜਾ

ਏ॥ ਸੋਫੀ ਮਾਰਨਿ ਟਕਗਾ ਪੂਜਨਿ ਵਾਜੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਏ॥ ਵੇਦਾਕਿ ੧੩੧
ਤਾਬ ਅਜਾਬਾ ਵਿਚਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਖੁਦੀ ਬਹੁ ਸੁਬਹ ਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੁਖ ਫਲਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ॥ ੮॥ ਬਹੈ ਸੁਰੇਖੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਖਿ
ੜਕੀ ਖੋਲਿ ਦੀ ਵਨੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਅੰਦਰ ਚਉਕ ਮਹਲ ਦੀ ਬਾ
ਹਰ ਮਰਦਾਨੀ ਮਾਲਿ ਮਾਵੈ॥ ਪੀਐ ਪਿਆਲਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਖਾਸਾ ਮਹਲੁ ਪੀਲਾਵੈ॥ ਦੇਵ ਨਿਅਮ ਲੀ ਸੋਫੀ ਅਸਮ
ਵਲਿ ਦੇ ਮਦੇ ਮੋਦਿ ਖਲਾਵੈ॥ ਕਰੇ ਮਨਾਸ ਗਾਬ ਦੀ ਪੀਐ ਮਾ

ਪਿਨਹੋਰਸੁਖਾਵੈ॥ ਉਲਸੁਪਿਆਲਾਮਿਹਰਕਰਿਵਿਰਲੇਦੇਨਪਛੇਤਾ
 ਵੈ॥ ਕਿਉਨਵਸਾਵੈਕਿਸੈਦਾਗੁਨਹਕਰਾਇਹੁਕਮੁਬਖਸਾਵੈ॥ ਹੋਰਨ
 ਜਾਣੈਪਿਰਮਰਸੁਜਾਣੈਆਪਕੈਜਿਸੁਜਾਣੈ॥ ਵਿਰਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਲਖਲਖਾਵੈ॥ ੬॥ ਵੇਦਕਤੇਬਵਖਾਣਦੇਸੋਫੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲ
 ਮਾਣਾ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਖੁਦਾਇਦੇਹਿੰਦੂਧਰਿਪਰਮੇਸੁਰਭਾਣਾ॥ ਕ
 ਲਮਾਸੁਨਤਿਸਿਦਕਧਰਿਪਾਇਜੰਜੇਊਤਿਲਕੁਸੁਖਾਣਾ॥ ਮਕਾ
 ਮੁਸਲਮਾਣਦਾਰੀਗਈਨਾਰਸਦਾਹਿੰਦਵਾਣਾ॥ ਜੇਜੇਰਖਿਨਿ

ਵਾਜਕਰਿਪੁਜਵਰਤਅੰਦਰਿਪੈਰਾਣਾ।ਚਾਰਿਚਾਰਿਮਜਹਬਵਰਨਛਿ १੩੨
ਅਪਰਗੁਰਉਪਦੇਸਵਖਾਣਾ।ਮੁਸਲਮਾਣਮੁਰੀਦਪੀਰਗੁਰਸਿ
ਖੀਹਿੰਦੂਲੋਕਾਣਾ।ਹੰਦੂਦਸਅਵਤਾਰਕਰਿਮੁਸਲਮਾਣਇਕੋ
ਰਹਮਾਣਾ।ਖੰਜੋਤਾਣਕਰੇਨਿਧਿਕਾਣਾ।੧੦।ਅਮਲੀਖਾਸੇ
ਮਜਲਸੀਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਲਖੁਲਖਾਇਆ।ਮਾਲਾਤਸਬੀ
ਤੇਰ੍ਹਿਕੈਜਿਉਸਉਤਿਏਅੰਡਤਰੁਲਾਇਆ।ਸੇਰੁਇਮਾਮੁਰਲਾਇਕੋ
ਰਾਮਰਹੀਮੁਨਕਉਗਾਣਾਇਆ।ਦੁਇਮਾਲਿਇਕੁਵਸੁਦੁਹੋਇਚ

ਉਪਰੁ ਸਾਹਿਜੇ ਰੁਜੇ ਰੁਹਾਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇ ਲੀਪ ਕੈ ਪਰਮ ਪਿ
 ਆਲੇ ਨਿਜ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਸੁ ਸਾਤ ਕੋਤੀ ਨੇ ਲੀਪ
 ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਖੁਦਾਇ ਪੀਰੁ ਗੁਗ ਸਿਖ ਪੀ
 ਰਮੁ ਗੀਦਖ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰ
 ਤਿਸਚੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸਚੁ ਭਾਇਆ ॥
 ੧੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਵਸੈ
 ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਅਰਾਧੀ ਐਕੁ ਭਾਇ ਕੁਰਾਤਿ ਕੈ ਸਹਾਜਿ ਦਿਗਸੈ ॥

ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਸੋਗੁ ਹੋਇ ਦੇਵਾਰ ਪੈ ਨ ਭੋਗੁ ਵਿਣੁ ਸੈ ॥ ਗੁਰ ਸਮਾਣੁ ਆ ॥ ੧੩੩ ॥
ਖੀ ਐ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਬਿਨਾਸਿ ਹੋਇ ॥ ਛਿਅ ਦੀਪੀ ਹੀ ਗੁਰ ਦੀ ਗੁਰ
ਸਿਖਾ ਪੀੜੀ ਕੋ ਦਸੈ ॥ ਅਚੁਨ ਉਸਰੁ ਦਰਸਣੁ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਸਤ ਸੰਗੁ
ਸਰਸੈ ॥ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਗਤ ਵਛਲੁ ਪਾਰਸ ਪਰਸੈ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹੋਇ ਅਕਾਲੁ ਅਜੋ ਨੀਜ ਸੈ ॥ ਸਚਾ ਸਚ ਕਸਉ
ਟੀਕ ਸੈ ॥ ੧੨ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਤੈ ਗੁਣ ਪੰਜ ਤਤ ਉਪਜਾਇ ਅ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਾਜਿ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇ ਅਗਾਛਿ

ਆਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸਤਵਾਰਸੈਸਾਰੁਓਪਾਇਆਯਨਮ
 ਮਰਣਦਿਹਲੇਖਾਲਿਖਿਸਾਸਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਾਇਆਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਦਾਅਾਦਿਅੰਤੁਬਿਤਨਵਾਰੁਨਮਾਪੁਲਿਖਾਇਆਸਾਧਸੰ
 ਗਸਚਖੰਡੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਆਬਿਰਖਹੁਫਲੁਫ
 ਲਤੇਬਿਰਖੁਅਕਲਕਲਾਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਾਦਿਪੁਰ
 ਖੁਅਦੇਸੁਕਰਿਅਾਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਾਇਆਪੁਰਖੁਪੁਰਾਤਨ
 ਸਤਿਗੁਰੂਓਤਿਪੋਤਿਇਕਸੁਤਬਲਾਇਆਦਿਸਮਾਦੈਦਿਸਮਾ

ਦੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਆ॥੧੩੦॥
ਸ੍ਰਮਉਪਜਾਏ॥ਛਿਅਦਰਸਣਾਛਿਆਸਾਸਤਾਛਿਅਉਪਦੇਸ
ਭੇਸਵਰਤਾਏ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੀਪਸਤਿਨਉਖੰਡਦਹਾਦਿਸਵੰਡਵੰਡਾਏ॥
ਜਲਬਲਵਣਖੰਡਪਰਬਤਾਤੀਰਥਦੇਵਸਥਾਨਬਣਾਏ॥ਜਪਤਪ
ਸੰਜਮਹੋਮਜਗਕਰਮਧਰਮਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਪਛਾ
ਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਿਸੁ
ਣਾਏ॥੧੪॥ਦੁਸਮਵਤਾਰੀਬਿਸਨਹੋਇਵੈਗਵਿਰੋਧਜੋਧਲਵ

ਵਾਏ। ਸੇਵਦਾਨ ਉਕਾਰਿ ਦੁਇ ਪੜ੍ਹੈ ਤਹਾਏ ਦੇਵ ਜਿਨਾਏ। ਮਛਕਛ
 ਵੈਰਾਹ ਰੂਪ ਨਗ ਸਿੰਘ ਬਾਦ ਨਬ ਉਧਿ ਪਾਏ। ਪਰਜਾ ਮੁਗ ਮੁਕਿ ਸਨੁ
 ਹੋਇ ਕਿਲਕ ਕਲੀਕੀ ਨਾ ਉਗਾਣਾਏ। ਚੰਚਲ ਚਲਤ ਪਖੰਡ ਬਹੁਵ
 ਲਾਛ ਲਕਰਿ ਪਰ ਪੰਚਵਧਾਏ। ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਦਿਖਾਏ। ਖੜੀ ਮਾਰਿ ਸਿੰਘ ਚੁਕਾਰਿ ਗਮਾਇ ਲੁਮਹਾਭਾ
 ਰਬਭਾਏ। ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨ ਮਾਰਿ ਓਲੇ ਭੁਮੇ ਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਜਾਏ। ਸਾ
 ਪਸੀਗਤਿ ਵਿਲੁਜਨ ਮਗਾਣਾਏ। ੧੫॥ ਇਕ ਦੁਗੀ ਮਾਰਹਰੁਦ੍ਰ

ਹੋਇਘਰਬਾਗੀਅਉਧੁਤਸਦਾਇਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆ
 ਸਿਧਨਾਥਕਾਰਿਪਰਚਾਲਾਇਆਸੰਨਿਆਸੀਦਸਨਾਵਧਰਿਜੋਗੀ
 ਬਾਰਹਪੰਥਚਲਾਇਆਭਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਗਸਾਇਣਾਤੰਤਮੰਤ
 ਚੇਟਕਵਰਤਾਇਆਮੇਲਾਕਛਿਸਿਵਗਤਿਦਾਕਰਮਾਤਿਵਿਚਿਵਾਦੁ
 ਵਧਾਇਆਪੋਸਤਰੰਗਸਰਾਬਦਾਚਲੈਪਿਆਲਾਭੁਗਤਿਭੁੰਚਾਇ
 ਆਵਜਨਬੁਰਗੁਸਿੰਕੀਆਸੰਖਨਾਦਰਪਰਾਸਕਰਾਇਆਆ
 ਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਿਅਲਖੁਜਗਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ।

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਦੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧੬॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕ
 ਰਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰੁ ਅੰਬਿ ਨਾਸੀ ॥ ਪੀਰਾ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਐਨਾ ਬਾ
 ਨਾ ਬੁਝਾਧਸੰਗਤਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮਾ
 ਇਆ ਵਿਚਿ ਓਦਾਸੀ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਾਲਿ ਪੰਚਾਮਾਖੀ ਅਨਿਬਿਰ
 ਦੁ ਪੰਚਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਲਿ ਪਰਵਣੁ ਪੰਚਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਗੁਰਦਰਸਣੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਜ ਪਰਿ
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਰਹਾਸੀ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਨਿਵਚਨੁ ਲੁਣੁ ਆਸਨਿ ਰਾ
 ਖਵਿਖਵੁ ਚੁਣੁ

ਸੀ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਬੈਰਾਗੁ ਪੈ ਕਲੀਕਾਲ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੀ॥ ਸਾਧਸੀ ੧੩੬
ਗਤਿ ਮਾਲਿਬੰਦ ਖਲਾਸੀ॥ ੧੭॥ ਨਾਗੀ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਪੈ ਪੁਰਖੁ
ਪਿਆਰੁ ਕਰੇ ਨਾਗੀ॥ ਨਾਰਿਭੁਤਾਰ ਸੰਜੋਗੀ ਮਾਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਕਪੁ
ਤੁਸੈ ਸਾਗੀ॥ ਪੁਰਖਾ ਪੁਰਖਾ ਜੋਰ ਚਨਿ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਉਪਜਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਚੇਲਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਪਾਰਸੁ
ਪਾਰਸੁ ਪੁਰਖੁ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪ
ਰਮਹੰਸ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧਸਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਭਾਈ ਗੁਰ ਭਾਈ

ਮਾਸਾ ਕੁਸਚਾ ਗੁਰਵਾ ਕਜੁਹਾਰੀ। ਪਰਤਨ ਪਰਥਨ ਪਰਹਰੇ ਪਰ
 ਨਿਦਾਹ ਉਮੇ ਪਰਹਾਰੀ। ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵਿਟੁ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੧੮॥
 ਪਿਉਦਾਦਾ ਪੜਦਾਦਿਅਹੁ ਪੁਤੁ ਪੋਤਾ ਪੜਪੋਤਾ ਨਤਾ। ਮਾਦਾਦੀਪ
 ਰੁਦਾਦੀਅਹੁ ਰੁਫੀਭੈਣਾਧੀਅਸਣਖਤਾ। ਨਨਾਨਨੀਅਮਾਖੀ
 ਐਪੜਨਾਨਾਪੜਨਾਨੀਪਤਾ। ਤਾਇਆਚਾਚਾਜਾਣੀਐਤਾਈ
 ਚਾਚੀਮਾਈਆਮੰਤਾ। ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਮਾਸੀਮਾਸਰੁਦੈ
 ਰੀਰੀਰੰਤਾ। ਮਾਸਰੁਫੁਦਸਕਸਭਸੁਰਸਸੁਸਾਲੀਸਾਲੁਤਾ॥੧੯॥

ਤਾਏਰਪਿਤੀਏਰਮੇਲੁਮਿਲਿਮਉਲੇਰਫੁਫੇਰਅਵਤਾਸਾਂਢੁਕੁਤਮੁ १੩੭
ਕੁਦੰਬੁਸਭਿਨਦੀਨਵਸੰਜੋਗਨਿਸਤਾਸਚਾਸਾਕੁਨਵਿਛੜੈਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਕਾਈਭਤਾਕੁਗਭੁਗਤਿਵਿਚਿਜੋਗਜੁਗਤਾ॥੧੯॥
ਪਿਉਦੇਨਪਿਆਭਤਾਲਿਨਫੁਫੀਨਪਿਤੀਏਤਾਏਆਉਹੇਤਨਪੁਜ
ਨੀਹੇਤਨਮਾਮੇਮਾਸੀਜਾਏਅੰਬਾਂਸਧਨਉਤਰੈਆਣਿਅਥਾਕੜੀ
ਆਜੇਖਾਏਮੂਲੀਪਾਨਪਟੰਤਰਾਵਾਸੁਰੀਕਾਰਪਰਗਟੀਆਏ॥
ਸੁਰਜਚੰਦਨਪੁਜਨੀਦੀਵੇਲਖਤਰੇਚਮਕਾਏਸੰਗਮਜੀਠਕਸੁੰ

ਭਦਾਸਦਸਬੋਈਵੇਸੁਵਟਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਲਿਨਮਿਹਰਵਨਮਾ
 ਤਾਪਿਤਾਨਦੇਵਸਥਾਏ॥ਰਿਠੇਸਭੇਠਕਿਵਜਾਏ॥੨੦॥ਆਪੇਧੇ
 ਤਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇਤੁਸੁਚੇਤੁਸਹਾਈ॥ਸਾਹਾਵਿਸਾਹਨਖੁ
 ਜਨੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਅਥਾਹੁਸਮਾਈ॥ਸਾਹਿਬਤੁਲਿਨਸਾਹਿ
 ਬੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸਾਈ॥ਦਾਤੇਦਾਤਿਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰ
 ਦਾਤਾਸਚਾਦਿਛਾਈ॥ਵੈਦਨਪੁਜਨੀਵੈਦਗੀਸਤਿਗੁਰਹਉਮੈਰੇਗੁ
 ਮਿਟਾਈ॥ਦੇਵੀਦੇਵਨਸੇਵਤੁਲਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥

ਸਾਇਰਗਤਨਨਪੁਜਨੀਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਭਾਈ॥ਅਕਬ ੧੩੮
ਕਥਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥ ੧੩੯ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਵਾਹ
ਗੁਰੁਜੀਕੀਛਟੇਪਾਤਸਾਹੀ॥੧੦॥ ੧੫ਉਡੀ॥ ॥ਸਚੇਤਖਤੁਰਚਾ
ਇਆਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਿਸਿਧਾ
ਖੇਲਾ॥ਗੁਰਦਾਸਿਮਨੁਈਕਾਲਕਾਖੰਡੇਕੀਵੇਲਾ॥ਪੀਵਹੁਪਾਹਲ
ਖੰਡੁਪਾਰਹੋਇਜਨਮੁਦੁਹੇਲਾ॥ਗੁਰਸੰਗਤਿਕੀਨੀਖਾਲਸਾਮਨਮੁ

139
ਖੀਵੁਹੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੁਬੰਦਾਸਿੰਘੁਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧॥ਚਹਾ
ਉ॥ ॥ਸਚਾਅਮਰਗੁਬੰਦਦਾਸੁਦੁਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥ਸਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਾਪੁਕਰਿਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇ॥ਵਿਚੰਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿ
ਜਿਨਾਖਸਮੁਦਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਮਥੇਉਜਲੇਸਚੇਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰ
ਗੁਬੰਦਾਧਿਆਈਏਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਬੰਦਾਸਿੰ
ਘੁਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਵਰਤਦੀਸ
ਭਾਸਿਸਾਵਿਸਵਦੀ॥ਵਿਕਾਅਪੇਗੁਰਪਿਕੀਤੀਆਸੁਜਿਨਿਹੁਕਮੁ

ਮਨਾਈ॥ ਇਕ ਆਪੇ ਭੁਗਮ ਭੁਲਾਇ ਨ ਦੂਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਇਕ ਨਾ ੧੩੬
ਨੂਨਾ ਮਬਖਸੀ ਆਨਿ ਹੋਇ ਅਸੀ ਪਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾ
ਰਥਾ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੁਬੀ ਦੁਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇ
ਲਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤਿਸਿ ਭਾਈ ਆਜਿ ਨਿਮਸਤਾ ਕੇ
ਭਾਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਛੁਟਿ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਜ
ਲਹਿ ਸਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪੈਕਾਂਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧਾਕਵਲੁ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਜ
ਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਿਮੇਲਾ॥ ਵਾਹਵਾਹ

355
140

ਬੀਦੁਸੀ ਘੁਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਅਮਰੁਸਚੁਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਚੇਸੇਤੀਗਤਿਆਸੁਖਦਰਗਹ
ਮਾਣੀ॥ਜੇਨਾਸਤਿਗੁਰਸਚਾਧਿਆਇਅਤਿਨਾਸੁਖਵਿਹਾਣੀ
ਅਮਨਮੁਖਦਰਗਹਮਾਰੀਅਨਿਤਿਲਪੀਵੇਘਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖੁ
ਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੁਬੀਦੁਸੀ ਘੁ
ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਅਮੋਲੁ
ਪੈਵਡੁਭਾਗਿਸੁਦੀਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਵਿਚਿਪਾਈਏਨਿਤਹਰਿਗੁ

ਨਗੁਣੀਏ॥ ਧਰਮੁ ਖੇਤਕਲਜੁਗੁਸਗੀਰੁ ਬੋਈਐ ਸੋਲੁਣੀਏ॥ ਸਚੁ ਸਾ ੧੪੦
ਹਿ ਬੁਜਚੁ ਧਿਆਵਈ ਪਾਂਣੀ ਜਿਉ ਪੁਣੀਏ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਵਰ
ਤਦਾ ਅਤੁ ਬੀਨ ਵੇਲਾ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੁਬੰਦੁ ਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ॥
੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚੰ ਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਅਪਿ ਹੈ ਰੋਸੀ ਕੁਟੀ ਆਪੋ॥ ਉਹੀ ਉ
ਪਾਵਣੁ ਹਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਾਪੋ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਦਾ ਤਿਸੁ ਭ
ਉਨਦਿ ਆਪੋ॥ ਕਲੀਕਾਲ ਗੁਰਸੇਵੀਏ ਤਾ ਦੂਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੋ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਤੂੰ ਹੁਣੀ ਚਾਹੇਦਾ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੁਬੰਦੁ ਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰ

ਚੇਲਾ॥੭॥ਪਓੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੰਤਨਮਾਦਿਪੁਰਖੁਮੰਤਰੁਮੰਨੰਤ
 ਨਪਾਈਐ॥ਆਪਰਮਪਾਰਮੰਤਮਾਦਿਤਿਸੁਲਖੀਨਜਾਈ
 ਐ॥ਅਮਰਮਜਾਚੀਸਤਿਨਮੁਸਦਾਸੰਦਾਧੀਮਾਈਐ॥ਸ
 ਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਮਨਿਚੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤ
 ਹੋਇਪਸਾਰਿਆਹੋਏਕਾਇਕੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੁਬੰਦੁਸਿੰਘ
 ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੮॥ਪਓੜੀ॥ ॥ਅਬਨਾਜੀਅਨੰਤੁਪੈਪਾਇ
 ਪਾਟਿਚਿਸਦਾਇਆ॥ਅਪਨਾਜੀਆਰੁਮਾਭੁਦੁਪੈਨਹੀਕੁਲੈ

ਭੁਲਾਇਆ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ਅਲਾਹ ਅਲਖੁ ਪੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਲ
 ਖਾਇਆ ਸਰਬਾ ਬਿਆਪੀ ਪੈ ਅਲੇਖਾ ਜਿ ਸੁਲਗੇ ਨ ਮਾਇਆ
 ਗੁਰ ਮੁਖਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐਸੇ ਜਿ ਤੁਲੀ ਪੈ ਵਹੇ ਲਾ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੁ
 ਰ ਬੰਦੁ ਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੯ ॥ ਪਥਿ ਫੀਨ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿ
 ਰਹਾਰਿ ਨਿਸਾਨੁ ਨਿਰਵੈ ਗੁਰਿ ਆਈ ਐਸੇ ॥ ਨਰਾਇਣੁ ਨਿਰਬਾਨੁ
 ਨਾਥੁ ਮਨਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਾਈ ਐਸੇ ॥ ਨਰਕਾਨਿਦਾਰੁ ਦੁਖ ਦਲਨੁ
 ਜਾਪਨਰਕਿਨਸਾਈ ਐਸੇ ॥ ਦੇਵਨਦੁ ਦਿਆਲੁ ਨ ਭੁਜੇ ਦੇਸੁ

142
ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ਮਾਇਆ ਰਚ ਖੋ
ਲਾ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੁਬੰਦੁ ਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੧੦ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨੁ ਪਰਬੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਤਾ ॥
ਤਤ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਰਬ ਅੰਤਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ
ਬੰਸੁ ਮਾਰਬੇ ਅੰਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਨਵਾਰੀ ਬਖਸੀ ਦੁਆਪਿ
ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਮਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮੁਅਮੋਲ ਹੈ ਮਿਲਨੇ ਕਰਿ
ਦੇਲਾ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੁਬੰਦੁ ਸਿੰਘੁ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭੈਭੰਜਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਜਿਭੈਨਾਸਨੁ ਭੋਗੀ ॥ ਭਗਤ
 ਵਡੁ ਭੁਭੈਭੰਜਨੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਨ ਮੂਰਤ ਮੁਕੰਦੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਗੁ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਰਸੀਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਚਨਾ ਰੁਜਕ ਰੋਸੇ ਹ
 ਗੀ ॥ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਧੋ ਮੁਰਾਰ ਬਹੁਰੰਗੀ ਖੇਲਾ ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੁਣਿ
 ਦੁਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲੋਚਨੁ ਪੂਰਨੁ ਲਿ
 ਖਨ ਹਾਰੁ ਲੇਖਕੋ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਲਾਲ ਨਲਾ ਲੁਗੁ ਲਾਲੁ ਸਚੁ
 ਸਚਾ ਵਪਾਰੀ ॥ ਗਵਣੁ ਪੂਰਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਧੋਨ ਬਨਾਰੀ ॥

ਰਿਖੀਕੇਸੁਰਪੁਨਾਬੁਜਪੁਜਾਣੀਐਬਲਹਾਰੀ। ਪਰਮਹੰਸੁ
 ਭੈੜਾਸਨਾਸੁਜਪਿਰਿਦੇਸੁਹੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਹਗੁਬੰਦੁਸਿੰਘੁ
 ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ। ੧੩। ਪਉੜੀ। ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਿਤਪਰਮਾ
 ਤਮਾਪੁਰਖੋਤਮੁਪੁਰਾਪੋਖਨਹਾਰਾਪਾਤਸਾਹਚੈਪਿਰਤਪਾ
 ਲਨਉਗਾ। ਪਤਤਉਧਾਰਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਦਾਸਦਾਹਜੁਗਾ। ਪ
 ਰਗਾਇਪੁਰਖਪਿਰਤਮਾਉਪਾਜਿਓਗੁਰਗੋਬੰਦੁਸੁਗਾ। ਅਨ
 ਦਬਿਨੋਦੀਜੀਅਮਜਪੁਸਦੁਸਾਰੀਵੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਹਗੁਬੰ

ਦੁਸਿੰਘੁਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥ ਅਸੰਤਰਗਤ
 ਗੁਰਸਿਖਪੈਜਗਤਾਰਨਆਏ॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਤਮੇਗੁ
 ਰਸੰਤੁਦਿਵਾਏ॥ਸੇਵਕਸੋਪਰਵਾਨੁਪੈਗੁਬਿੰਦੁਧਿਆਏ॥ਕ
 ਲੀਕਾਲਮਰਦਾਨਮਰਦਨਾਨਕਗੁਨਗਾਏ॥ਦਾਸਾਚੀਦਿਆ
 ਸਦਾਸਦਾਗੁਰਸੰਗਤਿਮੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੁਬਿੰਦੁਸਿੰਘੁਆ
 ਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧੫॥ ੧੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਾਣੀਕੁਟੀਗੁਰ

144
ਦਾਸਭਲੇਜੀਕੀਸੋਰਠਾ॥ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਭਿਨਮ
ਸ੍ਰੀਸਤਗੁਰਚਰਨ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਅਨੇਕਾਬਿ
ਬੇਕਸਾਸਿ॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਭਿਨਮਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਆਦਿਪੁ
ਰਖਆਦੇਸਾਏਕਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਾਸਿਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇ
ਸਾ॥੨॥ਛੰਤਾ॥ ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਸੇਸਪਹਕਹਤਨਆ
ਵੈ॥ਨੇਤਨੇਤਕਹਿਨੇਤਬੇਦੁਬੀਦੀਜਨਗਾਵੈ॥ਆਦਿਮਾਧਿਅਗੁ
ਅੰਤਿਪੁਤੇਹਤਪੈਪੁਨਿਹੈਨਮਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸਚਰਨਸ੍ਰੀ

ਸਤਿਗੁਰਓਨਮ ॥ ੩ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਥਿਗਤਮਲਖਅਭੇ ॥ ੧੦ ॥
ਵਅਗਮਅਪਾਰਅਨੰਤਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਅਗਮਅਪਾਰਅਨੰਤਗੁਰਅ
ਥਿਗਤਿਅਲਖਅਭੇਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕਦੇਵ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਦੇਵਦੇਵੀਸਬਾਧਿ
ਆਵਹਿ ॥ ਨਾਦਬਾਦਬਿਸਮ ॥ ਦੁਰਗਰਾਗਨੀਗੁਨਗਾਵਹਿ ॥ ਸੁੰਨ
ਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਸਾਧਸਿਗਤਿਸਪਰਪਰ ॥ ਅਥਿਗਤਮਲਖ

ਅਕੁਵਾਅਗਮਅਗਮਿਤਿਅਪਰੰਪਰਾ॥੬॥ਸੋਰਠਾਜਗ
 ਮਗਜੋਤਿਸਰੂਪਪਰਮਜੋਤਿਮਾਲਿਜੋਤਿਮਾਹਿ॥ਅਦਕੁਤਮ
 ਤਹਿਅਨੂਪਪਰਮਤਤੁਤਤਹਿਮਾਲਿਓ॥੭॥ਦੇਹਗਾਪਰਮ
 ਜੋਤਿਮਾਲਿਜੋਤਿਮਹਿਜਗਮਗਜੋਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤਤੁਤ
 ਤਹਿਮਾਲਿਓਅਦਕੁਤਮਤਿਹਿਅਨੂਪਾ॥੮॥ਛੁੰਤਾ॥ਅਮਦ
 ਕੁਤਮਤਹਿਅਨੂਪਰੂਪਪਾਰਸਕੈਪਾਰਸਾਗੁਰਅੰਗਦੀਮ
 ਲਿਅੰਗਸੰਗਮਾਲਿਸੰਗਿਉਪਾਰਸਾਅਕਲਕਲਾਕੁਰਪੁਰ
 ਸੂਰਗਤਿਓਤਿਓਤਿਮਾਹਿਸਗਮਗਜੋਤਿਸਰੂਪਜੋਤਿਮਾਲਿਜੋਤਿਮਾਹਿ॥੯॥

ਸੋਰਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਅਨਹਦ ੧੪
ਸਬਦਾ ਸਤਗੁਰ ਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸਾ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕੁਏ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਵਾਸਾ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਛੰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸਤ
ਸਚਰਨਾ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ਕਾਮਨਾ ਮਨਿ ਹਕਾਮ ਪ੍ਰਗਪਦਸ
ਪਸਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰੀਪਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਨਿਜ

ਮਾਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਾਇ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰ
 ਗਾਸਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨਾ ਬਿਸਾਮ ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੀਧੀ ਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਭਏ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੀਧੀ ਮ
 ਲਿ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨਾ ਬਿਸਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ॥ ੧੪ ॥ ਛੰਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆ

ਨਗੁਰਗੁਰੂਕਹਾਇਓਦੀਪਜੋਤੀਮਾਲਿਦੀਪਜੋਤਿਜਗਮਗ ੧੪੬
ਅੰਤਰਿਉਗਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਸੰਧਿਗੁਰਮੁਖਿਮਾਲਿਭੁ
ਏਗੁਰ॥੧੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਬਿਸਮਾਦਫੁਲਦੁਮੁਗੁ
ਰਸਿਖਸੰਧਿਗਤਿ॥ਆਦਿਪਰਮਪਰਮਾਦਿਅੰਤਅਨੰਤਨਜਾ
ਨੀਐ॥੧੬॥ਦੇਹਰਾ॥ਫੁਲਦੁਮਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਗਤਿਆਦਿ
ਅੰਤਿਬਿਸਮਾਦਿ॥ਅੰਤਿਅਨੰਤਨਜਾਨੀਐਆਦਿਪਰਮਪ
ਰਮਾਦਿ॥੧੭॥ਫੁੰਤਾ॥ਆਦਿਪਰਮਪਰਮਾਦਿਨਾਦਿਮਾਲਿਨਾ

ਦਸਬਦਧੁਨਿ ਸਲਲਹਿ ਸਲਲਸਮਾਇਨਾਮ ਸਰਿਤਾ ਸਾਗਰ
 ਸੁਨਿ ਨਰਪਤ ਸੁਤਨਿ ਪਹੋਤ ਜੋਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਰਜਨਾ॥
 ਰਾਮਨਾਮ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨਾ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ
 ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਆਪ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਇਨਾਮ ਦੇਇ
 ਪ੍ਰਭਏ ਕਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਬਖਨੀਐ॥ ੧੯॥ ਵੇਹਰਾ ਆਪ
 ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਇਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕਾ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
 ਬਖਨੀਐ ਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭਏ ਕਾ॥ ੨੦॥ ਛੰਡਾ ਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭਏ

ਕਟੇਕਗੁਰਮੁਖਿ ਠਹਰਾਈ ॥ ਅਮਾਦਿ ਕੁਏ ਗੁਰਨਾਮ ਦੁਤੀਆ ੧੪੭
ਗੋਬਿੰਦ ਬਰਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਰਚਨਿ ਰਚ ਬਾਪਿ
ਥਾਪਨਾ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇਆ ਪਾਪਾਪਨਾ ॥
੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਿਸਮਾਦਾਹਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਅਸਚਰਜ ਹਿਅ
ਸਚਰਜ ਗਾਤਿ ॥ ਅਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਪਗਮਾਦਿ ਅਦਭੁਤ ਪਗਮਦ
ਭੁਤ ਭੁਏ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਅਸਚਰਜ ਹਿਅ ਸਚਰਜ ਗਾਤਿ ਬਿ
ਸਮਾਦਾਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਗਮਦ ਭੁਤ ਭੁਏ ਅਮਾਦਿ

ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ ॥ ੨੩ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ
 ਸਰਧਿ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਰਸ ਅਜ ਪਰਸ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿਸ
 ਬਦ ਮਨੋਚਰਾ ॥ ਲੋਗ ਬੇਦਗਤਿ ਗਿਆਨ ਲਖੇ ਨਹੀ ਅਲਖ
 ਅਭੇਦਾ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮਸਾ ਸਿਗੁ ਰਦੇਵਾ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਕਾਵਿਤਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧਿ ਕੀਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ ਬੁ
 ਧਿ ਕੀਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਾਤਿ ਮੈਨ ਮਾਤਿ ਪੈ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੈਨ ਸੁਗਤਿ
 ਅਭਿਧਿ ਆਨ ਮੈਨ ਧਿ ਆਨ ਹਰਿ ਭਗਿਆਨ ਮੈਨ ਗਿਆਨ

ਰਹਿਓਗਾਤਿਮੇਨਗਤਿਹੈ॥ ਪੀਰਜਕੋਪੀਰਜਗਰਬਕੋਗਰਬਗਾਇ ੧੪੮
ਓਗਤਿਮੇਨਗਤਿਹੈਪਤਿਗਤਿਪਤਿਮੇ॥ ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤ
ਬਿਸਮੈਬਿਸਮਅਸਚਰਜੈਅਸਚਰਜਅਤਿਅਤਿਮੇ॥ ੧॥
ਆਪਨੇਸੁਅੰਨੁਜਤਕਾਹੂਮੇਸੁੰਦਰਲਗੈਸਫਲੁਸੁੰਦਰਸੰਸਾ
ਰੇਮੇਸਰਾਹੀਮੇ॥ ਆਪਨੇਬਨਜੁਬੁਰੇਲਾਗਤਨਕਾਹੂਰਿਦੈਜ॥
ਇਜਗੁਕੁਲੋਕਹੈਜੋਈਤਉਬਿਸਾਹੀਮੇ॥ ਆਪਨੇਕਰਮੁਕੁ
ਲਾਧਰਮੁਕਰਤਸਕੁਉਤਮਕਰਮੁਲੋਗਬੇਦਅਵਗਾਹੀਮੇ॥

149
ਗੁਰਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਇ ਸਬ ਕਉ ਕਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇਓ ਦਾਸੁ
ਖੋਸੋਈ ਗੁਰਚਾਹੀਐ ॥੧॥੨॥ ਸਵੈਯਾ ਬੇਦਾਬਿਰਚਾਬਿ
ਚਾਰੁਨ ਪਾਵਤ ਚਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖਾ ਸਿਵਾ ਦਿਭੁਣੈ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅ
ਰਾਪਿ ਤਨੁ ਰਦੁ ਸਾਰਦ ਸੁਕੁ ਸਨਾਤਨੁ ਏਹੈ ॥ ਅਮਾਇਆ ਨਾਦਿ
ਅਗਾਧਿ ਅਗੋਚਰਨਾ ਮਨਿ ਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਾਏ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦੇਵ
ਸੁਮੇਵ ਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪੈਗੀ ਪਏ ਭਾਣੀ ਪੈਗੀ ਪਏ ਹੈ ॥੧॥੩॥ ਕਾਬਿਤੁ
॥ ਜੈਸੇ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੀਚੇ ਸੀਚਿ ਕੋਇ ਕਰਕੈ ਏਹੈ ਮਧੁਆ

ਬਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਹੁ ਰਿਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਛੈ ਹੋਤਗਉ ਸੰਚਤ ਹੈ ਖੀ
 ਰੁਤਾ ਹਿਲੇ ਤਹੈ ਅਹੀਰੁ ਦੁਹਿ ਬਛੈ ਰੇਖ ਲਾਗੇ ਬਿਡਾਰ ਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਧਰਖੇ ਦਿਖੇ ਦਿਕਰਿ ਬਿਲਸਾ ਜੈ ਮੂਸਾ ਪੇਸਤ ਸਗਪੁ ਧਾਇਖਾ
 ਇਤਾਹਿ ਮਾਰਿਕੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਜੋ ਰਿਜੋ ਰਿਮੂ
 ਨੁ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਛਾਹਿ ਚਲੈ ਦੇਨੋ ਕਰਿ ਝਾਰਿਕੈ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਅਨਿਕ ਫਨੰਗ ਨਗਰ ਭਾਰ ਧਰਨਿ ਧਾਰਿਤਾਹਿ ਗਿਰਦਰ ਧਰਕੈ
 ਕਉ ਨ ਬਡਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਏਕ ਬਾਵਰੇ ਬਿਸੁਨਾ ਮੁਨ ਬਕਹਾਵੈ

ਤਾਹਿ ਬਿਜਨਾ ਬਕਹੇ ਕਉਨ ਆਪਿ ਕਾਣੀ ਹੈ। ਅਨਿਕ ਆਕਾਰ
 ਓਅੰ ਕਾਰ ਕੇ। ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ ਤਾਹਿ ਨੰਦਨੰਦਨ ਕਹੇ ਕਉਨ ਬਡਾਣੀ ਹੈ।
 ਜਾਨਤਉ ਸਤਤਿ ਕਰਤਾ ਨਿੰਦਿਆ ਅੰਧਮੂੜ ਅੰਧੇ ਅਰਾਧ
 ਬੈਤੇ ਮੋਨਿ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਹੈ। ੧ ॥ ੫

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਸਰਾਣੀ
 ਸਤ ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨਗੇ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਉ
 ਤਕ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਸੁਖ ਮਾਧੀ ਸੁਨਿਤਾ ਪਾਕਰੀ ਕਾ ਬਿਓਨ

ਜਾਇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੁਨਹੁਕੀਕਤਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਭ॥੧੫॥
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕੈਸਾਖੇਲੁਕੀਆਗੁਰਸੁ
ਆਮੀ॥ਲੇਖੇਨਕੇਊਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀ॥ਦੇਖਿਚਲਿਤ
ਕਈਕੈਆਨਕਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਤਕਕੀਓਅਚਾਨਕਾ॥ਛਾਡਿ
ਚਲਿਓਰਖਹਸਤੀਪੇੜੇ॥ਧਨਕੀਮਤਿਨਹੀਲਾਖਕਰੇੜੇ॥
ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਭਿਛਾਡਿਸਿਧਾਰਿਓ॥ਸੰਗਿਭਗਉਤੀਮ
ਗੀਪਗੁਧਾਰਿਓ॥ਹੋਇਉਦਾਸੁਉਠਿਚਲਿਓਇਕੇਲਾ॥

ਏਕ ਗੁਰੂ ਤੀਨ ਸੀ ਗਿ ਚੇਲਾ ॥ ਏਕ ਕੋਟੋਰਾ ਪਾਨੀ ਲੇਪਿਆ ॥ ਤ
 ਹੁ ਚਉਦਹ ਤੋਲੇ ਕੰਚਨੁ ਦੀਆ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਵੀ ਭਿਤਿਆ
 ਗੀ ॥ ਤਬ ਨਿਰਮਲਾ ਪੁਰਖ ਭੁਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਚੌਹਰਾ ॥ ॥ ਸ
 ਗਲਾ ਬਿਭੂਤ ਕਉ ਭਿਤਿਆ ॥ ਗੀ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ ਉਦਾਸੁ ॥ ਦੋਪਾ
 ਇਕ ਅਰੁ ਕਹਾ ਤੇਤਤ ਕਾਲਿ ਕੀਓ ਬਨਿ ਬਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਬਨਿ ਮੈ ਮਾਹੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਤਹਾ ਕਮਰ ਖੰਜਰੁ ਗੁਰ ਦੀਓ
 ਉਤਾਰਾ ॥ ਮਾਹੀ ਚਲਤਾ ਅਮਲਤਾਨਿ ॥ ਮਾਲੁ ਸੁਆਇਓ ॥

ਤਹਾ ਅਕ ਫੂਲ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾਇਓ ਆਇ ਵੇ ਪੁਭ ਮਾਛੀ ਵਾਏ ॥ ੧੫੧ ॥
ਸੁਏ ਤੰਬੁਰ ਗੁਰ ਸਕ ਲਉ ਤਾਗੇ ॥ ਛੁਟ ਕੇ ਕੇ ਸਭੇ ਸਪੁਰੁ ਜੇਊ ॥ ਅ
ਚਰਜ ਰੂਪ ਲਖੇ ਨਹੀ ਕੇਊ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਜੀ ਕਰਿ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕ ॥
ਤਬ ਇਕ ਆਇ ਮਿਲੈ ਦੇ ਪਾਇਕਾ ॥ ਏਕ ਸਣੀ ਆਦੁ ਅਰੁ ਏਕ
ਪਠਾਨੁ ॥ ਜਾਕਾ ਸਾਬਤੁ ਦੀਨੁ ਇਮਾਨੁ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਜੰਗਾਲਿ ਮ
ਹਿ ਆਏ ॥ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗਿ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥ ਉਨਿ ਹਾਥਿ ਜੋ
ਵਿਕੀਨੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜੀ ਦੀ ਜੈ ਦਰਸਨੁ ਕੀ ਜੈ ਰਹੁ ਰਾਸਾ ॥ ਤਬ

ਲਖੀਜੀਗਲਮਹਿਅਸਵਕੀਨਾਸੀਗਤਕਉਗੁਰਦਰਸਨ
 ਦੀਨਾ। ਜਬਸਤਿਗੁਰਕਰਿਲੀਨੀਭਗਉਤੀ। ਤਬਤੀਨਲੋਕ
 ਮਿਲਿਕਰੀਭੰਗਉਤੀ॥੪॥ ਦੇਹਗ। ਤੀਨਲੋਕਭੰਗਉਤਕਰੀਲ
 ਛਪਈਪਾਤੀਆਇ। ਭੰਗਰੀਵਰਨਕੁਮੇਰਕਰਿਦੀਓਭੰਗਰੁਕੁ
 ਗਇ॥੫॥ ਚੋਪਈ। ਤਾਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਅਪਨੀਕਲਾਪਸਾਰੀ
 ਅਸਵਾਰਪਿਆਦੇਰਚੇਪਜਾਗੀ। ਮਨਸਬਦੀਨੋਖਾਲਸੇਕ
 ਉਫੇਗ। ਬੀਚਗੁਰੁਖਾਲਸਾਚਉਫੇਗ। ਤਹਾਖਾਲਸੇਮਾਰਿਆਇ

ਕਾਦਿਵਾਨਾ। ਤਬ ਜੀਗਲ ਕੇ ਕੂਪ ਭੁਝੈ ਪੈਰਾਨਾ। ਇਕਾ ਬਿਚ ਲੇਇਕ
 ਸਾਬਤੁ ਰਹੈ। ਤਿਨਾ ਦਿ ਕੂਕੈ ਰਿਚਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗਹੈ। ਤਾ ਫਿਰਿ
 ਚੜ੍ਹਿਓ ਉਜ ਪਠਾਣਾ ਕੀਯੋ ਈ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਅਦਬੁ ਕੀਆ ਪਤਿਸਾ
 ਹੀ। ਖਾਲਸਾ ਰੂਪਿ ਆਪ ਰੋਗ ਰਸ ਭੁਗਾਹੈ। ਖੇਲ ਸਿਕਾਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀ
 ਗਲ ਆਏ। ਤਾ ਇਕ ਦਿ ਨਬਾ ਬੇਦ ਖਣ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ। ਪਰੁ
 ਸੁਦਿ ਕੈ ਭੁਗੀ ਬਪੁਤੁ ਲੁਕਾਈ। ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਬੈਠਿ ਉਸਾ
 ਰੇ ਕਰੇ। ਪਰੁ ਰੂਰਿ ਅਰਦਾਸ ਨ ਕੋਊ ਪਰੇ। ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਪਰ

ਬਾਰੀਦੀਵਨਾ ਸੀਕਾਰਜਕਉਨੁਚਲੈਹਿਮਿਹਰਵਨਾਭੁਠਿ
 ਦਖਲੁਫਿਰਿਨਉਨਲੀਜੈ। ਆਸਨਾਦ੍ਰਿਤੁਜੰਗਲਾਮਹਿਕੀਜੈ।
 ੬। ਦੋਹਰਾ ਦਖਲਚਲਿਓਸਤਿਗੁਰੂਸਕਾਲਿਰਧੀਕਰਿਜੇਤੁ
 ਅਸਿਹਕਾਰੁਲੁਆਸਲੁਤਜਹੁਸੇਕਾਜੁਨਿਬਾਘਕਉਲੁ। ੭। ਚੋਪ
 ਈ। ਤਾਫਿਰਿਅਰਦਾਸਕਰੀਪਰਬਾਰੀ। ਜੀਆਗੈਸਤੁਮਹਾ
 ਬੁਰਿਆਰੀ। ਅਤਿਪਰਪੰਚੀਬਰੂਬਿਕਾਰੀ। ਜਾਕੀਦੁਸਟਿਮੰ
 ਰਣੀਸਾਰੀ। ਜਿਸਦੇਦੇਹਰਸਕਾਲਿਗਿਰਾਏ। ਤਾਗੀਤੀਰ

ਥਕਉਰੰਤੁਲਗਾਏ। ਤਾਕੇਮੁਖਿਲਾਗਤਕੋਨਾਹੀ। ਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨ ੧੫੩
ਸਕਲਰਾਹਾਹੀ। ਤਾਕੇਸਨਮੁਖਿਚਲਾਹਿਗੋਬਿੰਦਾ। ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
ਕਰਹਿਸਭਨਿੰਦਾ। ਕਿਆਹਿੰਦੂਕਿਆਤੁਰਕਕਰਾਹੀ। ਤੁਮਕਾ
ਪੇਤਰਮਤਮਤਿਕਾਚੀ। ਹਮਜਾਵਹਗੇਮਾਨੇਸਾਚੀ। ਤੁਮਮਨ
ਮਤਿਕਹਾਕਰੇਰੇਭਾਈ। ਹਮਸੇਖਾਲਸੇਕੀਬਨਿਆਈ। ੮॥
ਦੇਹਗਾ। ਖਾਲਸਾਸਕਲਬੁਲਾਇਆਸਣੁਪੈਵੇਅਸਵਰਾ।
ਦਖਲਕਉਹਮਜਾਵਲਾਸਭਹੋਵਹੁਤੁਜਾਗ। ੯॥ ਚਉਪਈ।

ਸਰਬਪਾਲਸੇਕੀਤੀਤਯਾਗੀ। ਤਾਸੁਦਿਕੇਨਸਿਗਇਆਪਰਿਬਾ
 ਗੀ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਗਾਰਕੀਨਾ। ਆਗੈਲਾਇਖਲਸਾਲੀਨਾ।
 ਪਾਲਸੇਕਉਦੀਨੀਵਰੁਆਈ। ਸਨਮਸਰਨਤੇਲਏਛਰਾਈ। ਅੰ
 ਗਸੀਗਿਪਾਲਸਾਕੀਨਾ। ਤਿਹਤਤਿਕਾਲਅਭੈਪਦੁਦੀਨਾ। ਤਿਨਕੇ
 ਕੁਲਸਗਲੇਨਿਸਤਾਰੇ। ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਪਚੇਪਚਿਹਾਰੇ। ਆਪੋਆ
 ਪਦੀਭਾਖਿਆਬੋਲਾਹਿ। ਬੇਮੁਖਿਮਹਾਂਅਨਰਥੁਹੀਤੋਲਾਹਿ। ਸ
 ਮਣਨਕੋਉਕਰਤਬੀਚਾਰਾ। ਜਿਸਕਾਬਿਰਦੁਸੇਈਰਖਵਾਰਾ। ਤਾ

ਕੀ ਗਣਤਕਰੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਾਕਾ ਗਾਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ੧੫੪
॥ ਜਾਕਾ ਗਾਖਾ ਅਪਿ ਪੈਤਾ ਕਉ ਭਉ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਪਤ ਹਜਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰ
ਪੁ ਮਹਾਂ ਜਨੁ ਭਾਗੀ ॥ ਤਬ ਭਉ ਚਕ੍ਰ ਤਪਿ ਬਵੀ ਸਾਰੀ ॥ ਲਾਲ ਨੀਸਾ
ਨ ਪੁਜਾ ਫਰ ਰਾਵਹਿ ॥ ਨਾਰਦ ਤੂ ਬਰ ਰਉ ਰੂ ਵਾਵਹਿ ॥ ਬਾਜੇ ਨ ਉਬਤਿ
ਅਰਕ ਰਨਈ ॥ ਬਾਜੇ ਮਾਰੂ ਸੀਰੀ ਸਰਨਈ ॥ ਆਗੈ ਪੈਦ ਲੁਪਾਛੇ
ਫਉ ਜਾ ॥ ਖੇਲਿ ਸਿਕਾਰੁ ਕਰੈ ਗੁਰ ਮਉ ਜਾ ॥ ਸਬ ਹੋਇ ਅਸਵਾਰੁ

ਤਬਧਉਸਾਬਾਜੇ॥ ਥਰਿਹਰਿਕੰਪਾਹਿਭੂਪਤਿਰਾਜੇ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁ
 ਲੇਤਸੁਆਮੀਖੰਡਾ॥ ਪਗਟਹੋਤਚਉਦਹਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਕਚ
 ਪਕਾਈਸਭਕੀਤੋਲੈ॥ ਅਮੀਪਅਡੋਲਨਕਬਪੁੰਡੋਲੈ॥ ਤਾਕ
 ਅੰਤੁਨਕੋਉਪਾਵੈ॥ ਦੇਖਿਚਰਿਤਸਗਲੀਭਿਰਮਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਦੇ
 ਹਗਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਪਾਗੀਲਾਗੀਸਭਉ
 ਧਰੀ॥ ਸਤਬਿਨਾਸਨਕਉਪ੍ਰਭਦਖਣਾਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰੀ॥ ੧੩॥
 ਚਉਪਈ॥ ॥ ਜਬਨਿਹਕੇਵਲਹੋਇਦਖਣਕਉਧਾਇਆ॥

ਤਬ ਸਤ੍ਰਬਿਨਾ ਸਨਕ ਉਸਾ ਜੁ ਬਨਾਇਆ ਆਏ ਗਰਹੁ ਚੜ੍ਹੇ ਸੇ
 ਤੰਬਰ ਸੁਆਮੀ ਸਕਲਾ ਸਿਸਟਿਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਆਏ
 ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰੀ ਆਇ ਓਥਹ ਮਾਥੇ ਦਉ ਚਾਗੀ ਤੇ
 ਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਨਉ ਚਉਰਾ ਸੀਨ ਦਵਜਾਏ ਬੀ
 ਰਬ ਵੰਸਾ ਗੁਰਦਲਿ ਕੇ ਗਿਰਦੀ ਆਗਮ ਸੀ ਭਗਉਤੀ ਫਿਰ
 ਦੀ ਆਮ ਸਟਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਸਤ੍ਰਸੰਘਾਰੀ ਸਤ੍ਰਬਿਨਾ ਸਨਕ
 ਉਸੀ ਪੁਅਸੁ ਵਾਰੀ ਚਉਸ ਠਚੇਰੀ ਸਗਲ ਬੁਲਾਈ ਸ

ਨਖਪਰਸਗਲੀਉਠਿਆਈ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਨੀਕੇਗਾ
 ਵਾਹਿ॥ ਰਕਤਕੋਗੁਕਰਿਤਿਪਤਿਅਘਾਵਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਬੀਸਨਮਹੇਸੁਮਿਲਿਆਏਸਵਪਰਵਾਰਾਸੀਤਉਬਾ
 ਰਣਬਿਰਦੇਪੈਜਰਾਖਨਕਉਸੰਸਾਰ॥ ੧੫॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਰ
 ਨਰਗਣਗੰਧਪਮਿਲਿਆਏ॥ ਜ਼ਖਿਕੰਨਰਅਰਜਤਸਿਬਾ
 ਏ॥ ਦਾਨੇਦੇਵਕੁਤਪ੍ਰੇਤਾਰਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਕਛੁਪਰੈਨਪਾਰਾ॥ ਇੰ
 ਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਨਤਜਿਕਰਿਆਇਓ॥ ਧਰਮਰਾਉਸੈਨਾਸੀਗਇ

ਆਇਓ ਸਤੁ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੰਤ ਨਿਕਉ ਦੀਨੀ १੫੬
ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਬਨਾ ਸੀ ਪੁਰੁ ਸਤੁ ਪਚਾਇਓ ॥ ਸੰਤ ਅੰਡੇਲ
ਰਹੇ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭੁਇਓ ਤੈ ਲੋਕਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਿ
ਵਾਇਓ ਜਗਿ ਹੋਕਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਪੇਜ ਰਖਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਪਰਗਾਸਾ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ
ਦੁਸਟਾ ਮਾਰਨ ਹਰਿ ਜੀ ਬਪਾਰਿਆਇਆ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਭੁਈ

ਵਧਾਈ ਜਗਮਾਹਿ ਸੀਤ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਬਢਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਪਈ
 ਭਾਇਓ ਭੁੰਚਾਲੁ ਸੜੁ ਪਰਿਭਾਗੀ ॥ ਜਬ ਆਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵ
 ਗੀ ॥ ਸੜੁ ਸੁਤਾ ਦੇ ਨਉ ਸਰਗੋ ॥ ਦੇ ਨ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਲੀ ਨੂ ਵਗੋ ॥ ਇਕੁ ਚ
 ਰ੍ਹਿਦ ਖਣ ਥੀ ਆਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਹਿੰਦੁ ਸਤਾਨੁ ਧਾਇਆ ॥
 ਪਗਮੇ ਸਰਕਿਆ ਕਲਾਹਿ ਮਚਾਈ ॥ ਸੁਪੁਕਰਹੀ ਮਲਿ ਜਕੇ ਕ
 ਈ ॥ ਆਪਾ ਸਿਮਹਿ ਆਪੇ ਪਚਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸੀਤ ਅਲੇਪੁ ਦੇਖਿ
 ਬਿਗਸਾਹੀ ॥ ਸੜਕੀ ਅੰਸੁ ਕੋਹੇਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ

ਕਿਆ ਕੀਆਤੁ ਮਾਸਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਪਾਸੈ ਹੋਇ ਖੜਾ ॥ ਸਤ੍ਰੁਸੁ
 ਤਾਪ ਪਰਿਝੰਝੁਟੁ ਪੜਾ ॥ ਨਾਰਦ ਰੂਊ ਰੂਫਿਰੇ ਮਰੇ ਦਾ ॥ ਰਾਤ ਦਿਹੇ ਸੁ
 ਖ ਸਭਿ ਲਨ ਦੇ ਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਿਆ ਕਰੀ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗਾਇ ਨਾਰਦ ਰੂਊ ਰੂਫਾਇ ॥ ਸੀਤੁ ਗਉਤੀ ਵਜ ਸੀਚ ਉਸਠਿ ਰ
 ਹੀਅ ਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਨਾਰਦ ਰੂਊ ਰੂਫਾਇ ਅਗੋ
 ਬਿੰਦ ਗੁਸਾਈਆ ॥ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਚਉਸਠਿ ਜੋਗਣੀ ਸਭੇ ਅੰ
 ਗੁਰਾਈਆ ॥ ਕਉਣੁ ਦਿਨ ਦੀ ਸੁਤੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਜਗਾਈ

ਆਸੁਟਿਕਰਿਡਰੁਵਜਦਾਸਨਮੁਖਿਧਾਈਆਲੈਲੈਖ
 ਪਰਹਥਾਵਿਚਿਰਤੁਪਿਵਣੁਆਈਆਚੜੀਆਉਰਿਅ
 ਕਾਸਨੁਮਨਬਹੁਤੁਪਰਖਾਈਆਮਿਲਿਮਿਲਿਪਤਨਿਪੁ
 ਮੁਰਾਬਹੁਕਰਨਿਕਲਾਈਆਕਿਲਕਾਮਾਰਨਿਗੋਟਿਚੜੀ
 ਓਹੁਅਤਿਬੁਖਾਈਆਕਾਹਲਹੋਈਆਰਤੁਪੀਅਣਨੁਬਹੁ
 ਕਰਨਿਅਤਾਈਆਗੁਰਗੋਬਿੰਦਅਲਾਈਆਕਿਉਕਾਹ
 ਲਾਆਈਆਸਤਜੁਗਮਾਰਿਆਸਚੀਸਾਖਾਹੁਜਕੇਤ੍ਰਿਪਤਾ

ਈਆ॥ ਤੇ ਤੇਰਾ ਵਲੁ ਮਾਰਿਆ ਰਜਿ ਵਿਦਾ ਕਰਾਈਆ॥ ਦੁਆ० ੧੫੮
ਪਰਖ ਪੀਆ ਖੂਹਣੀ ਸਭੇ ਆਪਾਈਆ॥ ਕਲਜੁ ਗਅਕ०
ਲਪੁਰਖ ਹੋਇ ਸਭੁ ਖੁਸੀ ਮਟਾਈਆ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਗਾ॥
ਅਪਨਾ ਪਾਹਿਗਾ ਝਾਗ ਕੇ ਅਵਰੰਗ ਸਾਹੁ ਪਤਿ ਸਾਹੁ॥ ਛਤ੍ਰ ਸਿ
ਧਾਣਾ ਦੁਨੀ ਨੂਦੀਨ ਪਜੁ ਤਾਜਾਇ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਦੇਵੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਕੇ ਦੇਵੇ ਜੇਧ ਵਰੀਆ॥ ਦੇਵੇ ਆਏ ਪਹੁਚਿ
ਕਰਿ ਦਿਲੀ ਦੇ ਸਰੰਜਾਮ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੇਵੇ ਵਾਗ ਸਿਰਾ

ਜਕੇਚੜ੍ਹੇਕਲਾਮਾਖਾਇ। ਦੇਵੇਛੁਟੇਕਾਹਲੇਚੰਬਲਪਹੁਤੇ
ਆਇ॥੨੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਦੁਹਾਭੁੜਕੀਛਾਹਿਦਿਲੀ
ਦੇਰਾਜਦੀ॥ਧਰਤੀਪੁਲਕਾਹਨਾਰਦੁਵਾਜੀਆ॥ਦੇਵੇਭਾ
ਗੀਸਾਹਸੀਪੁਰੁਭਾਕੀਆ॥ਲਸਕਰਿਕਟਿਕਅਥਾਹਕੀਮ
ਨਪਾਈਐ॥ਧਰਤੀਪੈਇਆਤਰਾਪੁਥਰਕੀਮੇਦਨੀਚੰ
ਬਲਾਦਿਚਿਸਨਾਪੁਥਲਾਏਮੇਰਚੇ॥ਆਪੇਆਪਣੀ
ਵਾਹਲਾਏਦੇਅਕਲਦੀ॥ਘੋੜੀਆਗਲਿਗਜਗਾਹਸੀ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

